

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1958

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την ύψηλην Προστασίαν τῆς Α.Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α.Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 13ον

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1958

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαβητοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικού : ΚΑΛΛΙΠΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα δ' Ἰσθρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου : Α/φών Γ. ΡΟΔΗ — Κεραμεικοῦ 40 — Αθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ, 1,50 — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἑσωτ. Δρχ. 12, ἔξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιοδικοῦ νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴν ἢ τραπεζικὴν ἐπιταγὴν ἀπροσώπως «Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 1, Ἀθήνας

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Μηνύματα ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἐτει 1958 α) ὑπὸ Προέδρου Δ.Ε.Σ., Προέδρου Ligue καὶ Προέδρου Ε.Ε.Σ., β) Τὰ παιδικὰ δάκρυα (ποίημα) Ι. Πολέμη	σελ.	1-2
Ὁ Ἅγιος τῆς Καλωσύνης καὶ τῆς Ἀγάπης, Μ. Νικολαΐδης, β) Χιονίζει (ποίημα) Στ. Σπεράντζα	»	3
Ὁ Ἰανουάριος, Γ. Κόλλια	»	4
Ἑγκαίνια Δρακοπουλείου	»	5
Ἐγγραφῆτε εἰς τὸ Σῶμα Ἐθελοντῶν Αἱμοδοτῶν. β) Πρῶτες Βοήθειες, ἐγκαίνια	»	6
Σωτηρία Ἀλμπέρτη, Ε. Φωτιάδου	»	7
Τὸ ἡμερολόγιον, Φ. Καραπιπέρη, β) Προγνωστικά καιροῦ	»	8
Στὴ Χώρα τῶν Ἑσκιμῶων, Ν. Δημητροκάλλη	»	9
Παῦλος ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν, Κ. Παπαπαναγιώτου	»	10
Βελεστίνον, Π. Καλονάρου	»	11
Φωτογραφίαι δράσεως	»	12-13
Οἱ κίνδυνοι στὸ σπίτι, β) Νέα καὶ περίεργα, Β.Γ.	»	14
Στὴ Χώρα τῶν Διαμαντιῶν, Β.	»	15
Τὸ Μαριμαρωμένο δάσος, Π. Γρίσπου	»	16
Τὰ Περιστερία, Ἐμμ. Ἀνάση	»	18
Ἡ καθαριότης τοῦ Δέρματος, Κ. Γεωργούντζου	»	18
Τὸ Ἀγαλμα τῆς Ἐλευσίνας, Γλ. Πρωτοπαπᾶ	»	19
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	»	20-21
Δράσις Ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν.	»	22-23
Μαθητικὴ Συνεργασία	»	24
Ὁ γάλλος καὶ τὸ παγῶνι, ΑΝ. ΒΩ.	»	25
Ἐξώφυλλο: Ἀγ. Βασίλης, Α. Θεοφιλοπούλου		
Ἐσωτερικὴ ἔξωφύλλου: Καλέ μας Ἅγιε Βασίλη, ποίημα Γ. Καμαρινάκη		
Ὁπισθόφυλλο: Ἐγερτήριο, Στίχοι Α. Παπαδήμα. Μουσικὴ: Α. Παναγιωτοπούλου		

Γ. ΚΑΜΑΡΙΝΑΚΗ

ΚΑΛΕ ΑΓΙΕ ΒΑΣΙΛΗ

Πόσο συλλογιέμαι τὰ φτωχὰ παιδάκια
τώρα τὸ χειμῶνα, πὺν στοὺς δρόμους κρυώνουν.
Στὶς γωνιὲς τὰ βλέπεις νᾶναι μαζεμένα
καὶ τὰ παγωμένα χέρια νὰ χουφτώνουν.

Τὰ φτωχὰ παιδάκια δὲν τὰ περιμένει
στὸ ζεστὸ σπιτάκι μιὰ καλὴ μητέρα.
Μοναχά, ὀρφανοῦλια τριγυρνοῦν στοὺς δρόμους
στὴ βροχῇ, στὰ χιόνια, στὸν κακὸν ἀγέρα.

CONTENTS	
New Year Messages 1958, by Messrs. L. Boissier, E. Sandstrom and C. Georgacopoulos. b) Children's tears, poem by J. Polemis	Page 1-2
The Saint of kindness and love by M. Nicolaides. b) It is nowing poem by S. Sperantza	» 3
The month of January by G. Kolias	» 4
Inauguration Ceremony of «Dracopouleion»	» 5
Join the Volunteer Bloodgivers Corps b) First Aid. burns	» 6
S. Aliberti by E. Photiades	» 7
The Calendar by F. Karapiperis. b) Weather forecasting	» 9
In the land of Eskimoos by N. Demetrocacalis	» 9
Paul, the Apostle of Nations by K. Papanagiotou	» 10
Velestinon by P. Kalonaros	» 11
Activity in pictures	» 12-13
Dangers at home. b) News and oddities by B.G.	» 14
In the land of diamonds by B.	» 15
The petrified wood by P. Grispos	» 16
The pigeons by Em. Anassiss	» 17
Healthy advice: Cleanliness of the skin by K. Georgountzos	» 18
The statue of Elefsis by Gl. Protopapa	» 19
G. J. R. C. Movement	» 20-21
J. R. C. Activity	» 22-23
Pupils' contribution	» 24
The Turkey and the peacock by AN. VO.	» 25
Front cover: Santa Claus by A. Theofilopoulos	
Inside Frontcover: Our good Santa Claus, poem by G. Kamarinakis	
Back cover: Reveille verses by Laki Papadimas	
Music by A. Panagiotopoulos	

Τὰ φτωχὰ παιδάκια στέκουν μαζεμένα
μπρὸς ἀπ' τὶς βιτρίνες—κι ἄχ, πόσο ποθοῦνε
τὶς ξανθὲς κονκλίτσες, τ' αὐτοκινητάκια,
ὁμορφα παιχνίδια, πὺν δὲν θὰ χαροῦνε

Καλὲ Ἅγιε Βασίλη, φέρε σὺ παιχνίδια
στὰ παιδιά, πὺν οἱ ἄλλοι τᾶχουν λησμονήσει
Καὶ στὶς πικραμένες τὶς καρδοῦλες κάνε
τὸ λευκὸ λουλούδι τῆς χαρᾶς ν' ἀνθίση!

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1958

Τοῦ Προέδρου τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. L. Boissier.

Ὁ κ. Α. Μπουασιέ
Mr. L. Boissier

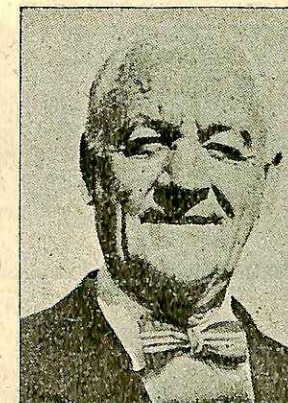
θρὸν Σταυρὸν ὅπως συνεχίσῃ τὸ ἔργον του ὑπὲρ τῆς προστασίας τῶν ἀστικῶν πληθυσμῶν ἐν καιρῷ πολέμου.

Οὕτω, ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ Ὁργανισμὸς ἀμερόληπτος, ἐλεύθερος, ξένος ἀπὸ κάθε πολιτικὴν, ὁστις ἐνεργεῖ ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῶν μεταξὺ Κρατῶν καὶ ἰδεολογιῶν ἀνταγωνισμῶν. Ἐναντὶ τῶν ὁλονῶν καταστρεπτικωτέρων ὀπλων τῶν συσσωρευομένων παντοῦ, ὁ Ὁργανισμὸς αὐτὸς ποιεῖται ἐκκλησίην πρὸς τὴν σωφροσύνην τῶν ἀνθρώπων. Ἐφ' ὅσον εἰς τὸν Κόσμον αὐτόν, ὅπως εἶναι, σήμερον, ὁ Ε.Σ. ζῇ καὶ προσφέρει βοήθειαν καὶ συντελεῖ ἐνίοτε εἰς τὴν νίκην τοῦ πνεύματος τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀλληλοβοηθείας, ἕκαστος ἀνθρώπος δύναται ἀκόμη νὰ πιστεῦσῃ εἰς ἐν καλλίτερον μέλλον.

Αὐτὴν τὴν πίστιν, αὐτὴν τὴν ἐμπιστοσύνην ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς μεταδώσῃ ὁ Πρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ 1958.

*

Τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῶν Διοικητῶν τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, Δικαστοῦ κ. E. Sandstrom.

Ὁ κ. Σάνστρομ
Mr. E. Sandstrom

νὰ ἀπευθύνω εἰς τοὺς Ἐθνικοὺς Συλλόγους καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐβοήθησαν, τοὺς πλέον θερμούς

Εἰς τὸ μῆνυμά του ὁ κ. Σάνστρομ, ἀφοῦ κάμνει μνείαν τῆς βοηθείας, ἥ ὁποία παρεσχέθη εἰς τὸν Οὐγγρικὸν Λαὸν καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Διεθνoῦς Διασκέψεως τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν εἰς Ν. Δελχί, ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ Ἐρυθροσταυρικὸς κόσμος ἡνωμένος καὶ προσηλωμένος εἰς τὴν θεμελιώδη ιδέαν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολὴν του εἰς μίαν ἐξαρσιν ἀλληλεγγύης καὶ καταλήγει ὥς ἐξῆς:

«Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ ἀπευθύνω εἰς τοὺς Ἐθνικοὺς Συλλόγους καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐβοήθησαν, τοὺς πλέον θερμούς

μου ἐπαίνους καὶ εὐχαριστίας. Τὰ συγχαρητήρια μου ἀπευθύνονται ἐπίσης εἰς τοὺς Ἐθνικοὺς Συλλόγους δι' ὅλα ὅσα ἐπετέλεσαν μὲ τρόπον ὀλιγώτερον θεαματικόν.

Εὐχομαι τὸ νέον ἔτος νὰ εἶναι αἰσίον καὶ εὐτυχὲς διὰ τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καὶ τοὺς φίλους του. Εἴθε ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς νὰ εἶναι πάντοτε ἑτοιμὸς νὰ προσφέρῃ τὴν βοήθειαν του εἰς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα».

*

Τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑλλήν. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Κ. Γεωργακοπούλου.

Τὸ 1957, ἀπερχόμενον ἵνα καταλάβῃ τὴν ἱστορικὴν θέσιν του εἰς τὰ βάθη τοῦ παρελθόντος, ὑπῆρξε πλούσιον εἰς ἐπιστημονικὰ ἐπιτεύγματα. Δορυφόροι διασχίζοντες τὸ στερέωμα πέριξ τῆς Γῆς, διαπλανητικὰ καὶ διηπειρωτικὰ βλήματα, πυρηνικὰ ὄπλα καὶ πλείστα ἄλλα μέσα ἀσφαλοῦς καὶ πλήρους ἐξοντώσεως τῆς ἀνθρωπότητος ἀνεκαλύφθησαν ἢ ἐτελειοποιήθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος.

Παραλλήλως, ἡ ἔντασις ἣτις διακρίνει τὰς μεταξὺ τῶν λεγομένων Λαῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως σχέσεις, ἀποβαίνει ἰσχυρότερα καὶ οἱ ἀνθρώποι ζοῦν μὲ τὸν φόβον ἐνὸς ἀπειλουμένου νέου πολέμου καὶ μὲ τὴν ἀγωνίαν τῶν καταστρεπτικῶν ἀποτελεσμάτων του.

Τὴν ζοφερὰν ἀτμόσφαιραν τῆς καταστάσεως ταύτης ἐπεχέρισαν νὰ φωτίσουν ἐλπιδοφόροι τινὲς ἀκτίνες. Ἡ παρασχεθεῖσα, μέσῳ τοῦ Ε.Σ. ὑπὸ τῆς Δύσεως, ἀμεσος, πολῦτιμος καὶ ὑπεράφθονος βοήθεια πρὸς τὰ θύματα τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ γεγονότων τοῦ 1956,

δι' ἧς οἱ ἐλεύθεροι Λαοὶ ἐξεδήλωσαν κατὰ τρόπον ἀξιόθαύμαστον τὴν ἀνθρωπιστικὴν ἀλληλεγγύην των πρὸς πᾶσχοντα Λαὸν εὐρισκόμενον ἐκεῖθεν τοῦ σιδηροῦ Παραπετάσματος, ἐνέπνευσεν ἐλπίδας καὶ ἀνεκούφισε κάπως τὴν ἀγωνίαν. Ἐν συνεχείᾳ, ἡ φωνὴ τοῦ ΧΙΧ Διεθνoῦς Συνεδρίου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ συνελθόντος εἰς Νέον Δελχί κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, μὲ συμμετοχὴν τῶν ἀντιπροσώπων 83 Κρατῶν καὶ 62 Ἐθνικῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, ἀπεπειράθη νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἰσχυρῶν καὶ νὰ ὑπομνήσῃ πρὸς ὅλους τὰ πρὸς τὸν Ἀνθρώπον καθήκοντα τοῦ Ἀνθρώπου. Ἐξεπέμφθησαν ἐκεῖθεν δραματικὰ ἐκκλήσεις, ὅπως σταματήσουν οἱ ἐξοπλισμοὶ καὶ καταργηθοῦν τὰ ἀτομικὰ ὄπλα. Ὅπως, τουλάχιστον, ἀν τοῦτο δὲν ἤθελεν ἐπιτευχθῇ, ἐξευρεθοῦν τὰ μέσα προστασίας τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ καὶ τέλος ὅπως ἡ Νεολαία ὅλων τῶν Ἐθνῶν διαπαιδαγωγηθῇ μὲ τὰ ἰδανικά τῶν Συμβάσεων τῆς Γενεύης.

Ἀμφότεραι αἱ πρωτοβουλίαι αὗται ἐξεδηλώθησαν διὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. 100.000.000 Ἀνθρώπων, διεσπαρμένων εἰς ὅλην τὴν Γῆν καὶ πιστευόντων εἰς

Ὁ κ. Κ. Γεωργακοπούλου
Mr. C. Georgacopoulos

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΚΟΖΗΤΕΙΑ

ΔΩΡΕΑ 1. Τριβ. 16.8.85

ΗΜΕΡΟΜ. 36199

ΑΡΙΘ.

εύγενή Ἰδανικά, τῶν ὁποίων τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν ἔχει ἐπωμισθῇ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, προσεπλάθησαν μὲ τὴν φλόγα τῆς πίστεώς των νὰ διασχίσουν τὸ σκότος, ὑπὸ τὸ ὁποῖον καλύπτονται αἱ πολεμικαὶ προπαρασκευαὶ καὶ νὰ γεννήσουν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀγωνιόντων ἀνθρώπων τὴν Ἐλπίδα.

Ὁ Ε.Ε.Σ. εὐχεται, ὅπως αἱ πορήγοροι αὐταὶ ἐκδηλώσεις φωτίσουν ἔστω καὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν τὸν Νοῦν ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἡ Μοῖρα ἔταξεν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Κρατῶν καὶ τοὺς ὁδηγήσουν εἰς τὸν δρόμον τῆς Δικαιοσύνης, δι' ἧς ἐξασφαλίζονται ἡ Εἰρήνη καὶ ἡ Ἐλευθερία.

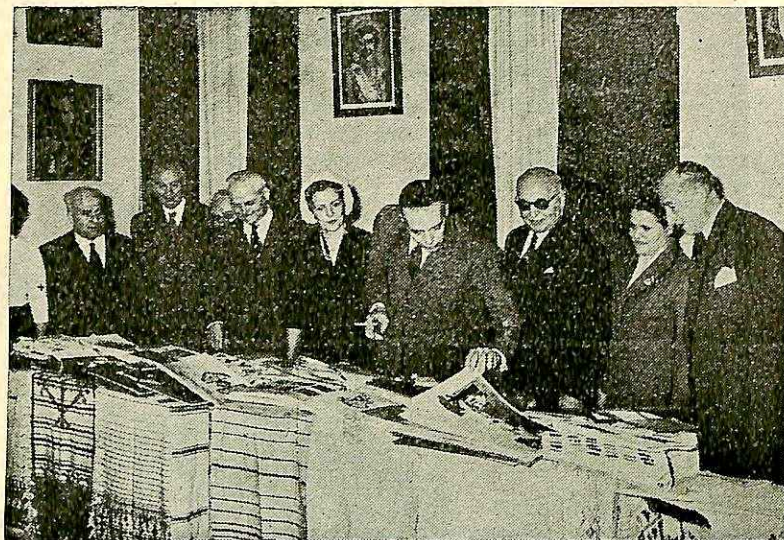
Εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν Ἐλευθέρων Λαῶν, τῶν πιστευόντων εἰς τὴν Δημοκρατίαν, ὅπως ἡνωμένοι ὑπερα-

μυνθῶσι τῆς Ἐλευθερίας των, ἂς ἀνταποκριθῶν τὰ ὁλοκληρωτικὰ Κράτη διὰ τῆς παύσεως τῶν προκλήσεων καὶ τῆς παραιτήσεώς των ἀπὸ τὰ ἐπεκτατικὰ σχέδιά των.

Ἄς πιστεύσωμεν ὅλοι ὅτι τὸ δικαίωμα παντὸς Ἀνθρώπου νὰ ζῇ ἐλεύθερος καὶ νὰ διατηρῇ τὴν ἀξιοπρέπειάν του εἶναι ἱερὸν καὶ ἂς συμφωνήσωμεν νὰ τὸ σεβώμεθα καὶ νὰ τὸ προστατεύσωμεν. Τότε μόνον θὰ ἐκλείψῃ ὁ συνεχὴς τὴν ἀνθρωπότητα φόβος καὶ θὰ παύσῃ αὕτη νὰ ἀγωνιᾷ.

Τὴν εὐχὴν ταύτην ἂς μεταβάλλῃ εἰς εὐτυχὴ πραγματικότητα τὸ ἀνατέλλον Νέον Ἔτος.

Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος Ε.Ε.Σ.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ ὁ Πρόεδρος ΕΕΣ εἰς τὴν ἐκθεσὶν λευκωμάτων σχολ. ἀλληλογραφίας εἰς «Παρνασσόν».

I. ΠΟΛΕΜΗ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΔΑΚΡΥΑ

Ματάκια τῶν παιδιῶν, ματάκια ἀγνά,
ποὺ ὅσα θωρεῖτε γύρω σας εἶναι παιγνίδια
ἐσεῖς, ποὺ δακρυσμένα καὶ στεγνὰ
τὴν ἴδια ὄψιν δείχνετε, πάντα τὴν ἴδια.

Ἀμίληται καθρέφτες φωτεροί,
ποὺ ἡ σκέψις δὲν σᾶς θάμπωσε μὴδὲ κ' ἡ ἔννοια
παραθινάκια, ποὺ ἡ ψυχὴ θωρεῖ
κι ὅλα καλὰ τῆς φαίνονται τριανταφυλλένια.]

Ματάκια σεῖς ποὺ δίχως ἀφορμὴ
κάθε στιγμὴ δακρύζετε, καθὼς γελᾶτε,
ματάκια τῶν μικρῶν παιδιῶν, ἄχ! μὴ
τὰ δροσερὰ σας δάκρυα τὰ σπαταλᾶτε,

Ἐχετ' ἐμπρὸς σας στράτα μακροννή.
Θὰ σᾶς μαράνῃ ἡ κούρασις κ' ἡ θλίψις μαύρη,
ἀνέλπιδά ἡ καρδιά σας θὰ πονῇ,
καὶ θὰ ζητήσῃ δάκρυα καὶ δὲν θε ναῶρη.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ. κ. Γ. Μίνδλερ, ἡ Δ/ντρια ΕΕΣΝ Κα Παπαδοπούλου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας κ. Ἀγ. Γεροκωστόπουλος, ἡ Σύμβουλος τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. Κα Ε. Ποταμιάνου, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Π. Γεωργούντζος, ὁ Γεν. Ἐπιθ. Μέσης Ἐκπαίδ. κ. κ. Ἐμμανουήλ καὶ Καπαρὸς καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Χρ. Παπαδόπουλος.

From the exhibition of school correspondence GJRC In the photo from right to left: The Secretary General G.R.C. Mr. G. Mindler, the Director G.J.R.C. Mrs. K. Papadopoulou, the President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos, the Minister of Education Mr. Ach. Yerocostopoulos, the Advisor G.J.R.C. Mrs. E. Potamianou, the President G.J.R.C. Mr. P. Georgountzos, the Gen. School Inspectors Messrs. G. Emmanuel and E. Kaparos and the Secretary General G.J.R.C. Mr. Chr. Papadopoulos.

Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εἶναι μία ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες Τράπεζες τοῦ κόσμου. Εἰς αὐτὴν καταθέτομεν τὰς ὑπηρεσίας μας, ὅσον μικρὰς καὶ ἂν εἶναι, διὰ τὸν συνάνθρωπόν μας. Καὶ πρὸς αὐτὴν καταφεύγομεν, ὅταν χρειάζωμεθα δάνειον ἀνθρωπιστικῶν ὑπηρεσιῶν. Ἡ Τράπεζα αὕτη πληρῶνει τὸν μεγαλύτερον τόκον ἀπὸ κάθε ἄλλην Τράπεζαν εἰς τὸν κόσμον.
Diane Buie, St. Petersburg, Fla

Κατὰ τὴν εἰς «Παρνασσόν» τελετὴν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., τὴν 17ην Δεκεμβρίου 1957, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γεροκωστόπουλος παρασημοφορεῖ μὲ τὸ μετάλλιον ἐξαίρετων πράξεων τοῦ Ε.Ε.Σ. τὸν Ἐρυθροσταυρίτη τοῦ Β' Δημοτ. Σχολ. Αἰγίνης, Φώτιον Βουλγαράκη, ὁ ὁποῖος μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του ἀνέσυρε ἐκ τῆς θαλάσσης κινδυνεύοντα παῖδα.

The Minister of Education awards the Prize of merit of G.R.C. to Ph Voulgarakis, pupil of 2nd Elementary School Aegina, who with risk of his own life saved the life of an infant that was being swept away by the sea waters.

Ὁ Ἅγιος τῆς καλωσύνης καὶ τῆς ἀγάπης.

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑ-ΓΙΑΝΝΗ

Ἡ παράδοσις λέγει ὅτι ὁ Ἅγιος Βασίλειος (ὁ Ἀη-Βασίλης) ἔρχεται ἀπὸ τὴν Καισάρεια κάθε πρωτοχρονιά, φορτωμένος πλούσια καὶ ἀφθονὰ δῶρα, γιὰ νὰ τὰ χαρίσῃ στοὺς ἀνθρώπους καὶ προπάντων στὰ παιδιά. Εἶναι γελαστός καὶ πρόθυμος, γεμάτος ἀγάπη καὶ καλωσύνη. Κι ὅλοι τὸν περιμένουν μὲ χαρὰ, ὅχι μόνο τὰ παιδιά, ἀλλὰ καὶ οἱ μεγάλοι. Γιατί ὅλοι θὰ πάρουν τὰ δῶρα τους.

Ὅλοι. Ἀκόμη κι ἐκεῖνοι, ποὺ δὲν θὰ πάρουν τίποτε τὸ χειροπιαστό, τὸ ὕλικό. Φτάνει πὼς θὰ πάρουν ἓνα στοργικὸ φιλί, ἓνα τρυφερὸ χαμόγελο, ἓνα ἐγκάρδιο χειροσφίξιμο. Πόσες φορές μιὰ τέτοια ἐκδήλωσις εἶναι πιὸ εὐπρόσδεκτη, πιὸ χαρμόσυνη καὶ πιὸ πολυτιμὴ ἀπὸ τ' ἀκριβώτερα πραγματικὰ δῶρα!

Ὁ Ἀη-Βασίλης ἔρχεται ἀληθινὰ σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Φτάνει νὰ τὸν πιστεύουν καὶ νὰ τὸν περιμένουν. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἔρχεται πάντα μὲ ἰδιαίτερη προθυμίαν στὰ παιδιά. Γιατί τὰ παιδιά περιμένουν μὲ πιὸ πολλὴ ἐμπιστοσύνη τὸν ἔρχομό του καὶ νοιώθουν πιὸ πολὺ τὴν παρουσία του.

Καὶ τότε ἔρχεται ὅχι ἀπὸ τὴν Καισάρεια, ποὺ εἶναι τόσο μακριὰ, ἀλλὰ ἀπὸ πολὺ πιὸ κοντά: ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ψυχὴ μας. Ἀπὸ κεῖ μέσα, ἀπὸ τὰ πιὸ βαθιὰ μέρη τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου, ξεκινᾷ κάθε φορὰ ὁ Ἀη-Βασίλης, γιὰ νὰ φέρῃ τὰ δῶρα του καὶ τὴ χαρὰ του.

Κάθε ἀνθρώπος ἔχει μέσα του τὸν ἅγιο τῆς καλωσύνης καὶ τῆς ἀγάπης. Ἐκεῖ, μέσα στὰ πιὸ καθαρὰ μέρη τῆς καρδιᾶς του, κρατεῖ καὶ τὰ πιὸ ὠραῖα, τὰ πιὸ πολυτίμα δῶρα. Δὲν χρειάζεται παρὰ νὰ σκύψωμε μέσα μας καὶ νὰ καλέσωμε μὲ εὐλικρίνεια καὶ μὲ πίστι τὸν ἅγιο. Κι αὐτὸς θ' ἀκούσῃ ἀμέσως τὸ κάλεσμα, θὰ μαζέψῃ ἀπὸ τὴν πλοῦσια παρακαταθήκη τῆς καρδιᾶς μας τὰ ὠραιότερα δῶρα, καὶ θὰ τὰ βάλῃ μπροστὰ μας γελαστός καὶ χαρούμενος.

Εἶναι τὰ δῶρα, ποὺ ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἔχει στολάξει μέσα στὸν ἀνθρώπο, τὰ δῶρα τῶν ἀγαθῶν καὶ εὐγενικῶν αἰσθημάτων, ὁ θαυμαστός κι ἀνεξάντλητος αὐτὸς θησαυρὸς, ποῦ, ἐνῶ πλουταίνει κι ὁμορφαίνει τὴν ψυχὴ μας, καὶ δίνει σκοπὸ κι ἀξία στὴ ζωὴ μας, μπορεῖ συγχρόνως νὰ χαρίσῃ καὶ στοὺς ἄλλους, στοὺς δικούς μας καὶ στοὺς φίλους μας, σ' ὅλους γενικὰ τοὺς συνανθρώπους μας, τὴ χαρὰ καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς φιλαλληλίας καὶ τῆς ἀλληλεγγύης.

Αὐτὰ τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ψυχικὰ δῶρα ἀνασύρει ἀπὸ μέσα μας ὁ ἐσωτερικὸς μας Ἀη-Βασίλης καὶ μᾶς καλεῖ νὰ τ' ἀξιοποιήσωμε μὲ τὴν αὐθόρμητη ἀνταλλαγὴ, μὲ τὴν ἀμοιβαίαν προσφορά. Προπάντων μὲ τὴν προσφορά, ποὺ εἶναι σύνθεσις καὶ συμπύκνω-

σις ὅλων τῶν ἀγαθῶν κι εὐγενικῶν αἰσθημάτων.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ ἅγιος προσφέρει δῶρα, δὲν παίρνει. Γι' αὐτὸ εἶναι καὶ τόσο γελαστός καὶ χαρούμενος. Γιὰ νὰ δείξῃ ἔτσι πόσο μεγαλύτερη ἀξία ἔχει ἡ προσφορά, καὶ πόσο βαθύτερη καὶ οὐσιαστικώτερη χαρὰ νοιώθει ὁ ἀνθρώπος, ὅταν δίδῃ παρὰ ὅταν παίρνῃ.

Αὐτὸν τὸν ὠραῖο καὶ βαθὺ συμβολισμό ἔχει ὁ ἔρχομός τοῦ Ἀη-Βασίλη κάθε πρωτοχρονιά. Κι αὐτὸ τὸ νόημα τὰ πρωτοχρονιάτικα δῶρα. Δὲν ἔχει σημασία ἂν τὰ δῶρα αὐτὰ εἶναι ὕλικά, ἂν εἶναι μιὰ κούκλα, ἓνα ὁποιοδήποτε παιγνίδι. Μέσα σ' αὐτὴν τὴν κούκλα ὑπάρχει ψυχὴ, ὑπάρχει δηλαδὴ τὸ αἶσθημα, ποῦ ἔχει ἐμπνεύσει τὴν προσφορά τῆς. Καὶ τὸ παιγνίδι αὐτὸ κινεῖται μὲ τοὺς παλμούς τῆς καρδιᾶς ἀπ' ὅπου ἔχει ἀναπηδήσει.

Κάποτε δὲν στέλλομε ἢ δὲν παίρνομε παρὰ μιὰ κάρτα. Κι ὅμως ἀπὸ τὰ συνηθισμένα, τὰ τυπικὰ τῆς λόγια ξέρομε καὶ νοιώθομε πὼς ἀναδίνεται ἡ μυρωμένη πνοὴ τῆς στοργῆς, τῆς ἀγάπης, τῆς φιλίας.

Ἡ ὠραία, ἐγκάρδια καὶ χαρούμενη ἐμφάνισι τοῦ ἁγίου μὲ τὸ συμβολικὸ φόρτωμα τῶν δώρων δίνει στοὺς ἀνθρώπους κάθε φορὰ τὸ παράδειγμα, τὴν παρόρμησιν καὶ τὴν ἐντολὴ νὰ γίνουν καλοὶ. Κι ἡ πρωτοχρονιά γίνεται ἡ γιορτὴ τῆς ψυχικῆς προσφορᾶς.

Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ ἡ γιορτὴ αὕτη νὰ μὴν ἐντοπίζεται σὲ μιὰ μόνο μέρα, ἀλλὰ ν' ἀπλώνεται σ' ὅλες τὶς μέρες τοῦ χρόνου, σ' ὅλες τὶς μέρες τῆς ζωῆς μας. Κι ἡ ἀγαθὴ προσφορά νὰ μὴν εἶναι μιὰ ἐπιφανειακὴ κατὰ συνθήκην ἐνέργεια, ἀλλὰ ἓνα αὐθόρμητο καὶ γνήσιο ξεχείλισμα καρδιᾶς, μιὰ βαθειὰ κι ἐπιτακτικὴ ψυχικὴ ἀνάγκη.

ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

ΧΙΟΝΙΖΕΙ

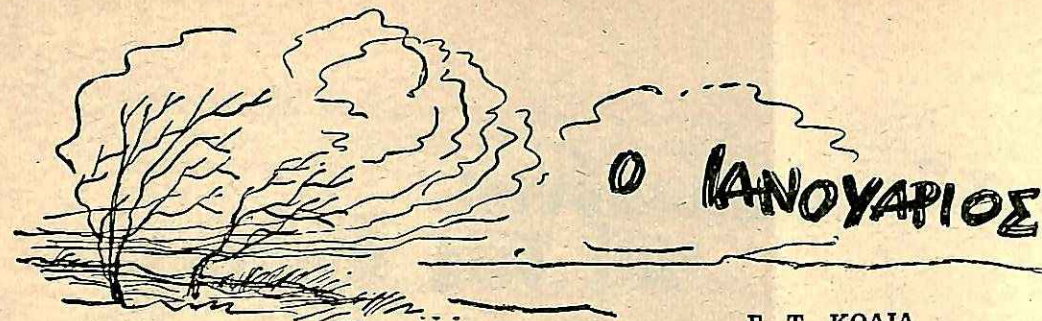
Χιονίζει.. Ἐνα ἀσπροσέντονο τὴ φύση ἔχει σκεπάσει.
Νέκρα παντοῦ. Σὰν τὸ στεγνὸ τὸν ἀνθρώπο στὴν πλάση,
φέρνω τὸ βῆμα μου ἄσκοπο στὰ χιόνια· κι ὅπου φτάσῃ

Τὰ δέντρα, ἄσπρα φαντάσματα, λυγοὺν ἀποσταμένα.
Πουλιῶν δὲν εἶναι ν' ἀκουστὴ κελήδημα κανένα.
Λὲς κι ὁ χιονιάς τοὺς μάδησε τὰ πούπουλα ἓνα ἓνα.

Ποῦ εἶναι τὰ χαμόδεντρα στὸ μονοπάτι πλάι;
Τί νᾶγιναν κι οἱ γλάστρες μας, ποὺ φούντωναν τὸ Μᾶη;
Πάγωσε ἡ βροῦση κι ἔπαψε κι αὕτη νὰ τραγουδᾷ.

Ἐνα μονάχα τὴ φωνὴ πουλάκι δοκιμάζει
στὴ νέκρα αὐτῇ, ποὺ πιότερο βαθὺ μυστήριο μοιάζει
τὸ θεῖο πουλί, ποὺ μέσα μου τ' αὖλα φτερὰ τινάζει.

Ἐνα πουλάκι μοναχά, ποὺ νεύεται στὸ χιόνι
κάποια σὰν κρίνων πλάσματα καὶ τὴ φωνοῦλα ἀπλώνει,
ν' ἀκούσῃ ἡ ἀνοιξὴ ἡ ξανθὴ, ποὺ ἀργεῖ καὶ δὲ σιμώνει.

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ
Καθηγητού Πανεπιστημίου

Εκεί κοντά στο τζάκι στο σπίτι του χωριού ή στο καθημερινό του σπιτιού μας στην πόλη τα πρώτα πράγματα, τα οποία μανθάνομεν από το στόμα του παππού, της μητέρας ή του πατέρα, είναι τα όνόματα των ημερών της εβδομάδας και τα όνόματα των μηνών του έτους. Σπανίως όμως μανθάνομεν από πού προέρχονται τα όνόματα αυτά. Σήμερα θα μάθωμεν από πού το όνομα του πρώτου μηνός του έτους, του Ιανουαρίου.

Το όνομα Ιανουάριος, καθώς και όλων των μηνών τα όνόματα είναι λατινικά. Οι Ρωμαίοι είναι εκείνοι, οι οποίοι έδωσαν αυτά και το καθεύα είχε και την σημασίαν του. Άλλα από αυτά συνδέονται με όνόματα Θεών της Ρώμης, άλλα με όνόματα αυτοκρατόρων, όπως Ιούλιος και Αύγουστος, άλλα είναι απλώς αριθμητικά, φανερώνουν δηλ. την σειράν την οποίαν οι μήνες κατείχαν εις το παλαιόν ρωμαϊκόν ημερολόγιον, όπως Σεπτέμβριος—Εβδόμος, Οκτώβριος—Όγδοος, Νοέμβριος—Έννατος, Δεκέμβριος—Δέκατος. Ο Ιανουάριος σχετίζεται με το όνομα ενός από τους Θεούς της Ρώμης, τον Ιανόν. Διά να τιμήσουν τον Θεόν εκείνον ώνόμασαν τον μήνα Ιανουάριον.

Σήμερα ο Ιανουάριος είναι ο πρώτος μήν του έτους. Δεν συνήθιζαν όμως το ίδιο και εις την Ρώμην. Αυτό άλλως τε φαίνεται και από το ότι ο ιδικός μας τελευταίος μήν του έτους φέρει το όνομα Δεκέμβριος, δηλ. δέκατος, ενώ είναι δωδέκατος. Οι Ρωμαίοι είχαν τρεις πρωτοχρονιές, μίαν την πρώτην Ιανουαρίου, δευτέραν την πρώτην Μαρτίου και τρίτην την πρώτην Σεπτεμβρίου. Η πρώτη είχε θρησκευτικόν χαρακτήρα και ήτο αφιερωμένη εις τον Θεόν Ιανόν, η δευτέρα στρατιωτικόν και ήτο αφιερωμένη εις τον Θεόν του πολέμου τον Άρην, δηλ. κατά την πρώτην Μαρτίου εκαθάριζαν και έπεσκεύαζαν τα όπλα των διά να είναι έτοιμοι διά πᾶν ένδεχόμενον, η τρίτη τέλος πρωτοχρονιά είχε πολιτικόν χαρα-

κτήρα η άκριβέστερον φορολογικόν, δηλ. την πρώτην Σεπτεμβρίου, ότε πλέον είχε συμπληρωθή η εύρίσκετο περί το τέλος της ή συγκομιδή των καρπών, συνετάσσοντο, θα έλεγόμεν σήμερα, οι φορολογικοί κατάλογοι. Το τελευταίον έγινετο διά να είναι δίκαια και σύμφωνος με τα έσοδα καθενός πολίτου ή φορολογική επιβαρύνσις.

Άς ίδωμεν τώρα ποίος ήτο ο θεός Ιανός, ο όποιος έδωσε το όνομά του εις τον πρώτον μήνα της πρώτης πρωτοχρονιάς.

Διά τον Ιανόν λέγονται πολλά. Άλλοι θέλουν αυτόν από την Σκυθίαν, δηλ. την σημερινήν Ρωσσίαν, άλλοι από την Θεσσαλίαν, άλλοι έπιστευον, ότι ήτο υιός του Θεού των Έλλήνων Απολλώνως και της Κρεούσης, ή όποια ήτο κόρη του βασιλέως των Αθηνών Έρεχθέως. Όταν ένηλικιώθη κατεσκεύασε πλοΐον, με το όποιον έπλευσεν εις την Ιταλίαν, όπου και άκριβώς έπᾶνω εις ένα από τους έπτά λόφους της Ρώμης έκτισε πόλιν, ή όποια από το όνομά του ώνομάσθη Ιανίκολον. Θεωρείται ως ο πρώτος μυθικός βασιλεύς του Λατίου, ο όποιος, έπειδή έφιλοξένησε τον θεόν Κρόνον, έπροικίσθη από αυτόν εις άνταμοιβήν με το χάρισμα να γνωρίζη το παρελθόν και το μέλλον. Δι' αυτόν δε τον λόγον παριστάνεται εις τα άγάλματα με δύο όψεις, δύο πρόσωπα, με το ένα βλέπει το παρελθόν και με το άλλο το μέλλον.

Η βασιλεία του εις το Λάτιον ήτο ειρηνική. Δι' αυτόν τον λόγον έλατρεύετο ως θεός της ειρήνης. Ο ναός του εις την Ρώμην έμενεν άνοικτός, όταν ήτο πόλεμος, κλειστός όταν ήτο ειρήνη.

Ο Ιανός ήτο άρχαίος όσον και ο κόσμος. Τα πάντα εξαρτώνται από την θέλησιν του. Είναι ο κυβερνήτης του Σύμπαντος. Παρακολουθεί τα όσα συμβαίνουν εις Ανατολήν και Δύσιν.

Οι άρχαιοι καλλιτέχνη παριστάνουν αυτόν με ένα κλειδί εις το ένα χέρι και με ένα ραβδί εις το άλλο. Το κλειδί σημαίνει ότι ο Ιανός είναι

ο φύλαξ των πυλών, ενώ το ραβδί ότι είναι ο έπόπτης των όδών, δηλ. ο προστάτης των όδοιπόρων. Παριστάνεται επίσης και με τέσσαρας όψεις (πρόσωπα), τα όποια άντιστοιχούν εις τας τέσσαρας εποχάς του έτους. Έξω από τα τείχη της Ρώμης είχαν άνεγερθή δώδεκα βωμοί εις τον Ιανόν, όσοι και οι μήνες του έτους.

Αυτός είναι ο Θεός Ιανός, του όποιου το όνομα έδωσαν οι Ρωμαίοι εις τον μήνα Ιανουάριον.

Η πρώτη Ιανουαρίου έθεωρείτο μεγάλη έορτή. Αι έχθροπραξίαι διεκόπτοντο, διά να συμμετάσχουν οι στρατιώται εις την έορτήν και εις τας θυσίας προς τους θεούς της πόλεως. Την ήμέραν εκείνην ο ύπατος, δηλ. ο ανώτατος άρχων της Ρώμης, ένδεδυμένος λευκήν στολήν και έπάνω εις λευκόν ίππον επί κεφαλής πομπής από άξιωματούχους της πόλεως, από στρατιώτας και πολίτας ήρχετο εις το Καπιτώλιον, τον ιερόν δηλ. λόφον της Ρώμης, όπου και τα ιερά της πόλεως. Εκεί τον μὲν ίππον προσέφερεν εις τον Θεόν Δία, την δε λευκήν στολήν άντήλασσε με την έπίσημον του ύπάτου. Την ιδίαν ήμέραν άντήλασσαν μεταξύ των οι Ρωμαίοι ξηρά σῦκα άνάμικτα με φύλλα δάφνης. Τα δώρα είχαν την συμβολικήν σημασίαν των. Τα μὲν σῦκα την σημασίαν ευχής, να είναι δηλ. όλον το έτος γλυκύ όπως εκείνα, τα δε φύλλα δάφνης ήσαν δηλωτικά ευχής ύπέρ νικῶν έναντίον των έχθρών της πόλεως. Φαντασθήτε: πόσον παλαιά είναι η ρίζα του έθιμου, το όποιον σώζεται μέχρι σήμερα άκόμη εις πολλά μέρη της Ελλάδος, να βάζουν δηλ. άνάμεσα εις τα ξηρά σῦκα και φύλλα δάφνης.

Εγίνετο επίσης την ιδίαν ήμέραν, όπως άλλως τε και εις την εποχήν μας, και άνταλλαγή πλακούντων, δηλ. γλυκών από ψωμί ποτισμένον με μέλι. Έπειδή έπίστευον τότε ότι το άγνόν κρασί καταπολεμεί την ποδάγραν, είχε καθιερωθή, όπως το πρωϊ της πρώτης Ιανουαρίου και πριν από ό,τι δήποτε άλλο πίνουν άγνόν κρασί (άκρατον οίνον). Τέλος την πρωτοχρονιάν ο αυτοκράτωρ έδέχετο εις τα άνάκτορα, όπως σήμερα ο βασιλεύς, τους άξιωματούχους, πολιτικούς και στρατιωτικούς και άντήλασσαν ευχάς δι' ένα αίσιον και ευτυχές Νέον Έτος. Αίσιον λοιπόν, και ευτυχές ως είναι, το έτος 1958 και εις τους άναγνώστας μου.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ "ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΕΙΟΥ."

Την 26 Νοεμβρίου έτελέσθησαν, παρουσία της Α.Μ. της Βασιλίσσης, εύδοκησάσης να λαμπρύνη διά της παρουσίας της την τελετήν, τα εγκαίνια του νέου κτιρίου της έν Αθήναις Σχολής Διπλωματούχων Νοσοκόμων και Έπισκεπτριών του Ε.Ε.Σ.

Η Σχολή αυτή ιδρυθείσα το 1922 εγκατεστάθη εις έπίτηδες άνεγερθέν κτίριον το 1929. Κατά το 1951 προσετέθη νέα πτέρυξ και ούτω η Σχολή, ήτις εκπαιδεύει τας Διπλωματούχους Άδελφάς και χορηγεί εις αυτές δίπλωμα μετά τριετή έπιτυχή φοίτησιν, ήδυνήθη ν' αύξηση τον αριθμόν των κατ' έτος εισαγομένων σπουδαστριών και να τελειοποιήση τα μέσα της διδασκαλίας. Είχεν όμως ανάγκην και άλλων εγκαταστάσεων διά να παρέχη εις μὲν τας σπουδαστρίαις την δυνατότητα μιάς άρίστης και άποδοτικώτερας εκπαιδεύσεως, εις δε τας διπλωματούχους μίαν μετεκπαίδευσιν προς παρακολούθησιν των νέων μεθόδων της συνεχώς εξελισσομένης Νοσηλευτικής.

Ο σκοπός ούτος κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθή, χάρις εις την γενναϊοδωρίαν του Μεγάλου Ευεργέτου του Ε.Ε.Σ. κ. Αθηνόδωρου Δρακοπούλου. Ο κ. Δρακόπουλος πληροφορηθείς περί των προθέσεων του Ε.Ε.Σ., όπως έπιτέλεση το ανωτέρω έργον και περί των οικονομικών δυσχερειών, ως ούτος άντεμετώπιζεν, προσέφερεν όλα τα μέσα διά την άνεγερσιν της Γ' Πτέρυγος του «Δρακοπούλειου» της παραθέτομεν παραστατικήν φωτογραφίαν.

Η πτέρυξ αυτή είναι τριώροφος μετά Ισογείου, εις το Ισόγειον είναι εγκατεστημένα το μαγειρείον, το πλυντήριο, στεγνωτήριο και σιδηρωτήριο, το ραφείον, το Διαιτολογικόν Τμήμα, οι φυκτικοί θάλαμοι, αι εγκαταστάσεις παροχής ύδατος, άτμου, ηλεκτρικού ρεύματος και θερμάνσεως και αι Αποθήκαι. Άπαντα τα ανωτέρω είναι έφωδιασμένα με τα σύγχρονα μηχανήματα. Εις τον πρώτον όροφον, πλὴν άλλων εγκαταστάσεων, υπάρχει μεγάλη αίθουσα ψυχαγωγίας μετά σκηνής, ήτις θα χρησιμεύη και ως έστιατόριον των σπουδαστριών.

Οι Β' και Γ' όροφοι περιέχουν τούς κοιτώνας, βιβλιοθήκην και αίθουσας μελέτης των σπουδαστριών και επί του έστεγασμένου δώματος υπάρχει πλήρες Γυμναστήριον μετά ειδικής Αιθούσης Φυσιοθεραπείας. Η όλη εγκατάστασις άποτελεί άπόκρημα, πού τιμά την Έλλάδα και τον Ε.Ε.Σ.

Κατά την τελετήν ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κωνστ. Γεωργακόπουλος, λαβών τον λόγον, εξέφρασε τας ευγνώμονας εύχαριστίας του Ε.Ε.Σ. προς την Α.Μ. την Βασιλίσσαν, Ητις τιμά πάντοτε αυτόν

Από τα εγκαίνια του «Δρακοπουλείου».

Εις την φωτογραφίαν ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος όμιλών κατά την τελετήν των εγκαίνιων. Άριστερά και εις την πρώτην σειράν εξ άριστερών προς τα δεξιά: η Α. Μ. η Βασιλίσσα, η Α.Ε. ο Έπουργός της Παιδείας κ. Γεροκωστόπουλος και ο μέγας ευεργέτης του Ε.Ε.Σ. κ. Αθηνόδωρος Δρακόπουλος. Έναντι η Α. Ε. ο Πρέσβυς της Δανίας κ. Γκιούλμπεργκ, η Πρέσβειρα της Ελβετίας Κα Φέερ και η Α. Ε. ο Πρέσβυς της Ελβετίας κ. Φέερ.

From the inauguration ceremony of «Dracopouleion» building. In the photo the President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos speaking. In the first row from left to right: H. M. the Queen of Greece, H. E. the Minister of Education Mr. Yerocostopoulos, the great benefactor GRC Mr. Dracopoulos. H. E. the Ambassador of Denmark Mr. Hoegh Guldberg, Lady Feer and H. E. the Ambassador of Switzerland Mr. Feer.

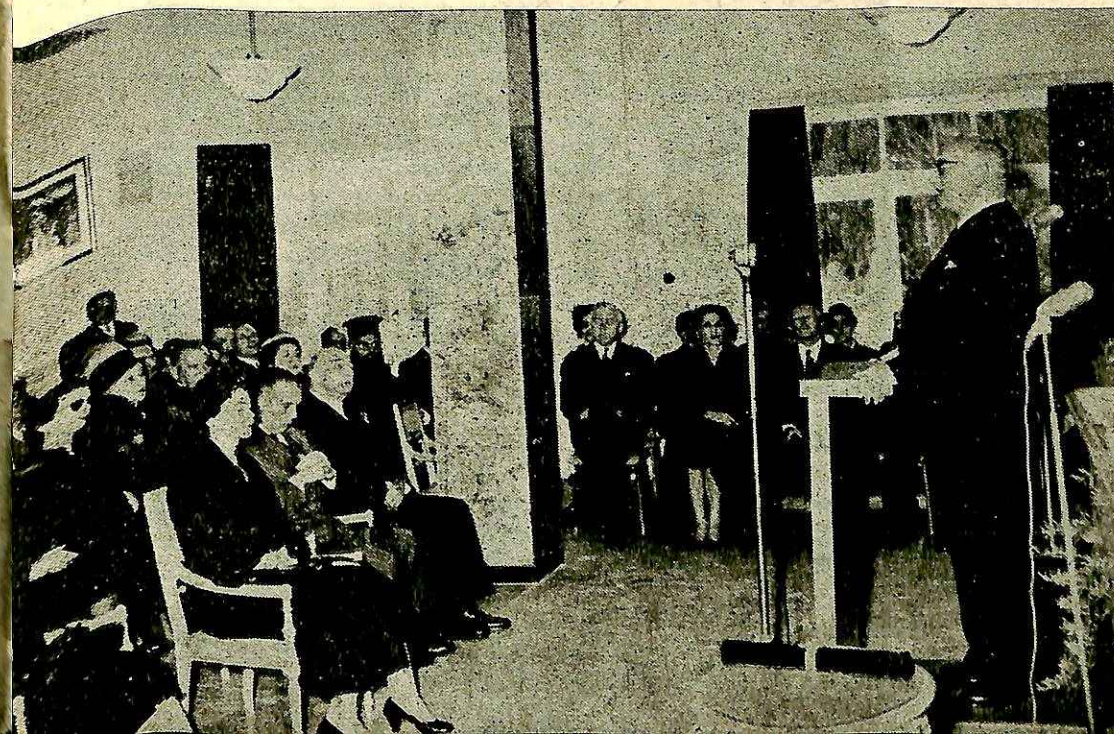

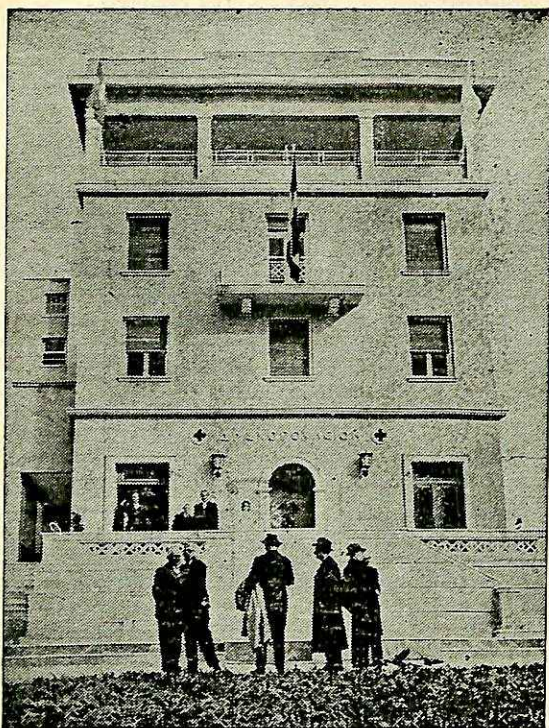
Η Α. Μ. η Βασιλίσσα μετά του μεγάλου ευεργέτου του Ε.Ε.Σ. κ. Αθηνόδωρου Δρακοπούλου μετά την τελετήν των εγκαίνιων του Δρακοπουλείου.

H. M. the Queen of Greece with the great benefactor of the Greek Red Cross Mr. A. Dracopoulos at the inauguration ceremony.

διά του στοργικού ενδιαφέροντός της και της ύψηλης προστασίας της. Ετόνισεν, ότι η τελετή γίνεται παρά το έκ του θανάτου του άειμνήστου Πρίγκιπος Γεωργίου πένθος, διότι άποτελεί αυτή καθήκον, προς έπιτέλεσιν σκοπού, έν έθελώσωσιν από του 1885 η άειμνήστος Μητηρ του έκλιπόντος η Βασιλίσσα Όλγα και ένσυνέχισαν αι μετέπειτα Βασίλισσαι και Πριγκίπισσαι της Ελλάδος, της εκπαιδεύσεως δηλαδή Άδελφών Νοσοκόμων και η ψυχή του Πρίγκιπος Γεωργίου θά αισθάνεται ιδιαίτεράν χαράν, παρακολουθούσα την νέαν ταύτην συμβολήν προς τον ύψηλόν και ευγενή τούτον σκοπόν.

Έν συνεχεία ο Πρόεδρος εξέθεσε το νέον πρόγραμμα της πλήρους εκπαιδεύσεως των Νοσοκόμων και εξέφρασε την αιώνιαν και βαθυτάτην ευγνωμοσύνην του Ε.Ε.Σ. προς τον Μέγαν Ευεργέτην αυτού κ. Αθηνόδωρον Δρακόπουλον, όστις διέθεσεν ύπέρ της Σχολής και του Κέντρου Αιμοδοσίας περί τα 9.000.000 Δραχμών. Ο κ. Δρακόπουλος, έπαινε, καταγόμενος έκ Θεοκτίστου της Γορτυνίας, άφιέρωσε τον βίον αυτού εις την έντιμον και έπιμοχθον έργασίαν. Πιστεύων, ότι ή πρόσδος και η έπιτυχία εξασφαλίζεται διά της τιμιότητος, της φιλοπονίας και της μελέτης εργάσθη και εργάζεται επί έτη μακρά και τον συγκοιμώμενον πλούτον, προϊόν της εργασίας του ταύτης, διέθεσε και διαθέτει ύπέρ κοινωφελών και έθνικων σκοπών. Ούτω η πρόσωπική του εργασία και η Βιομηχανία του έτέθησαν εις την υπηρεσίαν της Πατρίδος. Σχολεία, Εκκλησίαι, όδοι και γέφυραι εις την ιδιαίτεράν του Πατρίδα καθιστούν την εκεί ζωήν και την μόρφωσιν των νέων δυνατήν και ευχάριστον. Η «Δρακοπούλειος» Πτέρυξ της Σχολής Νοσοκόμων εξασφαλίζει την τέλειαν μόρφωσιν των Διπλωματούχων Άδελφών και το όσονούπω άνεγειρόμενον Κέντρον Αιμοδοσίας θα προαγάγη πολυτίμως την άνθρωπιστι-

Τὸ δαπάναις τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ἀθ. Δρακοπούλου ἀνεγερθὲν νέον κτίριον τῆς Σχολῆς Διπλωματούχων Νοσοκόμων καὶ ἐπισκεπτριῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.

The new School building for graduated R. C. nurses erected at the expenses of the great benefactor of the Greek Red Cross Mr. A. Dracopoulos.

κὴν ταύτην προσπάθειαν εἰς τὴν Χώραν μας. Ὁ Ε.Ε.Σ. εὐγνωμονῶν, ἀνεκέρηξεν τὸν κ. Ἀθηνόδωρον Δρακόπουλον Μέγαν Εὐεργέτην αὐτοῦ καὶ ἐπίτιμον Μέλος τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἡ δὲ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα ὑπόδεχθη νὰ τοῦ ἀπονείμῃ τὴν ἀνωτάτην καὶ σπανιότατα ἀπονεμομένην διάκρισιν τοῦ Ε.Ε.Σ., τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ μετὰ δάφνης χρυσοῦς.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ Προέδρου, ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα καὶ οἱ Ὑπουργοὶ τῆς Κοιν. Προνοίας Κα Αἰνὰ Τσαλδάρη καὶ τῆς Παιδείας κ. Γεροκωστόπουλος, μετὰ τῶν Α.Ε. τῶν Πρεσβευτῶν τῆς Ἑλβετίας καὶ τῆς Δανίας κ.κ. Ε. Φέρνερ καὶ Σ. Γκούλντ-μπεργκ καὶ τῶν ἄλλων ἐπισήμων καὶ κεκλημένων ἐπεσκέφθησαν τὴν Σχολὴν καὶ συνεχάρησαν τὸν Μέγαν Εὐεργέτην κ. Δρακόπουλον διὰ τὸ νέον ἔργον του.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ Ἐγκαύματα

Α) Ἐγκαύματα ἀπὸ ξηρὴ θερμότητα : φωτιά, ἤλεκτρικὸ κλπ. Τὰ Ἐγκαύματα μπορεῖ νὰ εἶναι : 1 ο υ β α θ μ ο ὦ, ὁπότε τὸ δέρμα κοκκινίζει ἀλλὰ δὲν κατστρέφεται. 2 ο υ β α θ μ ο ὦ, ὁπότε ση-

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΣΩΜΑ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ Ε.Ε.Σ.

(Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. ΜΑΚΚΑ, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἐβδομάδος Αἰμοδοσίας τοῦ Ε.Ε.Σ.)

«Ὁ Β' παγκόσμιος πόλεμος εἶχεν ἀποδείξει πόσον χρήσιμον εἶναι τὸ αἷμα ὡς θεραπευτικὸν μέσον, ὅχι μόνον εἰς τραυματισμούς ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας περιπτώσεις. Φυσικὸν ἦτο μετὰ τὸν πόλεμον νὰ αὐξηθῇ ἡ ζήτησις αἵματος. Καὶ τώρα ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς καταβάλλων μεγάλας προσπάθειας κατῴρθησε νὰ ἱκανοποιῇ τὰς συνεχῶς αὐξανόμενας ἀνάγκας. Δὲν ἠθέλησεν ὁμοῦς ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τὰ ἐκ τῆς αἰμοδοσίας ὠφελήματα νὰ τὰ ἀπολαμβάνουν μόνον οἱ κάτοικοι τῆς πρωτευούσης· ἀπεράσισε νὰ ἰδρῦσιν Ὑπηρεσίας Αἰμοδοσίας καὶ εἰς τὰς μεγαλυτέρας ἐπαρχικὰς πόλεις...».

«...Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνέβη νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ αἰμοδοσία εἰς τραυματίαν ἐξ αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος, συμβάντος πλησίον πόλεως ἐχοῦσης νοσοκομεῖον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὠργανωμένην ὑπηρεσίαν αἰμοδοσίας. Κατόπιν τούτου ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἀπεράσισε νὰ ἰδρῦσιν Σταθμούς αἰμοδοσίας εἰς πολλὰς, ἀκόμη καὶ μικράς, πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἀπετάθημεν εἰς 30 περίπου πόλεις ἀλλὰ δὲν εὑρομεν τὴν ἀναμενόμενην προθυμίαν. Οὕτω καταρθώσαμεν νὰ ἰδρῶσιν τοιοῦτους Σταθμούς μόνον εἰς 5 πόλεις, τὸ Κιάττον, τὰ Καλάβρυτα, τὴν Ἑδεσσαν, τὴν Αἰκατερίνην καὶ τὴν Νέουσαν. Εἰς τοὺς Σταθμούς αὐτοὺς δὲν διατηρεῖται αἷμα ἐν ψυγῶ, ἀλλ' εἰς ἐκ τῶν ἰατρῶν τῆς πόλεως ἐκπαιδεύεται παρ' ἡμῖν εἰς

κάνονται φυσαλίδες (φουσκάλες).

3 ο υ β α θ μ ο ὦ (βαθεῖα ἔγκαύματα) ὁπότε τὸ δέρμα καταστρέφεται καθὼς καὶ οἱ ἱστοί, ποὺ εἶναι κάτω ἀπὸ αὐτό.

Τί πρέπει νὰ κάνετε :

Εἰς τὰ ἔγκαύματα τοῦ 1ου βαθμοῦ βυθίζετε ἀμέσως τὸ τραῦμα σὲ καθαρὸ κρύο νερό καί, ἂν ὑπάρχῃ, βάζετε τὴν εἰδικὴ ἀλοιφή γιὰ ἔγκαύματα.

Εἰς τὰ ἔγκαύματα 2ου βαθμοῦ ποτὲ μὴ σπάζετε τίς φυσαλίδες. Ἐπιδέσατε τὸ τραῦμα με ἀποστειρωμένη γάζα.

Εἰς τὰ ἔγκαύματα 3ου βαθμοῦ, ἐπιθέσατε εἰς τὸ τραῦμα ἀποστειρωμένη γάζα καὶ ἐπίδεσμο. Ἀν ἀργῇ νὰ φθάσῃ ὁ ἰατρός, χρησιμοποίησατε ὡς ἐπιθέματα ἀποστειρωμένους γάζες ἢ κομπρέσες ἐμποτισμένους με διάλυσι μαγειρικοῦ ἀλατος σὲ ἀναλογία 1 κουταλιά φαγητοῦ σὲ 100 δραμ. νερό.

τὴν αἰμοληψίαν καὶ τὴν αἰμοδοσίαν ὥστε νὰ δύναται νὰ δώσῃ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης αἷμα εἰς τὸν τραυματίαν ἢ ἄρρωστον. Ὡς αἰμοδοτὰι χρησιμοποιοῦνται ἀριθμὸς ἐκ τῶν κατοίκων, οἵτινες ἔχουν προσφερθῇ πρὸς τοῦτο καὶ τῶν ὁποίων ἡ ὁμὰς αἵματος ἔχει καθορισθῇ ἐκ τῶν προτέρων.

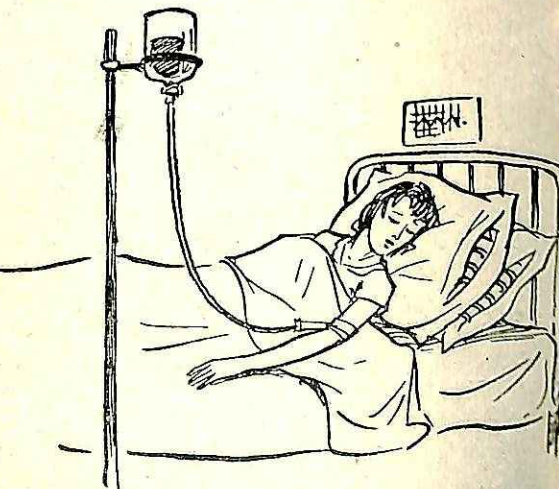
Παρὰ τὰς προόδους ταύτας ἡμεῖς αἰσθανόμεθα μειωμένοι ἐναντι τῶν αἰμοδοτῶν τῶν ἄλλων χωρῶν, ἀναγκαζόμενοι νὰ χρησιμοποιοῦμεν κυρίως ἐπ' ἀμοιβῇ αἰμοδοτὰς διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν πασχόντων. Ὅτι τοῦτο οὕτω ἔχει ἐμφανίζεται ἐκ τῶν κάτωθι ἀριθμῶν :

Κατὰ τὰ ἔτη 1950-54 συνελέξαμεν αἷμα ἐν Ἀθήναις κατ' ἔτος 1300-1900 χιλιόγραμμα ἀπὸ ἐπ' ἀμοιβῇ αἰμοδοτὰς καὶ μόνον 66-250 χιλιόγραμμα ἀπὸ ἐθελοντὰς. Ἀπεφασίσσαμεν ὅθεν νὰ καταβάλωμεν μεγάλην προσπάθειαν διὰ νὰ διαδώσωμεν τὴν ἰδέαν τῆς ἐθελουσίας αἰμοδοσίας καὶ νὰ στρατολογήσωμεν μόνιμους ἐθελοντὰς αἰμοδοτὰς...».

«...Διὰ πρώτην φοράν, τὸ 1956, συνελέξαμεν περισσότερον αἷμα ἀπὸ ἐθελοντὰς, 1290 χιλιόγραμμα, παρὰ ἀπὸ τοὺς ἐπ' ἀμοιβῇ αἰμοδοτὰς. Τοῦτο μᾶς ἐπέτρεψεν νὰ δίδωμεν αἷμα δωρεάν, ἐνῶ τὰ προηγούμενα ἔτη ἡ δωρεὰν χορηγοῦμένη ποσότης ἐκυμαίνετο περὶ τὰ 200 χιλιόγραμμα κατ' ἔτος.

Οἱ μὴ ἄποροι καὶ τὰ διάφορα ἀσφαλίστικα Ταμεία πληρώνουν μικρὸν ποσὸν ἐναντι τοῦ χορηγομένου αἵματος, διὰ νὰ καλυφθῇ μέρος τῶν δαπανῶν τῆς αἰμοδοσίας...».

«...Ἀποτείνομαι εἰς δσους ἐξ ὑμῶν δὲν εἴσθε αἰμοδοτὰι καὶ σὰς ζητῶ νὰ ἐγγραφῇτε εἰς τὸ Σῶμα Ἐθελοντῶν αἰμοδοτῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἀμοιβῆ σας θὰ εἶναι τὸ θαυμασιὸν αἶσθημα ὅτι διὰ μιᾶς πολὺ ἐλαφρῆς θυσίας ἐβοηθήσατε ἕνα πάσχοντα συνάνθρωπόν σας, ἴσως δὲ καὶ ὅτι ἐσώσατε αὐτόν. Ἀπὸ σὰς ἐξαρτᾶται ἡ Ἑλληνικὴ αἰμοδοσία νὰ καταλάβῃ μεταξὺ τῶν Αἰμοδοτικῶν Ὀργανώσεων τῶν προηγμένων Χωρῶν τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν ὅλοι ἐπιζητοῦμεν...».

Ὁ πρόσφατος θάνατος τοῦ στρατηγοῦ Ἀλιμπέρτη, διακεκριμένου υἱοῦ τῆς Σωτηρίας Ἰωάννου Ἀλιμπέρτη, φέρει καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐπικαιρότητα τὸ ὄνομα τῆς σπουδαίας Ἑλληνίδος, τῆς σοφῆς καὶ σεμνῆς συζύγου, μητρὸς καὶ συγγραφέως, — ἐθνικῆς πράγματι συγγραφέως.

Ἡ Σωτηρία ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας περὶ τὰ μέσα τοῦ περασμένου αἰῶνος. Ἡ μητέρα της Ἄννα κατήγετο ἀπὸ ἀρχοντικὴν οἰκογένειαν τῆς Σάμου. Πατέρας της ἦτο ὁ Κλεομένης Οἰκονόμου, ὁ ὁποῖος ἐκράτησεν ὡς ἐπίθετον τὸ βαπτιστικόν του καὶ ἔτσι, ὡς Κ λ ε ο μ έ ν η ς, φέρεται κατόπιν. Σάμιος καὶ αὐτὸς, ἀγωνιστὴς τοῦ Εἰκοσιένα, συνεργάτης τοῦ Λογοθέτου Λυκούργου εἰς τὴν Σάμον κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν, ἀρμολογῆς τότε εἰς τὴν Σάμον. Στενὸς φίλος τοῦ μεγάλου Ἡπειρώτου πολιτικοῦ Ἰωάννου Κωλέττη, κυβερνήτης τὸ 1830 τῆς Νάξου, βουλευτὴς ἔπειτα Αἰγιαλείας, ἐξοχος κοινοβουλευτικὸς ρήτωρ, ἀλλὰ καὶ σοβαρὸς δημοσιογράφος καὶ κομψὸς ποιητὴς. Εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας του, ἐδηλητηριάσθη τὸ 1852 ἀπὸ τοὺς πολιτικούς του ἀντιπάλους. Ἀφῆκε τρία παιδιὰ: τὸν Ἀγνιν, νομάρχην καὶ γενικὸν γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ συγγραφεὰ ἀποκαλυπτικῆς μελέτης περὶ τῶν πρώτων μας βασιλείων, τὴν Σωτηρίαν, καὶ τὸν στρατηγὸν Κλεομένη Κλεομένης, ποὺ κατέλαβε τὴν Θεσσαλονίκην τὸ 1912.

Ἡ Σωτηρία ἦτο κρᾶμα τῶν ἀρετῶν τοῦ πατέρα καὶ τῆς μητέρας. Ἐτελείωσε τὰς σπουδὰς της εἰς τὰς Ἀθήνας. Κατόπιν ἐπῆγε τὸ 1872 εἰς τὴν Ἱταλίαν, ὅπου ἐπὶ τρία ἔτη ἐσπούδαζεν Ἱταλικὴν φιλολογίαν καὶ τέχνην εἰς τὸ Λιβόρνον (μετὰ τὴν μεγάλην ἐλληνικὴν παροικίαν), εἰς τὴν Φλωρεντίαν, εἰς τὴν Ρώμην, δὲν παρέλειπε δὲ νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ ἄλλας μεγάλας πόλεις τῆς Ἱταλίας μετὰ καλλιτεχνικὸν ἐνδιαφέρον. Εἰς τὴν Ἱταλίαν ἐπίσης ἐγνώρισε τὰς τρεῖς ἐξαιρέτους Ἑλληνίδας : τὴν Μαργαρίταν Ἀλβάναν Μηνιάτη, τὴν συγγραφεὰ καὶ ποιήτριαν Ἀγγελικὴν Πάλλη Βαρθολομαίου καὶ τὴν λαογράφον, ἱστορικὸν καὶ λογοτέχνην Δώραν Ὑΐστρια, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον τῆς ὁποίας ἐκρύπτετο ἡ ἀριστοκρατίς τοῦ ἡγεμονικοῦ οἴκου Γκίκα. Καὶ διὰ τὰς τρεῖς ἔγραψεν ἑκτενεῖς βιογραφίας ἀργότερα ἢ Σωτηρία, ἡ ὁποία ἐθεώρει τὰς γυναῖκας αὐτὰς ὡς τὸ κέντρον

Σωτηρία Ἀλιμπέρτη

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ Δ/τοῦ τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης

τοῦ φιλελληνικοῦ κύκλου τῆς Ἱταλίας καὶ «φῶς ἑλληνικόν, ποὺ ἀκτινοβολοῦσε εἰς τὸν φιλολογικὸν ὅριζονα τῆς Ἱταλίας».

Τὸ 1875 ἐπανέρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ μετ' ὀλίγον γίνεται ὑποδιευθύντρια τοῦ Ζαπτείου Παρθεναγωγείου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ διευθύντριαν τὴν περίφημον Καλλιόπην Κεχαγιᾶ, μετὰ τὴν ὁποίαν εἶχε συνεργασθῇ ἡ Σωτηρία εἰς τὴν Σχολὴν Χίλλ εἰς τὰς Ἀθήνας πρὶν ταξιδεῦσθαι εἰς Ἱταλίαν. Καὶ ἔργον τῶν δύο τούτων Ἑλληνίδων εἶναι τὸ ἀμέτρητον πλῆθος τῶν μαθητῶν τοῦ Ζαπτείου—τῶν Ζαπτιδῶν—αἱ ὁποῖαι ὡς διδασκάλισσαι καὶ ὡς μητέρες, σκορπομένηαι εἰς τὸν δούλον κυρίως Ἑλληνισμόν καὶ εἰς τὸν Ἑλληνισμόν τῶν παροικιῶν ἐμόρφωσαν λεγεῶνας Ἑλληνίδων. Τὸ 1882 τελοῦνται εἰς τὴν Ρουμανίαν μεγαλοπρεπεῖς οἱ γάμοι της μετὰ τὸν Ἰωάννην Ἀλιμπέρτην, ἀθόρυβον ἐργάτην τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων, γενικὸν γραμματέα τοῦ ἐνδόξου «Φιλολογικοῦ Συμλόγου» τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κατόπιν ἰδιαίτερον γραμματέα καὶ ἐπιστήθιον φίλον τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, τοῦ πρωτεξαδέλφου τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα καὶ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου. Δρᾷ πλέον ἡ Σωτηρία ὡς βαρυσήμαντος ἐκπαιδευτικὸς, κοινωνικὸς καὶ ἐν γένει πολιτιστικὸς παράγων εἰς τὴν Ρουμανίαν μετὰ τὸν κυρίαρχον ἐκεῖ ἑλληνικὸν πολιτισμόν, τὴν «Νέαν Μεγάλην Ἑλλάδα», ὅπως εἶχεν ὀνομάσει τὴν πατρίδα του κάπως πικρόχολα ὁ ἐπιφανὴς Ρουμᾶνος ἱστορικὸς καὶ πολιτικὸς—καὶ μισέλλη—Νικόλαος Γιόργκα. Καὶ εἰς τὴν Ρουμανίαν θὰ ἀρχίσῃ τὰς πρώτας δημοσιογραφικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς ἐμφανίσεις της.

Τὸ 1893 ἐγκαθίσταται ἡ Σωτηρία οἰκογενειακῶς εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ ἔκτοτε μέχρι τοῦ θανάτου θὰ ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῆς καλῶς νοουμένης γυναικείας προόδου εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ ἀκαμπτὸν δραστηριότητα, πρωτοβουλίαν, ὀργανωτικὴν ἱκανότητα, καί, πρὸ πάντων, μετὰ πίστιν εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίν, τῆς ὁποίας ἰέριαν ἐθεώρει τὴν γυναῖκα. Καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὸ Ἀγρίνιον καὶ εἰς

τὴν Χαλκίδα καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχικὰς πόλεις τῆς μικρᾶς τότε Ἑλλάδος ὠργάνωνσε γυναικείους συλλόγους κοινωνικῆς σκοπιμότητος καὶ ἐκθέσεις γυναικείας βιοτεχνίας, ἰδίως ὑφαντικῆς,

ταπητουργίας, πλεκτικῆς, — πρόδρομος ἔτσι τῆς καλλιέργειας τῆς λαϊκῆς τέχνης. Εἰς τοὺς πολέμους τοῦ 1897 καὶ κατόπιν τοῦ 1912 καὶ '13 ἔρχεται μετὰ τοὺς συλλόγους της ἀρωγὸς εἰς τὸν στρατὸν καὶ τὰς ἀνεὺ προστάτου οἰκογενείας καὶ συνεχίζει καὶ κατόπιν τὸ πολῦτιμον ἔργον της,—δημιουργὸς συσσιτίων, σχολείων, κέντρων εὐποιίας πολλῶν, ἐθνικῶν μνημείων, μέλος ἐθνικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐταιρειῶν. Συγγράφει τὰς περιφήμους βιογραφίας τῶν ἡρώδων τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἄλλα πολλὰ ἐθνικοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ περιεχομένου μελετήματα. Τιμᾶται ἐπανειλημμένως ἀπὸ τὸ κράτος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμνύουν εἰς τὸ ὄνομα της ὅσοι καὶ ὅσαι ἔτυχον τῆς σεπτῆς εὐεργείας της. Καὶ ἀποθνήσκει τὴν 18 Νοεμβρίου τοῦ 1929,—ἀκάματος μέχρι τέλους μαχητὴς θεράπαινα τῶν πολλαπλῶν ἀναγκῶν τῆς Πατρίδος. Ὑπῆρξεν ἡ ἐπιφανεστάτη τῶν Ἑλληνίδων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Ἡ ἀνωτέρα πνευματικὴ ζωὴ εἶναι ἡ τελειοποίησις τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως
ΡΑΥΟΤ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γεροκωστόπουλος ἀπονέμει δίπλωμα εἰς ἐρυθροσταυρίτισσαν κατὰ τὴν εἰς «Παρνασσόν» τελετὴν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. τῆς 17.12.57. The Minister of Education Mr. Yero-costopoulos awards a prize to a Junior girl during the J.R.C. ceremony of Dec. 17, 1957, in «Parnassus» hall.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΠΕΡΗ
Υφυγ. του Πανεπ. Αθηνών

Το πρώτο περιοδικό φαινόμενο, που παρατήρησε ο πρωτόγονος άνθρωπος ήταν ασφαλώς η εναλλαγή της ημέρας και νυκτός, που οφείλεται, όπως είναι γνωστό, στην κίνηση της Γης περί τον άξονά της. Σαν δεύτερο περιοδικό φαινόμενο έρχεται η περί την Γην κίνησης της Σελήνης, η οποία γίνεται σε 29 1/2 περίπου ημέρες, ενώ κάθε έπτα περίπου ημέρες εναλλάσσονται οι λεγόμενες σεληνιακές φάσεις. Κατ' αυτόν τον τρόπο καθιερώθηκε ο μήνας των 30 περίπου ημερών και η έβδομάς των έπτα ημερών. Ο πλανήτης μας όμως κάνει και μία άλλη κίνηση, την περί τον Ήλιον περιφοράν του, η οποία γίνεται μέσα σ' ένα έτος και μās φανερώνεται με τη διαδοχική επανάληψη των εποχών.

Από τις ανωτέρω μονάδες μετρήσεως του χρόνου, τη βασικώτερη σημασία για τη ρύθμιση των πράξεων του ανθρώπου, ύστερα βέβαια από το χρονικό διάστημα της ημέρας, την έχει το έτος κι αυτό κυρίως απέτελεσε τη βάση του ημερολογίου, που θα μπορούσε να όρισθι σαν ένα σύστημα μετρήσεως του χρόνου.

Για τη σύνταξη του ημερολογίου με βάση το έτος παρουσιάζεται μια δυσκολία και σ' αυτήν κυρίως οφείλεται το ότι δεν έχουμε κάποιο έναίσιο σύστημα μετρήσεως του χρόνου. Η δυσκολία αυτή είναι το ότι το λεγόμενο «τροπικό έτος» ο χρόνος δηλ., που χρειάζεται για να κάμη η Γη μία πλήρη περιφορά περί τον Ήλιον, δεν αντιστοιχεί σε ακέραιο αριθμό ημερών. Το τροπικό έτος αποτελείται από 365 ημέρες, πέντε ώρες, 48 λεπτά και μερικά δευτερόλεπτα. Δημιουργήθηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο δύο κυρίως συστήματα ημερολογίων, το Ίουλιανό και το λεγόμενο Γρηγοριανό ημερολόγιο, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν στη χώρα μας.

Ο Ρωμαίος ύπατος Ίούλιος Καίσαρ μετεκάλεσε το 46 π.Χ. από την Αλεξάνδρεια τον αστρονόμο Σωσιγένη, στόν όποιον άνέθεσε την τροποποίηση του ημερολογίου, που χρησιμοποιούσαν μέχρι τότε οι Ρωμαίοι. Το ημερολόγιο εκείνο έβασίζετο στο λεγόμενο «σεληνιακό έτος», που περιλάμβανε 354 ημέρες, οι όποιες αποτελούσαν 12 μήνες με 29 ή 30 ημέρες. Ο Σωσιγένης, ό όποιος έλαβε ύπ' όψει του και τις παρατηρήσεις του Έλληνος αστρονόμου Ίππάρχου, έδέχθη ότι το έτος το «πολιτικό» περιλάμβανε 365 ημέρες και έξ ώρες. Το «πολιτικό» περι-

Τίποτε δεν αντιστέκεται στην ακλόνητη θέλησι και στη φωτισμένη διάνοια. Το μυστικό της νίκης είναι να προχωρούμε, όταν ξέρουμε πού βαδίζουμε.

Ρ α γ ο τ

λαμβάνει 365 ημέρες και έξ ώρες και έτσι όρισε τρία μὲν έτη να έχουν 365 ημέρας το δε τέταρτο 366.

Στο Ίουλιανό ημερολόγιο διτηρήθη ό θεσμός των 12 μηνών, που περιελάμβαναν, όπως και σήμερα, 30 και 31 ημέρες εκτός απ' το φεβρουάριο, που περιελάμβανε 28 ημέρες και κάθε τέσσαρα έτη 29. Η πρόσθετη αυτή ημέρα δεν ακολουθούσε την 28η Φεβρουαρίου, αλλά ήταν τοποθετημένη μεταξύ 24ης και 25ης Φεβρουαρίου με το όνομα «δισ έκτη πρό των καλενδών Μαρτίου». Απ' την ονομασία αυτή πήραν το όνομα «δισέκτα» και τα έτη, που είχαν 366 ημέρας, δηλ. εκείνα των οποίων ο αριθμός διαιρείται ακριβώς δια τέσσαρα.

Το χρησιμοποιούμενο σήμερα στη χώρα μας ημερολόγιο, είναι το λεγόμενο Γρηγοριανό, το όποιο έθεσπίσθη το 1582 μ.Χ. απ' τον Πάππα Γρηγόριον τόν 13ο με τη συνεργασία φυσικά αστρονόμων. Το ημερολόγιο αυτό είναι βέβαια ακριβέστερο από το Ίουλιανό, γιατί έπληραν για τόν καθορισμό του μεγαλύτερη προσέγγισι της διαρκείας του έτους, δεν είναι όμως τέλειο. Υπάρχει μια διαφορά μεταξύ του Γρηγοριανού ημερολογίου και του τροπικού έτους, η οποία είναι τόσο μικρή ώστε δεν πρόκειται να φθάση τη μία ημέρα προτού περάσουν 3 1/2 και πλέον χιλιάδες έτη. Όπως δήποτε, για τόν προσδιορισμό των δισέκτων έτών ισχύει και εδώ ό ίδιος κανών, ό όποιος ισχύει και για το Ίουλιανό ημερολόγιο με τη διαφορά ότι δια τα «αίώνια» λεγόμενα έτη πρέπει και ό αριθμός των εκατοντάδων να διαιρηται δια τέσσαρα. Έτσι, ενώ το 2000 και 2.400 θα είναι δισέκτα, το 2.100, 2.200, 2.300 κ.ο.κ. δεν θα είναι δισέκτα. Στην Ελλάδα το Γρηγοριανό ημερολόγιο ει-

ΜΕΡΙΚΑ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Τά σύννεφα, όταν σχηματίζονται ή σκαρφαλώνουν επάνω στα βουνά, εάν δεν διαλύονται, ή μεγαλώνουν ή κατεβαίνουν προς τα κάτω, προαναγγέλλουν βροχή. Εάν όμως διαλύονται ή ανεβαίνουν είναι σημείον καλού καιρού.

Όταν διαδέχεται ένας αέρας τόν άλλον, όπως π.χ., βοριάς τόν νοτιά, έχουμε συνήθως βροχή.

Ο βορεινός αέρας, όταν φθάνη σε τόπο του οποίου ή ατμόσφαιρα είναι γεμάτη από θερμό ή υγρό νοτιά, προξενεί συμπύκνωσι των υδρατμών και βροχή.

Όταν μικρά σύννεφα μεγαλώνουν, σημαίνει βροχή, όταν μεγάλα ελαττώνωνται, δείχνουν καλλιτέρευσι του καιρού.

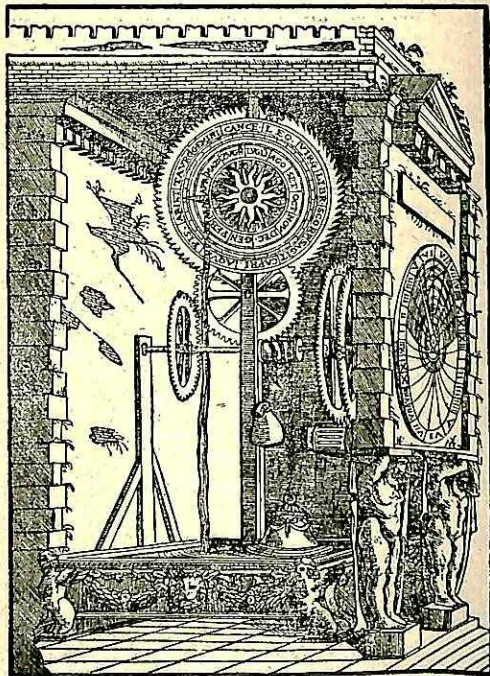
Όταν βλέπετε σύννεφα ψηλά επάνω στον ούρανό να τρέχουν κατά διάφορη διεύθυνσι από τόν αέρα, που υπάρχει στη γη, τότε πλησιάζει καλοκαίρια.

σήχθη την 1ην Μαρτίου 1923, ή οποία όρίσθη ως 14 Μαρτίου και τούτο για την κάλυψι της διαφοράς των 13 ημερών, που υπήρχε μέχρι τότε μεταξύ του Ίουλιανού και του Γρηγοριανού ημερολογίου.

Τά τελευταία έτη γίνεται μία προσπάθεια για να καθιερωθι ένα νέο ημερολόγιο, το λεγόμενο παγκόσμιο», που να ισχύη, για όλα τα κράτη, να είναι εύκολο και κατά κάποιο τρόπο να είναι τελειότερο απ' τα δύο προηγούμενα. Κατά το νέο αυτό ημερολόγιο καθένas από τους 12 μήνες περιλαμβάνει 26 εργασίμες ημέρες. Το σύστημα των εποχών, με τις όποιες είμεθα εξοικειωμένοι, τροποποιείται δια της μεταθέσεως ενός μηνός και εισάγεται το σύστημα των «τριμηνιών» ή «τετάρτων» του έτους, τα όποια είναι ίσα μεταξύ των και το καθένα αρχίζει Κυριακήν και τελειώνει Σάββατον. Ο πρώτος μήνας καθεμιάς τριμηνίας, (Ιανουάριος, Απρίλιος, Ίούλιος και Οκτώβριος) έχει 31 ημέρες ενώ οι υπόλοιποι 30. Το ημερολόγιο αυτό προβλέπει κάθε έτος μια «παγκόσμιο ή-μέρα» όπως την ονομάζουν, ή οποία τοποθετείται στο τέλος Δεκεμβρίου και προστίθεται επίσης εις το τέλος Ιουνίου κατά τα δισέκτα έτη, ή λεγόμενη «ημέρα δισέκτου έτους».

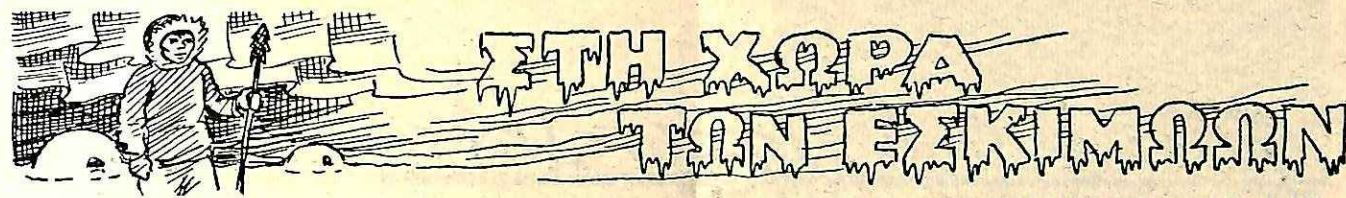
Το παγκόσμιο ημερολόγιο θα πρέπει να εφαρμοσθι, όταν το χρησιμοποιούμενο σήμερα αρχίζει Κυριακή. Πρός τόν σκοπόν αυτόν υπάρχει στόν οργανισμό Ήνωμένων έθνών μία πρότασις 17 κρατών, όπως το παγκόσμιο ημερολόγιο καθιερωθι από του έτους 1961, το όποιον αρχίζει Κυριακή.

Όταν τόν τελευταίο καιρό γίνεται σοβαρός πλέον λόγος για τα διαπλανητικά ταξείδια, δεν θα κριθι ασφαλώς ικανοποιητικό και το υπό συζήτησιν νέο ημερολόγιο. Αρχισε να διαφάνεται ή ανάγκη ενός άλλου ημερολογίου καταλλήλου για δλόκληρο το ήλιακό σύστημα και ακόμη για άλλα μέρη του Γαλαξίου.

Αναπαράστασις υδραυλικού ώρολογίου και ημερολογίου.

Ταξίδια σε μακρινές χώρες

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, Έκπαιδ. Συμβούλου

Για πολλούς ανθρώπους ή και λαούς ή ζωή είναι δύσκολη και σκληρή ανάλογα είτε με τόν τόπο, που ζούν, είτε με το επάγγελμα, που εξασκούν. Για κανένα όμως λαό ό άγώνας της ζωής δεν είναι τόσο τραχύς, όσο για τούς Έσκιμώους, οι όποιοι ζούν στις βορειότερες περιοχές της γής, από τη Γροιλανδία μέχρι του Βεριγγείου πορθμού, ό όποιος χωρίζει την αμερικανική ήπειρο από την Ασία, στις περιοχές όπου ό ήλιος εξαφανίζεται για πολλούς μήνες και όπου επικρατούν σχεδόν όλο το χρόνο τα χιόνια και οι πάγοι.

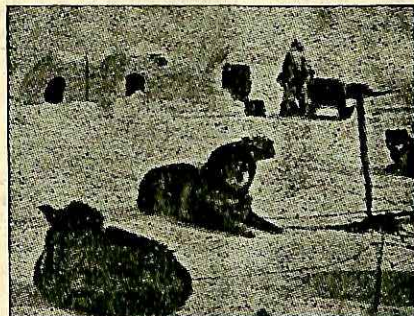
Και δεν είναι δυνατόν ή ζωή στις περιοχές αυτές να μὴν είναι δύσκολη, αφού ούτε δέντρα φυτρώνουν ούτε και κανένα άλλο φυτό, από όσα χρησιμεύουν για τη διατροφή του ανθρώπου, μπορεί να καλλιεργηθι και να ευδοκιμήση εκεί. Γι' αυτό το λόγο οι Έσκιμώοι ζούν αποκλειστικά από το ψάρεμα και το κυνήγι. Άλλωστε και το όνομά τους—Έσκιμώοι—σημαίνει : «άνθρωποι, που τρέφονται με ώμο κρέας». Οι ίδιοι οι Έσκιμώοι ονομάζουν τόν έαυτό τους «ίνουιτ», που σημαίνει «άνθρωπος», το δε όνομα «Έσκιμώοι» τούς το είχαν δώσει οι Έρυθρόδερμοι του Καναδά, από τούς όποιους το έπληραν οι πρώτοι ιεραπόστολοι, που έπεσκέφθησαν τη χώρα αυτή.

Η περιοχή, που κατοικούν οι Έσκιμώοι, είναι το περισσότερο μέρος του έτους σκεπασμένη από χιόνια και πάγους, περνούν δε μήνες δλόκληροι χωρίς να ίδουν ήλιο. Αντίθετα όμως από ό,τι θα έπίστευε κανείς, οι Έσκιμώοι χαίρονται, όταν ό ήλιος εξαφανίζεται για κάμποσο καιρό. Και τούτο για δύο λόγους : πρώτα πρώτα το κυνήγι, από το όποιο εξασφαλίζουν τα μέσα της συντηρήσεως των, γίνεται εύκολω-τερο κατά την εποχή αυτή. Έπειτα ξεκουράζονται και τα μάτια τους, τα όποια κατά το διάστημα του καλοκαιριού, όταν ό ήλιος ούδέποτε βασιλεύη, υποφέρουν πολύ από την έκτυφλωτική αντανακλασί του επάνω στις άπέραντες χιονισμένες και παγωμένες εκτάσεις.

Η σωματική άντοχή των Έσκι-

μών, ή επιδεξιότητα, με την όποια ταξιδεύουν στη θάλασσα με τα δερμάτινα μονόξυλά των, τα καγιάκ, οι πονηρίες και τα τεχνάσματα, που μεταχειρίζονται στο κυνήγι είναι αξιοθαύμαστα. Άλλά και ώρισμένες άρετές των, όπως ή φιλοξενία και ή άλληλοβοήθεια, αξίζουν κάθε έπαινο.

Το καλοκαίρι, που λυώνουν τα χιόνια και οι πάγοι—κατά το μεγαλύτερο μέρος τουλάχιστον—οι Έσκιμώοι ζούν κάτω από δερμάτινες σκηνές. Μόλις όμως πέσουν τα πρώτα χιόνια και σχηματισθούν οι πρώ-

Τρεις καλυρες (ιγλαυ) των Έσκιμωων. Διακρίνονται τα σκυλιά στο μπροστινό μέρος δεμένα σ' ένα πάσσαλο.

τοι πάγοι, κατασκευάζουν θολωτές καλύβες από κομμάτια πάγου και χιονιού, οι όποιες στη γλώσσα των λέγονται «ιγκλού». Οι καλύβες αυτές, χωρίς κανένα παράθυρο, στρωμένες έσωτερικά με δέρματα, διατηρούν άρκετή θερμοκρασία και προστατεύουν αποτελεσματικά τούς ένοίκους των από τις χιονοθύελλες και το φοβερό κρύο.

Οι Έσκιμώοι τρέφονται αποκλειστικά με κρέας φώκιας, ταράνδου, αλεπούδων, ψαριών και πουλιών. Όλα δε αυτά τα πιάνουν στο κυνήγι, γιατί εκτός από τούς σκύλους, κανένα άλλο ζώο δεν έχουν κάμει κατοικίδιο.

Ο τρόπος, με τόν όποιον σκοτώνουν τις φώκες, είναι άρκετά έξυπνος. Η φώκια, όπως ξέρομε, αναπνέει με πνεύμονες και γι' αυτό ανεβαίνει συχνά στην επιφάνεια της θάλασσας. Πώς αναπνέει όμως, όταν ή θάλασσα σκεπαστή από πάγους; Τότε με το ρύγχος της ανοίγει στόν πάγο τρύπες και σ' αυτές έρχεται κατά διάφορα χρονικά διαστήματα για να πάρη αναπνοή.

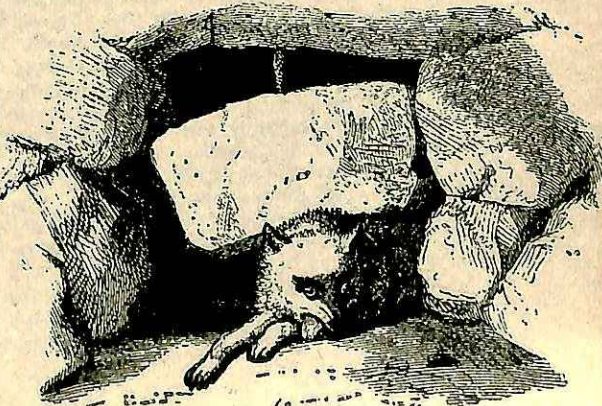
Τις τρύπες αυτές αναζητεί επάνω στόν πάγο ό Έσκιμώος κυνηγός και όταν ανακαλύψη καμμία, στήνει καρτέρι με το καμάκι έτοιμο να χτυπήση το ζώο μόλις προβάλη το ρύγχος του. Και σπάνια άποτυγχάνει. Πολλές φορές όμως αναγκάζεται να περιμένη πολλές ώρες ώσπου να φανη ή φώκια, γιατί, όπως είπαμε, κάθε ζώο κάνει πολλές τέτοιες τρύπες και ό κυνηγός βέβαια δεν ξέρει σε ποιαν θα παρουσιασθι.

Στις περιπτώσεις αυτές συνήθως οι κυνηγοί είναι δύο. Ο ένας παραφυλάει στην τρύπα και ό άλλος περπατάει μακριά από αυτήν, διαγράφοντας ένα τεράστιο κύκλο. Ο θόρυβος των βημάτων δίνει στο ζώο την έντύπωσι, ότι σε όλες τις άλλες τρύπες υπάρχει κάποιος κίνδυνος και μόνον εκεί όπου πραγματικά παραφυλάει ό κυνηγός υπάρχει ασφάλεια. Εκεί λοιπόν προβάλλει το ρύγχος της ή φώκια και την παθαίνει.

Τά ζώα της ξηράς, και ιδίως οι αλεπούδες, πιάνονται σε παγίδες. Ο κυνηγός κατασκευάζει με πέτρες μια τρύπα, μέσα στην όποια βάζει το δόλωμα από λίπος ή κρέας φώκιας. Από τη στέγη της τρύπας αυτής κρέμεται μια πέτρα βαρεία, συνδεδεμένη με το δόλωμα. Καθώς ή αλεπού μπαίνει στην τρύπα να το φάη, ή πέτρα πέφτει και τη σκοτώνει.

Τά υδρόβια πουλιά, που αφθονούν στις πολικές χώρες, τα πιάνουν με ειδικά δίχτυα, πολλές φορές χιλιάδες δλόκληρες. Για να τα διατηρήσουν, γεμίζουν με τα πουλιά αυτά άσκια καμωμένα από δέρμα φώκιας, βάζουν μέσα και άρκετο λίπος και, αφού δέσουν τα άσκια, τα σκεπάζουν με (Συνέχεια εις σελ. 14)

Παγίδα για αλεπούδες. Η πέτρα πέφτει και τις σκοτώνει.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μ.Ε.

Ἡ πρώτη ἀποστολική ὁδοπορία τοῦ Παύλου

Ἡ ἐντολή ἀπὸ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀντιοχείας εἶχε δοθῇ. Ὁ Σαῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας ὤφειλαν νὰ κηρύξουν τὸ εὐαγγέλιον καὶ σ' ἄλλα ἔθνη. Ἡ αὐλαία τῶν πεπρωμένων τοῦ πλανήτου μας εἶχε ἀνοίξει. Ποιὸς θὰ πρωταγωνιστοῦσε; ὁ Σαῦλος ἤλθεν ὡς βοηθὸς τοῦ Βαρνάβα στὴν Ἀντιόχεια. Ὁ Βαρνάβας εἶχε τὸ χρίσμα ἀπὸ τοὺς δώδεκα τῶν Ἱεροσολύμων. Ὁ ἴδιος ἐδιόλαξε τὸν Παῦλο. Ἦταν, λοιπόν, ὁ πρῶτος, ὁ φυσικὸς ἀρχηγός. Ἀλλὰ ἐδῶ οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῆς Γῆς πρέπει νὰ σταθοῦν, νὰ ἀποκαλυφθοῦν, νὰ παραδειγματισθοῦν. Ὁ μεγάλῳψυχος Κύπριος, μὴ ἀπὸ τὴς πρὸς εὐγενεῖς φυσιογνωμίας τῆς ἀνθρωπότητος, δέχθηκε, καὶ δέχθηκε ἀπολύτως ἐκούσια, νὰ παραδώσῃ τὴν σημαία εἰς τὸν πολυμήτητον βοηθόν του, τὸν ἀσύγκριτον μαθητὴν τοῦ Γαμαλιήλ. Ἀπὸ προεστειμένους ἐγίνεν ὑφιστάμενος, συνοδοιπόρος, βοηθὸς τοῦ νεοφωτιστοῦ βοηθοῦ του. Πόση αὐτοθυσία, πόσο ψυχικὸ μεγαλεῖο! Ποιὸς στὴν ἀναδίπλωσι τῶν χιλιετηρίδων μπορεῖ νὰ καυχῇ, ὅτι μῆτρε βαθυτέρα ἀπὸ τὸν ὑπέρχον ἐκείνου ἑλληνιστὴ στὸ ἀληθινὸ πνεῦμα τοῦ χριστιανισμοῦ; Ποιὸς ποτὲ ἄλλος ἡγέτης ἐστάθμισε τόσο θαυμαστὰ τὸ συμφέρον τῆς ἰδεολογίας του καὶ θυσιάσας στὸ βωμὸ τῆς τὸν ἐγαίωσέ του; Ὁ Βαρνάβας εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ὠραιότερους, ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ, θνητοὺς τοῦ πλανήτου μας. Ἕνας σωστὸς ἄνθρωπος. Ὁ πρῶτος μετὰ τὸν Θεὸν Διδάσκαλος. Ἐχρισε λοιπὸν τὸν Σαῦλο ἀρχηγὸ τῆς ἀποστολῆς. Καὶ τὸν ἀκολουθῆσε ἀδίστακτα στὴ μεγάλη λεωφόρον τῶν ἐθνῶν. Οἱ δύο αὐτοὶ κοσμοεξακουσμένοι ἄνδρες, οἱ ἐπιστήθιοι φίλοι, εἶναι ἐτοιμοὶ νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Ἀντιόχειαν μετὰ τὴν γοητευτικὴ φύσιν καὶ τοὺς θησαυροὺς τῆς τέχνης καὶ νὰ ὁδοπορήσουν πατώντας ἐπάνω σὲ βουνὰ ἀπὸ ἀγκάθια. Τίποτε ἄλλο δὲν ἔχουν νὰ πάρουν μαζὶ τοὺς ἐκτὸς ἀπὸ τὴς εὐχῆς τῆς χριστιανικῆς κοινότητος καὶ τὴν πίστι τους, ποὺ τοὺς ἔδινεν ὀρμὴ καὶ φτερά.

Οἱ δύο Ἀπόστολοι περιμένουν νὰ ξεμερώσῃ γιὰ νὰ ξεκινήσουν. Μέσα τους ἔχει ξεμερώσει ὀριστικά. Ὁ ὀλόλαμπρος ἥλιος τῆς Πίστεως πρὸς τὸν Ναζωραῖον θερμαίνει καὶ κεντρίζει ὅλη τὴν ὑπαρξί τους. Τὴς ζεῖδωρες καὶ χρυσῆς ἀχτίδες τοῦ ἡλίου αὐτοῦ ἀνυπομονοῦν νὰ σκορπίσουν στὰ ἄδυστα τῶν δούλων ἐκατομμυρίων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων γιὰ νὰ τοὺς διαμορφώσουν καὶ νὰ τοὺς μεταβάλουν ἀπὸ ζούγκλα σὲ ἀγγέλους. Χιλιάδες χιλιάδων ἱστορικοὶ δῶν τῶν φυλῶν καὶ δῶν τῶν δογμάτων, τὴν αὐγὴ αὐτὴ θὰ τὴν χαριετίσουν σὲ μέλλον καὶ θὰ τὴν χαρακτηρίσουν ὡς ἀποφασιστικὴ στιγμή τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου. Θὰ θεωρηθῇ ὡς ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐκρίθη ἡ τύχη τῆς ἡθικῆς προαγωγῆς τοῦ κόσμου.

Ἐπεσε λιπτόθυμος καὶ καταματωμένος

Ἡμέρα ποὺ ἐπάνω ἀπὸ τὰ θεμέλια τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἀγάπης, τὰ ὁποῖα ἔθεσε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οἱ Ἀπόστολοι θὰ ὑψώσουν τὸ αἰώνιο χριστιανικὸ οἰκοδόμημα. Οἱ ἱστορικοὶ ἀπὸ αὔριο καὶ πέρα μὲ μαγικὲς γραφίδες θὰ τρέχουν πίσω ἀπὸ τὸν ἀκάματον πρωτόθρονον Ἀποστόλων τῶν ἐθνῶν καὶ θὰ σημειώσουν τὴν πορεία καὶ τοὺς σταθμούς. Ὅλοι τὸ πῆδημα αὐτὸ πρὸς τὸ ἀγνωστον, τὸν κίνδυνον καὶ τὸ χάος θὰ ὀνομάσουν τὸ ξεκίνημα αὐτὸ «Ἡ πρώτη Ἀποστολικὴ ὁδοπορία τοῦ Παύλου».

Ὁ Βαρνάβας ἔκαμε τόπο στὸ γόνυ τῆς Ταρσοῦ, διότι εἶχε θαμβωθῇ ἀπὸ τὸ φλογερὸ ζῆλο, τὸ γόνιμο πάθος, τὸν ἀκούραστο δυναμισμό καὶ τὴν ἐξοχὴ μάρφωσι τοῦ χρεσιντοῦ βοηθοῦ του. Εἶχε νοιώσει ὅτι δευτερεύουσα θέσις γιὰ τὸν Σαῦλο θὰ ἐσημίαινε καθυστέρησις εἰς τὴν ἐξάπλωσι τοῦ χριστιανισμοῦ.

Πόσο μεγαλεῖον ἀλήθεια κλείνει αὐτὴ ἡ πρώτη ἀποστολικὴ πορεία! Στους αἰῶνας αἰώνων οἱ ἄνθρωποι ὁλῶν τῶν φυλῶν καὶ τῶν χρωμάτων, τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν δογμάτων, καθὼς θὰ διαβάζουν τὴν ὁδοπορία αὐτὴ θὰ δραματίζονται καὶ θὰ βλέπουν μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς τῶν καὶ τὸ ἀπλῶμα τῆς φαντασίας τῶν τὴς δύο αὐτῆς θεσπίσεις προσωπικότητες νὰ ξυπνοῦν ἕνα πρωῒν καὶ νὰ ἐτοιμάζονται νὰ ξεκινήσουν μὲ σκοπὸ νὰ ξυπνήσουν τὴς ἀνθρώπινες γενεές, τὴς βυθισμένες στὸν βαυθότατον ὕπνον τῆς παχυλῆς ἀγνοίας. Ἀς τρέξωμε κι ἐμεῖς λίγο κοντὰ τοὺς μὲ ὁδηγὸ τὴς πράξεως τῶν Ἀποστόλων τοῦ Λουκᾶ (Πραξ. ιγ' 1-12-ιγ' 13-52).

Νὰ τους! Κατεβαίνουν τὸν Ὀρόντη ποταμὸ καὶ τραβοῦν πρὸς τὴν Σελεύκειαν, τὸ ἐπίνειον τῆς Ἀντιοχείας. Μαζὶ τους συνοδοιπορεῖ καὶ ὁ Μάρκος, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, τῆς ὁποίας τὸ σπῆτι στὰ Ἱεροσόλυμα ἐχρησίμευεν ὡς ἐντεκτήριο τῶν χριστιανῶν. Ἀργότερα ὁ νεαρὸς αὐτὸς μαθητὴς θὰ γράψῃ τὸ ὁμῶνυμον εὐαγγέλιον. Ἀπὸ τὴν Σελεύκειαν περνοῦν στὴν Κύπρον, τὴν πατρίδα τοῦ Βαρνάβα. Ἀφοῦ ἐκήρυξαν σὴ συνάγωγῃ

τῆς Σαλαμίνας καὶ σ' ὅλες τὴς ἄλλες πόλεις ἔφθασαν στὴν Πάφον. Ἐκεῖ «ἐπέζητησε τοῦ ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ» ὁ διοικητὴς ἀνθύπατος Σέργιος-Παῦλος. Μεγάλῃ ἡ εὐκαιρία. Ὅμως ὁ Μάγος Ἐλῦμας μῆκεν ἐμπόδιο καὶ ἀντιδρούσε κατὰ τὸν σατανικώτερον τρόπον. Ὁ τυφλός, ψυχικὰ, αὐτὸς ἀγύρτης τυφλώθηκε καὶ σωματικὰ. Ὁ Σέργιος Παῦλος, ὁ καλοπροαίρετος καὶ ἐξυπνὸς ἀνθύπατος, ποὺ ἦταν ἕνας καλὸς μαθηματικὸς, ἐγίνε χριστιανός. Μὲ τὸν ἐκχριστιανισμὸν τοῦ ἐπισήμου αὐτοῦ ρωμαίου, ἐπεκυρώθη ἡ ἀρχηγία τοῦ Παύλου καὶ καθιερώθη ἡ ὀνομασία του ἀπὸ Σαῦλον εἰς Παῦλον. Ἡ φήμη τοῦ Παύλου ἀρχισε νὰ ἀπλώνεται παντοῦ. Ἀπὸ τὴν Κύπρον ἡ ἱερὰ Ἀποστολὴ περνᾷ ἀντίπερα εἰς τὴν Πέργην τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Μάρκος γυρίζει στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ οἱ ἄλλοι δύο ὁδεύουν πρὸς τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας. Οἱ ἔθνη κληρονομῶνται ἀπὸ τὸ κήρυγμα τοῦ Παύλου, ἀλλὰ οἱ Ἰουδαῖοι ἀντιδροῦν. Οἱ δύο Ἀπόστολοι ἐξαναγκάζονται νὰ ἀπομακρυνθοῦν καὶ καταφεύγουν στὸ Ἰκόνιον, ὅπου ἱδρυσαν ἐκκλησίαν. Ἐκεῖ στὴν ὀνομασίᾳ αὐτῇ πόλιν ἡσπασθῇ τὸν χριστιανισμὸν ἡ ἀγία Θέκλα, μὴ ἀπὸ τὴς φημισμένης πρῶτης χριστιανῆς γυναῖκες, εἰς τὴν ὁποῖαν, ἐδόθη ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν ὁ τίτλος «Ἰσαπόστολος». Ἦταν μὴ ὁμορφὴ ἀρχοντοπαυλᾶ, ἀρραβωνιασμένη μὲ ἕνα πλούσιον ἔθνηκον καὶ τάφησεν ὅλα γιὰ νὰ γίνῃ νύμφη τοῦ Χριστοῦ. Τελικὰ οἱ Ἰουδαῖοι κατὰφεραν νὰ ἐσηκώσουν σὲ λιθοβολισμὸ τὸν κόσμον καὶ νὰ διώξουν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ τοὺς ἀποστόλους.

Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας πηγαίνουν στὰ Λυκαονικὰ Λύστρα. Ἐκεῖ ἡ θεραπεία ἑνὸς χωλοῦ ἐδημιούργησε παρεξήγησι. Οἱ κάτοικοι ἐθεώρησαν τὸν ψηλὸ καὶ ὠραῖο Βαρνάβα γιὰ Δία καὶ τὸν διαλεκτικὸ σοφὸ Παῦλο γιὰ Ἑρμῇ. Στὴν εἰσοδὸ τῶν Λύστρων ἐτοίμασαν μάλιστα θυσίαν. Οἱ δύο Ἀπόστολοι μάλιστα κατὰφεραν νὰ τοὺς ἐμποδίσουν ὁ Λαὸς ὅμως ἐσηκώθηκε καὶ ἐλιθοβόλησε τὸν Παῦλο. Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν ἔπεσε λιπτόθυμος καὶ καταματωμένος.

Οἱ χριστιανοὶ τὸν ἔστειλαν τὴν ἄλλην ἡμέρα στὴ Δέρβην. Ἐκεῖ ἱδρυσαν ἐκκλησίαν. Ἀνάμεσα στοὺς νέους ὁπαδοὺς συγκαταριθμήθηκε καὶ ὁ νεαρὸς Τιμόθεος, ὁ κατόπιν ἐπίσκοπος Ἐφέσου.

Ἀπὸ τὴν Δέρβην οἱ δύο Διδάσκαλοι Ἀπόστολοι ἐγύρισαν στὰ Λύστρα. Ἐπέρασαν ἀπὸ ἐκεῖ στὸ Ἰκόνιον καὶ ἔφθασαν στὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας. Μὲ κηρύγματα ἐστερέωσαν τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ αὐξήσαν τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα.

Ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν πέρασαν στὴν Πέργην, ἔφθασαν στὴν Ἀττάλεια καὶ ἐγύρισαν στὴ βᾶσι τῆς ἐξορμήσεώς των, τὴ δευτέρῃ Ἱερουσαλὴμ, τὴν Ἀντιόχειαν. Μὲ τὴν ἐπιστοφὴν στὴν ἀφετηρία τῶν ἐκλείει ὁ κύκλος τῆς πρώτης Ἀποστολικῆς ὁδοπορίας.

Γιὰ νὰ γνωρίσωμε τὴν Ἑλλάδα

ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΝ

(ΦΕΡΑΙ)

Π. Π. ΚΑΛΛΟΝΑΡΟΥ

Βελεστίνον: Ἡ πηγὴ Ὑπερία, Κεφαλόβρυσο, ἐπὶ Τουρκοκρατίας.

Τὸ ταξίδι στὴν ἱστορικὴ γενέτειρα τοῦ ἐθνομάρτυρος Ρήγα μπορεῖ νὰ γίνῃ διὰ θαλάσσης καὶ διὰ ξηρᾶς, μέσῳ Βόλου, ἀπ' ὅπου ἀπέχει λίγα χιλιόμετρα, εἴτε καὶ μὲ τὸ τραῖνο, διὰ Λαρίσης εἴτε καὶ ἀπ' εἰθείας μὲ τὸ αὐτοκίνητο. Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας εἶναι 370 χιλιόμετρα διὰ Λαρίσης. Τὸ Βελεστίνον βρίσκεται σὲ ὕψος 90 μέτρων πᾶν ἀπὸ τὴ θάλασσα σὲ μὴ σειρὰ ἀπὸ λόφους, στὰ ἀνατολικά ὄρια τοῦ Θεσσαλικοῦ κάμπου.

Στὴν περιοχὴ τοῦ σημερινοῦ Βελεστίνου, κατὰ τοὺς πανάρχαιους χρόνους ὑπῆρχαν πόλεις σημαντικῆς, μὲ ἀκμὴ, ὅπως ἡ Ἰωλκός, ἡ Δημητριάς καὶ ἄλλες παλαιότερες ἀκόμη. Οἱ ἀνασκαφές, ποὺ ἐγίναν στὴν περιοχὴ, ἀπεκάλυψαν λείψανα σημαντικώτατα τοῦ θεσσαλικοῦ πολιτισμοῦ, ἀπὸ τὰ προϊστορικὰ χρόνια. Στὴ θέσι ἀκριβῶς τοῦ Βελεστίνου ὑπῆρχεν ἡ ἀρχαία πόλις Φεραί, τῆς ὁποίας πρῶτος γνωστὸς βασιλεὺς ἀναφέρεται ὁ Φέρης, καὶ κατόπιν ὁ γυνὸς τοῦ Ἀδμήτου, πλουσιώτατος σὲ ποίμνια, τὰ ὁποῖα γιὰ ἕναν καιρὸν ὑποχρεώθηκε νὰ φυλάξῃ ὡς τσοπάνος ὁ Ἀπόλλων, γιὰ τιμωρία του, ἐπεὶδὴ σκότωσε τοὺς Κύκλωπες. Ὁ Ἀδμήτος εἶχε σύζυγον τὴν καλὴ καὶ πιστὴ Ἀλκίπην, ποὺ ἔγινε περίφημη ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο θεατρικὸ ἔργο τοῦ Εὐριπίδου. Ἡ πόλις τῶν Φερῶν ἀναφέρεται ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀρχαίους συγγραφῆς καὶ τὸν Ὀμηρον ἀκόμη, γιατί ἔλαβε μέρος στὸν Τρωϊκὸ πόλεμον, μὲ ἀρχηγὸ τὸν γυνὸ τοῦ Ἀδμήτου, Εὐμήλον.

Κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους ἔγινε σύμμαχος τῶν Ἀθηναίων καὶ τότε εἶχεν ὡς ἀρχηγὸς τοὺς λεγομένους «Ταγούς». Τέτοιοι ἦσαν κατὰ σειρά ἀπὸ Λυκάων, στὴν ἐποχὴ τοῦ ὁποίου αἱ Φεραὶ ἦσαν ἡ πρώτη πόλις τῆς Θεσσαλίας κατόπιν ὁ Ἰάσων, ὁ Πολύδωρος, ὁ Πολύφρων καὶ τέλος ὁ Ἀλέξανδρος.

Ὑστερα ἡ πόλις κυριεύθηκε ἀπὸ τὸν βασιλέα τῆς Μακεδονίας Φίλιππον (352 π. Χ.), τὸν πατέρα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, μαζὶ μὲ ὅλη τὴ Θεσσαλία. Στὰ 192 π. Χ. τοὺς Μακεδόνας διεδέχθησαν οἱ Ῥωμαῖοι.

Στὴν ἀρχαία πόλιν τῶν Φερῶν ἑταίρετο ἰδιαίτερα ἡ Ἀρτεμὶς καὶ ἡ Ἐκάτη, ὑπῆρχαν ὅμως καὶ ἄλλοι ναοί, καθὼς καὶ ἀκρόπολις, λείψανα τῆς ὁποίας εὐρέθησαν πᾶν ἀπὸ τὴ σημερινὴν κωμόπολιν, καθὼς καὶ πολλοὶ τάφοι καὶ ἐπιγραφαί, μὲ διάφορα ψηφίσματα τῆς πόλεως, πολλὰ νομίσματα τῶν Φερῶν μὲ παραστάσεις τῆς Ἀρτέμιδος μὲ ἄλογα, μὲ κεφάλια λέοντος, χάλκινα καὶ ἀργυρᾶ, ποὺ μαρτυροῦν γιὰ τὴν ἀκμὴ τῆς πόλεως. Ὅλα αὐτὰ τώρα βρίσκονται σὲ μουσεῖο τὸ Βόλον, ποὺ συγκεντρώνει τὴς περισσότερες ἀρχαιότητες τῆς περιοχῆς.

Ἐλευθερίας, Ρήγας Φεραίος ἡ Βελεστινίτης. Ὁ Πατέρας τοῦ Ρήγα ἦταν πλούσιος μὲ πολλὰ κτήματα μὲ τρία μεγάλα χάνια καὶ μὲ ἐργαστήρια βυρσοδεμίας, βαφικῆς καὶ ὑφαντῶν, μὲ πολλοὺς ἐργάτες. Οἱ Τούρκοι τοῦ Βελεστίνου ὅμως ἦταν τόσο κακοί, ὥστε δὲν ἄφηναν τοὺς Χριστιανούς σὲ «χλωρὸ κλαρί». Γι' αὐτὸ ἀπὸ ἑνωρὶς ὁ Ρήγας καὶ ἡ οἰκογένειά του ἄφησαν τὰ πατρικὰ χῶματα, γιὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν στὴς χώρες τοῦ Δούναβι, ὅπου οἱ Θεσσαλοὶ ἐστειλάν τὰ προϊόντα τῆς Βιοτεχνίας τῶν. Ὁ Ρήγας γεννήθηκε στὸ Βελεστίνον, κατὰ τὸ 1757 καὶ μὲ νοσταλγικὴ λαχτᾶρα γράφει στὰ ἔργα του πολλὰ γιὰ τὴν πατρίδα του. Ἦταν δὲ πάντα περήφανος γιὰ τὴν καταγωγὴν του, τόσο, ποὺ διετήρησε τὸ ἑπώνυμον «Βελεστινίτης» καὶ τὸ ἀληθινὸ του ξεχάστηκε.

Ὅλοι γνωρίζομε τὴν ἐθνικὴ δρᾶσι τοῦ Ρήγα στὸ Βουκουρέστι καὶ στὴ Βιέννη, τὴς περιπέτειες του καὶ τὸν τραγικὸ θάνατό του (Βελιγράδι 24 Ἰουνίου 1798). Ἀλλὰ ὁ σπόρος, ποὺ ἔσπειρε, ἦταν γόνιμος καὶ δὲν πῆγε χαμένος. Ὑπῆρξεν ὁ πρωτοπόρος τῆς Ἐλευθερίας, ποὺ χαϊρόμαστε σήμερα ἐμεῖς, καὶ τ' ὄνομά του ἔμεινε ἀθάνατο, ὅχι μόνον στὴ μνήμη τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ σ' ὅλους τοὺς Βαλκανικοὺς λαούς.

Κατὰ τὴν Ἑλληνικὴ ἐπανάστασι τὸ Βελεστίνον ἔλαβε μέρος μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς Ἑλληνας τῆς Θεσσαλίας, ἀλλὰ ἀπελευθερώθηκε μόλις στὰ 1881, μαζὶ μὲ ὅλη τὴ Θεσσαλία. Κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1897 στὸ Βελεστίνον ἔγινε μεγάλη μάχη, στὴν ὁποῖαν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἀντιμετώπισε τοὺς Τούρκους μὲ σημαντικὰ κατορθώματα, ἀλλὰ ἡ κωμόπολις ἔπαθε μεγάλες καταστροφές.

Τὸ Βελεστίνον ἔπαθε καὶ σήμερα ἀρκετὲς καταστροφές μὲ τοὺς τελευταίους σεισμούς.

Ἡ θέσις τῆς κωμοπόλεως εἶναι γραφικωτάτη καὶ ἡ κίνησις ἀξιόλογη, γιατί εἶναι κέντρον πολλῶν γύρω χωριῶν. Τὸν χειμῶνα ὁ πληθυσμὸς διπλασιάζεται, γιατί ἔρχονται πολλοὶ νὰ παραχειμάσουν μὲ τὰ ποίμνια τοὺς ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Θεσσαλίας. Ἐχεῖ δρόμους καλούς καὶ πλατεῖες, ἀπὸ τὴς ὁποῖες ἡ κεντρικώτερη εἶναι τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου, μὲ τὸ μητροπολιτικὸ ναὸ. Μεγαλύτερη εἶναι ἡ πλατεία τῆς ἀγορᾶς.

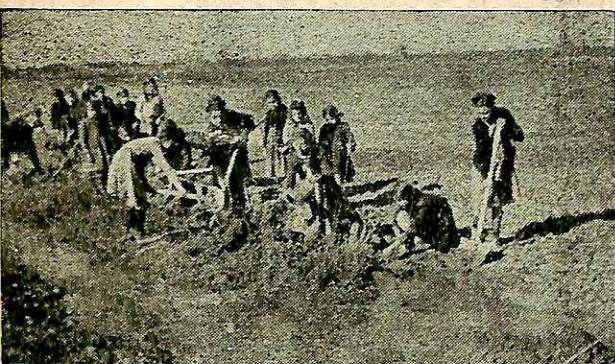
Ἐχεῖ νερὰ τρεχοῦμενα, τὴν πηγὴν Κεφαλόβρυσο, ποὺ ἀναβλύζει μέσα στὸ Βελεστίνον καὶ σχηματίζει τεχνητὴ λίμνη, ἡ ὁποία θεωρεῖται ἡ ἀρχαία πηγὴ Ὑπερίας τῶν Φερῶν.

Κοντὰ στὸ νεκροταφεῖο τοῦ Βελεστίνου, ὅπου ἦταν ἄλλοτε τὸ πατρικὸ σπῆτι τοῦ Ρήγα, ὑπάρχει καὶ ἡ προτομὴ τοῦ Ἐθνομάρτυρος. Ἀλλὰ δὲ προτομὴ τοῦ πρὸς μεγάλη καὶ ὠραϊότερη, βρίσκεται στὴ θέσι Ἀλῶνια ἔργον τοῦ καλλιτέχνου Ροῦμπου.

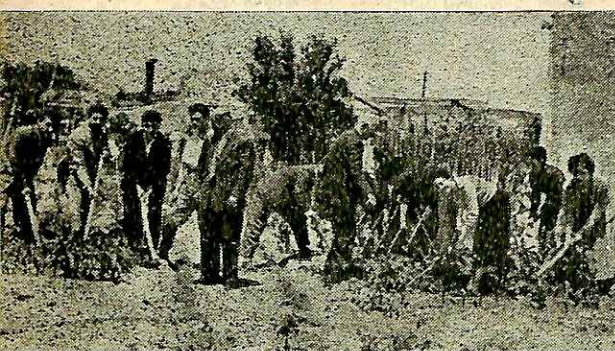
Ἀλλὰ καὶ τὰ περίχωρα τοῦ Βελεστίνου εἶναι γραφικώτατα μὲ τὰ λιβάδια, τὴς πλαγιῆς καὶ τοὺς γύρω λόφους, ποὺ εἶναι καταπράσινοι καὶ καλλιεργημένοι. Τὸ κλίμα εἶναι πολὺ ὑγιεινὸ καὶ τὸ ἔδαφος πλουσιώτατο σὲ δημητριακὰ καὶ κηπουρικὰ, καθὼς καὶ σὲ φρούτα. Τὸ ὠραιότερον θέαμα τοῦ Βελεστίνου, τὸ καμάρ τῆς περιοχῆς, εἶναι τὸ ὠραιότατον δάσος μὲ τὰ πλατάνια, βελανιδιές, καὶ λεύκες, ποὺ χαρίζει μὲ τὴν δροσιὰ καὶ τὴ φρεσκάδα του ψυχικὴ γαλήνη, ὁμορφίαν καὶ χάρι στὸ μέρος τοῦτο τῆς εὐφορῆς Θεσσαλίας.

← Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κασνεσίου Καρδίτσης άσβεστάνουν την οί-
κίαν ενός γέροντος.
Juniors of Elementary School
Kasnesion whitewashing the
house of an aged man.

← Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κασνεσίου Καρδίτσης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elementary School
Kasnesion planting trees.

← Ε.Σ.Ν. Παιδαγ. 'Ακαδημίας 'Η-
ρακλείου Κρήτης καλλιεργούν
τον σχολικόν των κήπον υπό
την επίβλεψιν του Δ/ντού των
κ. Γλύκα (άριστερά)
Juniors of Pedagogical Aca-
demy Heracleion Crete culti-
vating their school garden
under the supervision of their
director Mr. Glycas.

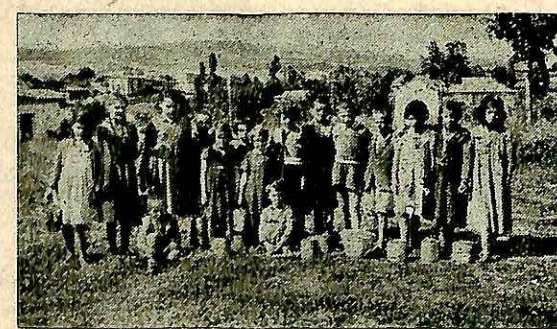
↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Χρυσανγής-Βοφού κα-
θαρίζουν την αυλήν του σχολείου.
Juniors of Elem. School Chrissavghi Ma-
cedonia cleaning their play-ground.

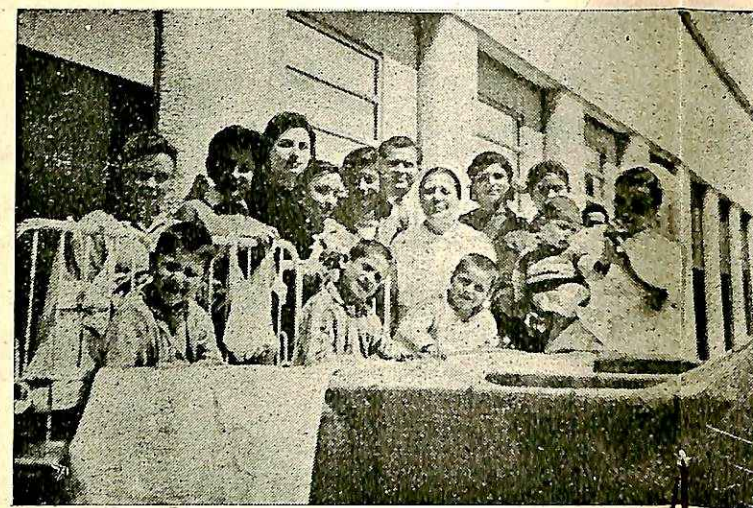
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παρδαλίτσης 'Ιωαννί-
νων αναδασώνουν τον έκκλησιαστικόν χώρον.
Juniors of Elementary School Pardalitsa
↓ Epirus working for the reafforestation.

↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αγ. Δημητρίου Λήμνου εργαζόμενοι διά την μεταφοράν
του νερού εις τὸ σχολεῖον των.
Juniors of Elem. School St. Deme-
trius Lemnos working to provide
their school with water.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πλαγιοχωρίου Κιλκίς μεταφέρουν
άμμο διά την ανέγερσιν άφροδευτηρίων.
Juniors of Elem. School Plagiochorion helping in
↓ the construction of school conveniences.

↑ Ε.Σ.Ν. 'Ιδιωτ. Γυμν. Πολ. Μαρκουλάκη 'Ηλιουπόλεως, 'Αθηνών εις τὸ
παιτιόν Βούλας με δώρα διά τὰ παιδιά.
Juniors of Private High School Marcoulaki Athens, at the Red Cross
Children's Hospital in Voula to the patients of which they offered

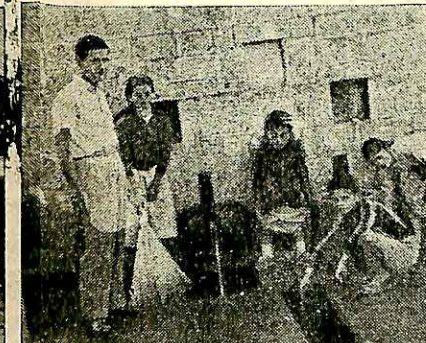
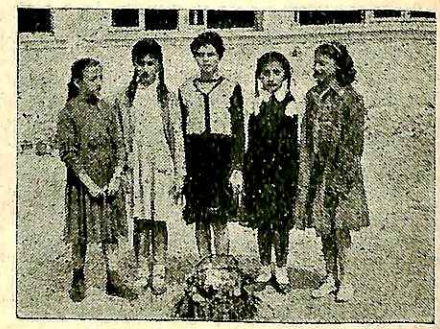

← Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παλιοπό-
λεως 'Αμαλιάδος βοηθοῦν εις
τὴν ἀνοικοδόμησιν του κατε-
στραφέντος υπό τῶν σεισμῶν
διδακτηρίου των.
Juniors of Elem. School Pa-
leopolis Amalias working for
the reconstruction of the re-
cent earthquakes.

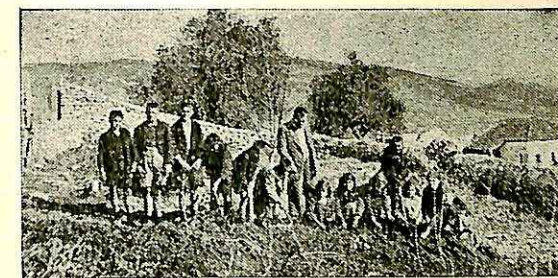
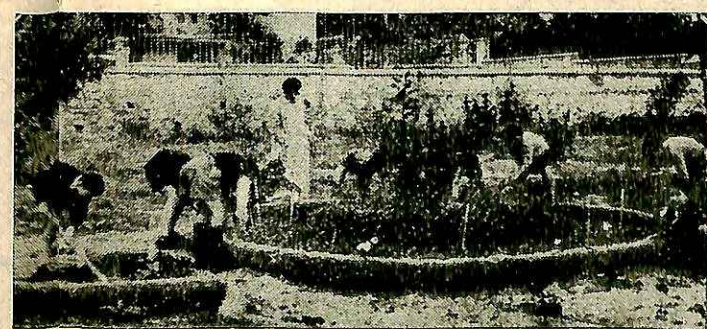
↑ Ε.Σ.Ν. Λυκειου Πειραιῶς α'Ελληνισμός» με
παιγνίδια γιά τὰ φτωχὰ παιδιά.
Juniors of private School «Hellenismos» Pi-
raeus with gifts for the poor.

Ε.Σ.Ν. Β'ΨΔ. Σχ. Πρεβέζης με δέμα γρα-
φικῆς ύλης, διά τὰ σεισμόπληκτα παι-
διά του Δημ. Σχολ. Βελεστίνου.
Juniors of 2nd Elem. School Preveza with
↓ gifts for the earthquake stricken pupils
in Velesstinon.

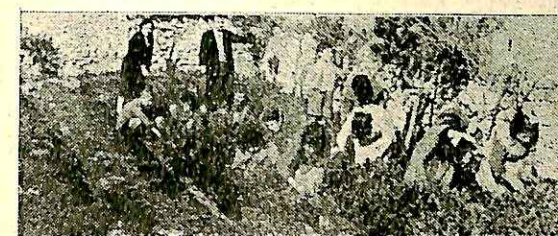

↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Υψηλού Χωριού Δω-
ριδος καθαρίζουν την βρύση του χωριού.
Juniors of Elementary School Pselo
Chorio cleaning the village spring.

Ε.Σ.Ν. Ζ' Δημ. Σχολ. Μυτιλήνης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of 7th Elem. School Mytilini planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αγίου Γεωργίου 'Ηγουμενίτσας φυτεύουν
δένδρα
Juniors of Elementary School. St. George planting trees

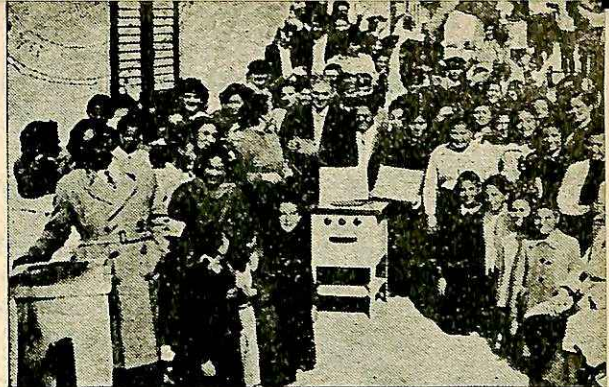

Ε.Σ.Ν. μαθ. Δημ. Σχολ. Κορώνης περιποιούνται τον σχολικόν κήπον.
Juniors of Elem School Koroni, cultivating their school
garden.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ερασμίου Σαντορινίου αναδασώνουν την έκρηκτικὴν περιοχήν
Juniors of Elementary School Erasmlon Thracie
working for the reafforestation.

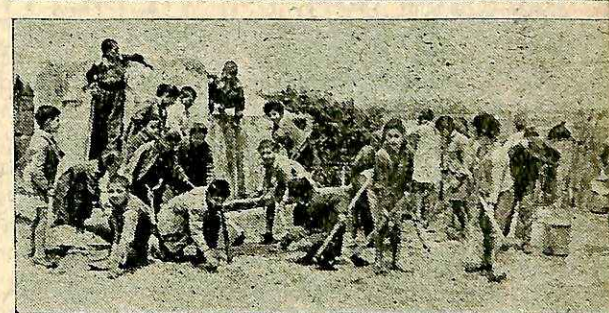
→ Ε.Σ.Ν. Γυμν. Σύμης γεμάτοι
χαρά φωτογραφίζονται με την
ηλεκτρική κουζίνα της «ΙΖΟ-
ΛΑ», η οποία τους εστάλη ως
βραβείον διά την 'Ερυθροσταυ-
ριτικήν δρασίαν των.
In the picture the Juniors of
High School Syme full of joy
and proud for the prize they
received (an electric kitchen,
gift of «IZOLA») for their
JRC activity

→ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αρώνιου Χανίων καθαρίζουν τους δρόμους
του χωριού.
Juniors of Elem. School Aron-
ion Crete cleaning the village
streets.

→ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παραλίας Πιερίας καθαρίζουν τὴ βρύση
του χωριού.
Juniors of Elem. School Pa-
ralia Pieria cleaning the vil-
lage spring,

↑ Ε.Σ.Ν. μαθ. Δημ. Σχολ. Τούμπας Αιγιαλείας φυτεύουν
δένδρα.
Juniors of Elem. School Toumbas, Peloponnessus planting
trees.

↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κουκουράβας Λαρίσης
επισκευάζουν την αυλήν του σχολείου.
Juniors of Elem. School Koucourava
repairing their play ground.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κατραμίου-Ξάνθης πε-
ριποιούνται τὰ δένδρα, τὰ όποία έφύτευσαν.
Juniors of Elementary School Katramion
↓ looking after the trees, they had planted.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αγίων Θεοδώρων Καρδίτσης αποστραγγίζουν λιμνάζοντα χώ-
ρον του χωριού των.
Juniors of Elementary School St. Theo-
dori draining stagnant waters.

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

(Για τις μητέρες και όλους γενικά τους κηδεμόνες)

Δύο είδησεις τραγικές μέσα σ' αυτό το μήνα:
Δύο παιδάκια κήκαν. Τό ένα στην κουζίνα,
άπάνω από τή φωτιά τράβηξε τὸ τσουκάλι
καὶ ὅλο περιχύθηκε μὲ τὸ βραστό νερό.
Καὶ στή φουβού ἐκάθισε τ' ἄλλο παιδάκι πάλι,
πού ἀναμμένη ἦταν ἐκεῖ. Τί δράμα... Φοβερό...

Κι αὐτά, διότι τὰ μικρά βρεθῆκαν μοναχά τους.
«Ἐ, κι ἂν τ' ἀφήσω μιά στιγμή τί τάχα θά μοῦ πάθῃ...»
λένε καὶ ὀλομόναχα τ' ἀφήνουν τὰ παιδιά τους!
Νὰ ἕνα ἀπ' τ' ἀσυγχώρητα τῶν κηδεμόνων λάθη.

Λοιπόν, τὸ εἶπα κι ἄλλοτε: Ποτέ μικρούλια μόνα τους.
Ὅλες τὶς ὥρες καὶ παντοῦ κοντὰ τὸν κηδεμόνα τους.

Ὁ ΠΑΠΠΟΥΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

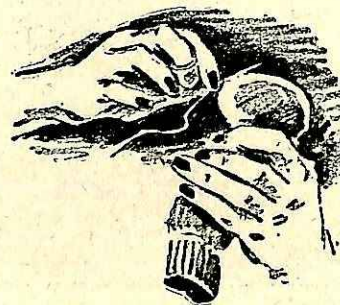
* Ἡ θάλασσα περιέχει 710 ἑκατομμύρια κυβικά χιλιό-
γραμμα νερό! Ἄν ἀπὸ τὸ νερὸ αὐτὸ παίρναμε τὸ μα-
γνήσιον καὶ τὸ νάτριον, θὰ τὸ μετατρέπαμε σὲ νερὸ
γλυκὸ καὶ θὰ ἀλλάζαμε τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου. Τὸ
θαῦμα, θεωρητικῶς, ἔγινε στή Γερμανία. Ὁ καθηγητὴς
κ. Ρέλεν κατεσκεύασε μίαν ἀθόρυβη καὶ ροινοτάτη μη-
χανή, ἀπὸ βαμβακοπυρίτη, τῆς προσέθεσε ἕνα φίλτρο
μὲ «ἠλεκτρικὴ εὐαισθησία» καὶ ἐπέτυχε αὐτό, πού χα-
ρακτηρίζεται ἀπὸ τοὺς εἰδικούς ὡς ἡ μεγαλύτερη ἐφεύ-
ρεσις τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Σήμερα τὸ Κογκρέσσον τῶν
Η.Π.Α. ἐψήφισε πίστωσι 25 ἑκατ. δολλαρίων γιὰ τὴν
μελέτη τοῦ ὅλου θέματος.

* Ἐ, ὅλα μποροῦσε νὰ τὰ περιμένῃ κανεὶς στήν ἐπο-
χή μας, ἀλλὰ τὸ νὰ χρυσώνωνται τὰ μικρόβια (!)
ποτέ! Ἐν τούτοις καὶ αὐτὸ ἔγινε. Στὴ Γαλλία καὶ σὲ
ἄλλες χώρες ὑπάρχουν εἰδικοί τεχνικοί, πού χρυσώνουν
τὰ μικρόβια καὶ τοὺς ἰούς. Καὶ αὐτὸ γίνεται γιὰ λόγους
καθαρὰ ἐπιστημονικούς. Τὸ χρυσωμένο μικρόβιο ἐμφα-
νίζεται καθαρότερο μέσα στὸ ἠλεκτρονικὸ μικροσκόπιο.
Καὶ ὅσοι ἢ ὅσες ἀπὸ σὰς ἀγαποῦν τὸ μάθημα τῆς χη-
μείας θὰ ἐνδιαφέρωνται νὰ μάθουν πῶς γίνεται αὐτὸ
τὸ χρύσωμα. Θερμαίνουμε πολὺ μιά ποσότητα χρυ-
σοῦ, μέσα σὲ ἕνα δοχεῖο, ὅπου ὑπάρχει κενὸν ἀέρος,

τότε οἱ ἄτμοι τοῦ χρυσοῦ ἐπικάθονται στὸ ἀντικεί-
μενο καὶ τὸ χρυσώνουν!

* Ἡ πυγμαχία εἶναι ἕνα σπόρ... ἔστω καὶ βάρβαρο.
Θέλετε νὰ μάθετε τώρα ποῖος ὑπῆρξε ὁ πρῶτος διορ-
γανωτὴς πυγμαχικῶν ἀγώνων; Ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἀθηνῶν Θησεύς! Καὶ πρῶτος... πρωτοπυγμαχὸς ὁ Θεα-
γέννης ἀπὸ τὴ Θάσο, πού ἐκέρδισε τὸν τίτλο ξαπλώ-
νοντας νεκροὺς στὸ ρίνγκ 1425 ἀντιπάλους του. Καὶ
κάτι πιὸ σύγχρονο. Ὁ πρῶτος πυγμαχικὸς ἀγὼν με-
ταξὺ γυναικῶν (!) διεξήχθη τὸ 1722 μεταξὺ τῆς κυ-
ρίας Ἑλίζαμπεθ Οὐίλκινσον, ἀπὸ τὸ Κλάρκενγουελ
καὶ τῆς Ἀννας Χάϊφελντ!

ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ

Ἐνα πόμολο πόρτας
μπορεῖ νὰ γίνη!...

—Μία καλὴ λαβὴ γιὰ
τὴ χοντρή λίμα.

—Γιὰ τὴ βάρκα ἕνα
γερό «πιάσιμο».

Καὶ ὅταν εἶναι ἀπὸ
πορσελάνη μπορεῖ
θαυμάσια νὰ γίνη γου-
δοχέρι γιὰ ξηροὺς καρ-
ποὺς ἢ αὐγὸ γιὰ νὰ μαν-
τάρωμε τὶς κάλτσες.

Β. Γ.

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΕΣΚΙΜΩΩΝ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 9)

πολλὰ καὶ μεγάλες πέτρες γιὰ νὰ
μὴν τὰ φᾶνε οἱ λύκοι καὶ οἱ ἄλεπούδες.

Σιγὰ-σιγὰ τὸ λίπος διαποτίζει
ὁλόκληρο τὸ πουλὶ καὶ τὸ κρέας
του σιτεῖται. Ὑστερα ἀπὸ κάμποσο
καιρὸ ἀνοίγουν τὸ ἀσκή καὶ τρῶνε
τὰ πουλιά. Πιάνουν ἕνα-ἕνα ἀπὸ
τὰ πόδια μὲ τὰ δόντια τους, μὲ
τὰ δυὸ χέρια τὸ μαδοῦν καὶ ὕστερα
τὸ τρῶνε. Ὅσοι Εὐρωπαῖοι ἐδοκί-
μασαν τὸ φαγητὸ αὐτὸ λένε, ὅτι ἔχει
ἐξαιρετικὴ γεύσι καὶ γιὰ τοὺς Ἑσκι-

μῶους ἀποτελεῖ πραγματικὴ λιχου-
διά.

Σήμερα οἱ Ἑσκιμῶοι, μὲ τὴν ἐπι-
κοινωνία τους μὲ τοὺς λευκοὺς, στοὺς
ὁποίους πουλοῦν τὰ γουναρικά τῶν
ζώων, πού πιάνουν, ἔχουν προμη-
θευθῇ πυροβόλα ὅπλα καὶ ἄλλα
ἐργαλεῖα, πού κάνουν τὸ κυνήγι πολὺ
εὐκολώτερο. Ἄν καὶ ἐγνώρισαν ὁμως
τὶς ἀνέσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ καὶ ἀμε-
ρικανικοῦ πολιτισμοῦ, ἐν τούτοις
οὔτε τὸν τρόπο τῆς ζωῆς των ἄλ-
λα ξοῦν οὔτε καὶ τὸν τόπο τους ἐγκα-
ταλείπουν. Καὶ γι' αὐτοὺς, μολονότι

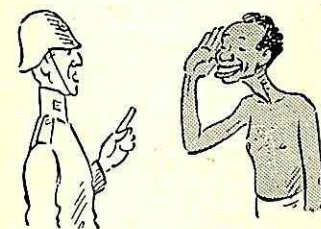
ἐμεῖς δὲν τοὺς θεωροῦμε πολιτισμέ-
νους, οἱ δεσμοί, πού ἐνώνουν κάθε
ἄνθρωπο μὲ τὸν τόπο, πού γεννή-
θηκε, εἶναι πολὺ ἰσχυροί. Καὶ γι'
αὐτοὺς, ὅπως καὶ γιὰ μᾶς, εἶναι πολὺ
μεγάλῃ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴ γῆ τῶν
προγόνων των, πρὸς τὴν Πατρίδα,
καὶ ἡ ἀγάπη αὐτὴ δὲν τοὺς ἀφήνει
νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν τόπο τους,
νὰ ἀρνηθοῦν τὴν πατρίδα τους,
πού γιὰ κάθε ἄνθρωπο πρέπει νὰ
ἀποτελῇ τὸ ἀγαπητότερο πρᾶγμα
στὸν κόσμον.

Ν. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗΣ

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΙΩΝ

(Ἀπὸ τὸ δμῶνυμο μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλλίου Βέρν)

—Ἄ, σ' εὐχαριστῶ, σ' εὐχαριστῶ πάρα πολὺ,
ἀφέντη, ἀποκρίθηκε γελώντας καλοκάγαθα ὁ πιστὸς
Ματακίτ, μόλις ἄκουσε τὴ γενναϊὸδωρη ὑπόσχεσι τοῦ
Οὐάτκινς.

—Κάνε ὅτι μπορέσεις, κ' ἐν-
νοια σου.

—Ἀκουσα πῶς εἶσαι
δυνατὸς στὴ μαντική,
τοῦ εἶπε πάλι ἐκεῖνος.

—Εγὼ εἶμαι, ἀλλά...
ἡ μαντικὴ εἶναι λιγάκι
ἀδύνατη πότε-πότε.

—Καλὰ, καλὰ. Κάνε
ὅ,τι μπορέσης κ' ἐννοια
σου, τοῦ εἶπε ὁ ἀστυ-
νόμος.

—Ὅσο γι' αὐτὸ νὰ
εἴσθε βέβαιοι, πρόσθεσε ὁ Κυπριανός. Σὰν τὸν Ματα-
κίτ δὲν ὑπάρχουν πολλὰ παιδιὰ στὸν κόσμον. Πήγαινε
λοιπόν, καλὲ μου Ματακίτ, καὶ σὲ θέλω. Νὰ φανῇς
ἀνώτερος κι ἀπὸ τοὺς μεγάλους μάγους.

—Μεῖνε ἡσυχος, ἀφέντη μου, εἶπε θαρρετὰ ὁ κα-
λόκαρδος μαῦρος κάνοντας μίαν ὑπόκλισι, κ' ἔφυγε
σὰν ἀστραπὴ γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολή, πού
τοῦ ἀνέθεσαν.

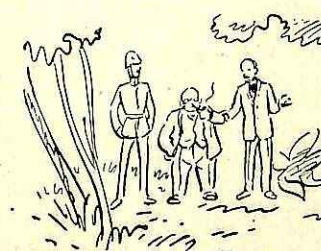
Ὁ Οὐάτκινς μὲ τὸν Κυπριανὸ καὶ τὸν ἀστυ-
νόμο ἐπλησίασαν στὸ μέρος πού ἦταν οἱ Κάφροι,
στάθηκαν λίγο ἀπόμερα ὥστε νὰ μὴ γίνουν ἀντιλη-
πτοί, καὶ περιμέναν νάρθῃ ὁ Ματακίτ, γιὰ νὰ πα-
ρακολουθήσουν τὴ σκηνὴ τῆς μαντείας.

Καὶ ἡ περίφημη αὐτὴ στιγμή δὲν ἄργησε. Ὑ-
στερα ἀπὸ λίγη ὥρα ἀκούστηκαν μερικά σιγανὰ
σφυρίγματα, καὶ ξεπρόβαλε μέσα ἀπὸ κάτι θάμνους
ἕνα περίεργο καὶ μυστηριώδες ὑποκείμενο, πού προ-
χωροῦσε πρὸς τοὺς Κάφρους μὲ ἄργον κ' ἐπιβλητι-
κὸ βῆμα. Ἦταν ὁ Ματακίτ μεταμφιεσμένος σὲ μάγο.

Στὴν ἐμφάνισί του οἱ μαῦροι σηκώθηκαν ὀρθοί κι
ἀνήσυχοι. Ὑστερα ἀπὸ τὴν ἐξαφάνισι τοῦ «Ἀστρου
τῆς ἡμέρας» καὶ τὶς ἐρευνες πού ἀκολούθησαν, εἶχαν
καταλάβει οἱ δυστυχεῖς, πῶς ὅλων οἱ ὑποψίες
στρέφονταν ἀπάνω τους καὶ ἔτρεμαν μήπως καμμιὰ
κακὴ σύμπτωση τοὺς ἐνοχοποιήσῃ.

Ἐννοεῖται ὅτι στὸ μεταξύ πληροφορήθηκαν κ' οἱ
καλεσμένοι τί πρόκειται νὰ γίνη, κ' ἔτρεξαν κι αὐτοὶ
νὰ ἰδοῦν.

Ὁ Ματακίτ λοιπόν προχώρησε, στάθηκε στὴ μέση
κ' ἔκανε μερικά μαγικά σημεῖα στὸ φεγγάρι καὶ στ'
ἀστέρια. Ὑστερα, σ' ἕνα νεῦμα του, οἱ μαῦροι ἐπιάσαν

Περιμέναν νὰ παρακολουθήσουν
τὴ μαντεία.

ἕνα θεότρελλο χορὸ καὶ
στὸ τέλος ἔπεσαν ὅλοι
γονατιστοὶ μπροστά
του.

Τότε ὁ μάγος ἔκοψε
εἰκοσιμία βέργες ἀπὸ ἕνα
παράξενο ἀφρικανικὸ
δένδρον, πού ἦταν ἐκεῖ
κοντά. Κι ἀφοῦ τὶς ἐκα-
νόνισε μὲ τὸ μαχαίρι του,
ὥστε νὰ εἶναι ὅλες με-
ταξύ τους ἴσες, τὶς ἔδειξε

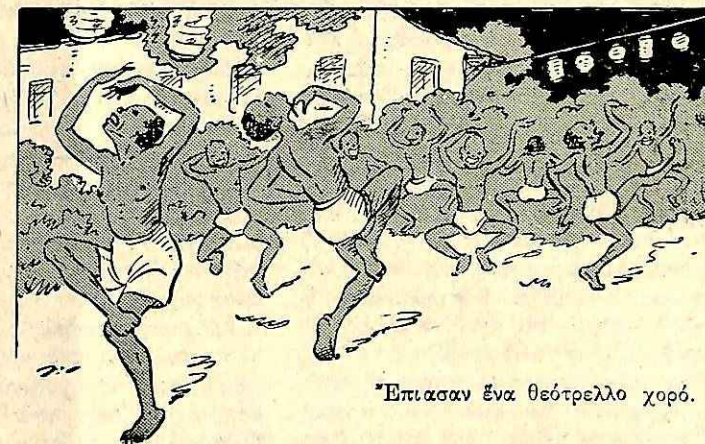
στοὺς Κάφρους καὶ τοὺς
εἶπε:

—Ὅριστε. Ὅλες ἔχουν
τὸ ἴδιο μᾶκρος.

Κατόπιν ἔδωσε ἀπὸ
μιά βέργα στὸν καθένα,
κράτησε καὶ μιά γιὰ τὸν
ἑαυτό του, καὶ πρόσθεσε:

—Καθένας σας τώρα θὰ κάνῃ μιά βόλτα στὸν κῆπο
μόνος του, κρατώντας τὴ βέργα του στὸ χέρι. Σ' ἕνα
τέταρτο θὰ μοῦ τὶς φέρτε πίσω. Καὶ νὰ ξέρετε, πῶς ἂν
κανεὶς σας ἔχη κλέψῃ τὸ διαμάντι, ἡ βέργα του θὰ βρεθῇ
κατὰ τρία δάκτυλα μακρύτερη ἀπ' τὶς ἄλλες.

Αὐτὸ τὸ εἶπε βέβαια μὲ τὴν πεποίθησι, πῶς ὁ κλέ-
φτης θὰ ἐκόντανε τὴ βέργα του κατὰ τρία δάκτυλα,
γιὰ νὰ μὴ βρεθῇ μεγαλύτερη ἀπ' τὶς ἄλλες. Ἐτσι θὰ

Ἐπιάσαν ἕνα θεότρελλο χορὸ.

τὸν καταλάβαιναν καὶ θὰ τὸν ἐπιάσαν.

Ἄλλ' οἱ καυμένοι οἱ Κάφροι, ἀπὸ τὸ φόβο τους,
ἔκοψαν ὅλοι—γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο— τὴ βέργα τους
τρία δάκτυλα. Κ' ἔτσι στὸ γυρισμὸ
βρέθηκαν ὅλες οἱ
βέργες ἴσες, καὶ ἡ
μόνη πού ἦταν
τώρα μακρύτερη
κατὰ τρία δάκτυ-
λα ἦταν ἡ βέρ-
γα...τοῦ Ματακίτ.

—Κι ἐδῶ λοιπόν
ἀποτυχία! Ἐξέφω-
νησε ὁ Οὐάτκινς,
μόλις ἄκουσε τὸ
ἀποτέλεσμα τῆς
μαντείας. Οὔτε καὶ
μὲ τὴ μαντικὴ δὲν
μπορέσαμε νὰ βροῦμε τὸν κλέφτη; Εἶπε πάλι κατα-
κόκκινος ἀπὸ τὴν ταραχὴ του.

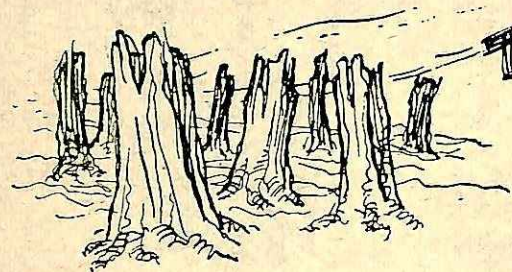
Ὁ Κυπριανὸς Μερὲ κοίταξε ἀμέσως νὰ τὸν παρη-
γορήσῃ, καὶ ἡ δεσποινὶς Ἀλίκη τοῦ ἔφερε ἕνα κάθι-
σμα, ἀπὸ φόβο μήπως ξαναλιποθυμήσῃ.

Διασκευὴ Β.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

Ἐφυγε σὰν ἀστραπὴ γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ
τὴν ἐντολή τους.

ΤΟ ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟ ΔΑΣΟΣ

Π. ΓΡΙΣΠΟΥ

Θυμούνται όταν ήμουν μικρό παιδί, πού η μητέρα μου αναγκάζονταν να μου διηγείται και να μου ξαναδιηγείται ένα παραμύθι, πού μου άρεσε ιδιαίτερα. Έλεγε αυτό το παραμύθι για κάποια βασιλοπούλα, πού ήταν πολύ όμορφη, πολύ πλούσια, αλλά πολύ παράξενη. Άδικα προσπαθούσε ο πατέρας της, πού δεν είχε άλλο παιδί, να την παντρέψει για να βάλει τον γαμπρό του στο πόδι του. Άδικα έρχονταν και την ζητούσαν τα πιο δοξασμένα βασιλόπουλα από τα γειτονικά βασίλεια. Αυτή είχε δηλώσει πως θα πάρη εκείνο, πού θα κατώρθωνε να λύση τα τρία αινίγματα, πού θα του έλεγε. Και καθώς κανένα βασιλόπουλο δεν μπορούσε να βρή τις σωστές λύσεις, ή βασιλοπούλα, του έδινε μια με τη μαγεμένη βέργα, πού κρατούσε και το μαρμαρώνε. Δεκάδες μαρμαρωμένα βασιλόπουλα έστεκαν μέσα στον μεγάλο και ώραίο περίβολον του παλατιού, σαν αγάλματα και ήταν να σε πιάνη το κλάμα, βλέποντας τα χαμένα νειάτα τους. Ώσπου στο τέλος ήρθε και το αξιοπαλικάρι, πού έλυσε τα αινίγματα και όχι μόνο πήρε την παράξενη βασιλοπούλα, αλλά έλυσε και τα μάγια και άναστησε τα μαρμαρωμένα παιδιά.

Αυτό το παραμύθι, πού μισοξεχασμένο και κοιμισμένο εφώλιαζε στα κατάβραθα της μνήμης μου, ένοιωσα να ξαναζωντανεύη ξαφνικά, όταν, μια μέρα του καλοκαιριού, πού μάς πέρασε, προχωρώντας πέρα από την πρωτεύουσα της Έπαρχίας Μηθύμνης, την Καλλονή, στο όμορφο και πλούσιο νησί της Μυτιλήνης, προς την Έρεσό και το Σίγρι, πού βρίσκονται στη βορειοδυτική άκτι του νησιού, βρέθηκα μέσα στο περίφημο μαρμαρωμένο δάσος, για το οποίο θα έχετε βέβαια ακούσει να γίνεται λόγος και για το οποίο θέλω τώρα εδώ να σας πω λίγα λόγια.

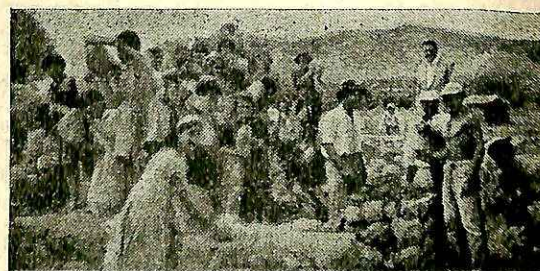
Σε μια έκταση από πολλές χιλιάδες στρέμματα, πέρα από το χωριό Άντισσα και τη Μονή Ύψηλου, μέχρι

την Έρεσό και το Σίγρι και όχι μόνο πάνω στη στεριά αλλά και μέσα στη θάλασσα, στέκουν σκορπισμένα εδώ κι εκεί άμέτρητα τα μαρμαρωμένα δέντρα. Μοιάζουν με δέντρα, πού τα έχει κανείς κοντοκλαδέψει και μένουν οι κοντόχοντροι κορμοί δίχως κλωνάρια. Το ύψος τους δεν ξεπερνάει το ένα μισό με δυο μέτρα, το πάχος τους όμως των πιο γέρικων δέντρων των δασών μας. Σπάνια βρίσκεις σήμερα τόσο χοντρούς κορμούς. Όταν τα βλέπης κανείς αυτά τα κούτσουρα από κάποια απόσταση, δεν του φαίνονται για πέτρινα. Γιατί έχουν διατηρήσει τα φυσικά τους χρώματα και όλα τα χαρακτηριστικά του δέντρου. Το φλοιό, τα νερά του ξύλου, τις ίνες και τις ακτίνες κ.ά. Πρέπει να πλησιάσης κοντά, να τα άγγιξης για να καταλάβης ότι πρόκειται για μαρμαρωμένο κορμό και πάλι δεν μπορείς να το πιστέψης. Τόσο πρωτότυπο είναι το πράγμα. Άς προσπαθήσωμε, λοιπόν, να καταλάβωμε τι έχει συμβή.

Και πρώτα πρώτα άς θυμηθούμε τι έχουμε μάθει στο μάθημα της Χημείας για τους γαιάνθρακες. Είναι κορμοί δέντρων, πού έπαθαν άπανθράκωσι από τη θερμότητα του εδάφους και την ισχυρή πίεσι χωρίς όμως την παρουσία οξυγόνου, ώστε να γίνουν στάχτη. Συγχρόνως άπορρόφησαν άνόργανα ύλικά και έτσι μεταμορφώθηκαν σε πετροκάρβουνο. Κάτι ανάλογο έγινε κι εδώ με τη διαφορά, ότι οι θαμένοι στη γή κορμοί, αντί να άπορροφήσουν άλλα ύλικά και χωρίς να πάθουν άπανθράκωσι, άπορρόφησαν πυρίτιο και έπαθαν άπολίθωσι. Το φαινόμενο είναι σπάνιο και γι' αυτό, ενώ υπάρχουν πολλά άνθρακωρυχεία σε όλη τη γή, τέτοια δάση, μαρμαρωμένα, δεν υπάρχουν παρά μόνο δυό, ένα στην Άμερική και αυτό στη Μυτιλήνη. Ένα άλλο σημαντικό φαινόμενο, πού χαρακτηρίζει την περίπτωση του δάσους αυτού, είναι ότι, ενώ στα άνθρακωρυχεία πρόκειται για κορμούς, πού τους ξερίζωσε ή νεροποντή και τους μετέφερε μακριά από το μέρος, πού φύτρωναν, σε λίμνες ή σε ποταμόκολπους, εδώ το θάψιμο των

δέντρων από τα χρώματα έγινε εκεί, πού ήταν φυτρωμένα, χωρίς να ξερίζωθούν και χωρίς να μετακινηθούν από τη θέση τους. Έτσι όταν άργότερα τα νερά των βροχών παρέσυραν πάλι τα χρώματα, πού σκέπαζαν τα δέντρα, αυτά ξαναβγήκαν στην επιφάνεια, όρθια ή λίγο πλαγιασμένα στη θέση άκριβώς, πού τα βρήκε ή καταστροφή. Μπορούμε, δηλ., να πούμε, πως το μαρμαρωμένο δάσος της Μυτιλήνης είναι ή Πομπηία του Φυτόκοσμου, με τη διαφορά ότι την Πομπηία έβγαλε στο φώς σήμερα ή άρχαιολογική σκαπάνη, ενώ το μαρμαρωμένο δάσος το άποκάλυψε ή ίδια ή Φύσις, πού το είχε κρυμμένο. Καθώς τριγυρίζω μέσα στη δέντρινη αυτή νεκρούπολη, σκέπτομαι ότι τα πέτρινα αυτά κούτσουρα δεν μπορούν πια να ξαναβγάλουν κλωνάρια και να ξαναδώσουν πράσινα φύλλα, μπορούν όμως να μάς διηγηθούν, με τη γλώσσα της Έπιστήμης, ένα από τα πιο καταπληκτικά περιστατικά της γεωλογικής ιστορίας της Χώρας μας. Φέρνω στο νού μου, τα μαρμαρωμένα βασιλόπουλα του παραμυθιού, πού μου έλεγε ή μητέρα μου και συλλογίζομαι ότι κανένα βασιλόπουλο, όσο άξιο κι αν είναι, δεν μπορεί να άναστήση τα δέντρα αυτά. Η Έπιστήμη όμως, σαν άλλο άξιο βασιλόπουλο, μπορεί να ξαναζωντανεύη τη φοβερή σκηνή της μεγάλης καταστροφής, πού έζησε το δάσος αυτό και τα ζώα, πού υπήρχαν εκεί στις πανάρχαιες εποχές, τότε πού ή ελληνική χερσόνησος άπλωνόταν επάνω από το Αιγαίο σμίγοντας με τις Δυτικές άκρογαλιές της Μικράς Άσίας και ή γεωγραφική μορφή της Άνατολικής Μεσογείου ήταν πολύ διαφορετική.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Έρεσσα, Α' Περιφ. Άθηνών κουβαλούν πέτρες για την άνοικοδόμησι του σχολείου των Juniors of Elem. School Yeraca working for the reconstruction of their school.

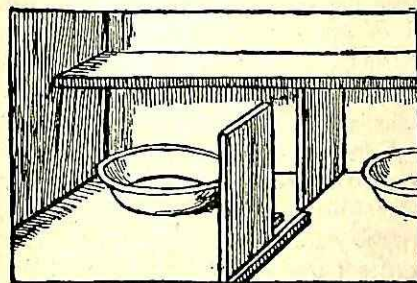
Τα Περιστερία

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Τα περιστερία, ένα από τα πιο άξιαγάπητα πουλιά, λιγοστεύουν διαρκώς εις την χώραν μας. Σ' όλο τον κόσμο υπάρχουν περιστερία, τα όποια τρέφονται όχι μόνον για το τρυφερό και νόστιμο κρέας των, αλλά και για πολλούς άλλους σκοπούς.

Το περιστέρι έχει πολλά προτερή-

Φωλιές από τσίγκο, όπου θα γενούν

ματα και πολλές ικανότητες. Μία από αυτές είναι να μεταφέρη μηνύματα. Όλοι θα θυμάστε από την Παλαιά Διαθήκη τον κατακλυσμό και την κιβωτό του Νώε και πως ένα περιστέρι χρησιμοποίησε ο Νώε για να μάθη, αν άποσύρθηκαν τα νερά του κατακλυσμού.

Το περιστέρι θεωρείται ως σύμβολο της ειρήνης και της αγάπης. Στην άρχαία εποχή, έχρησίμευε για να άναγγέλλη από πόλι σε πόλι τους νικητάς των Όλυμπιακών άγώνων και ο Πλίνιος άναφέρει ότι, όταν μια πόλις εύρισκετο σε πολιορκία, με τα περιστερία έστελλαν μηνύματα στις έχθρικές γραμμές. Άκόμη και μέχρι του τελευταίου Παγκοσμίου πολέμου, τα στρατεύματα κουβαλούσαν μαζί με τα πολεμικά όπλα και περιστερώνας γεμάτους περιστερία, τα όποια έξεπαίδευαν προηγουμένως. Και αυτό διότι έχουν το προτέρημα να προσανατολίζονται εύκολα με κάθε καιρό και να έπιστρέφουν στη φωλιά τους σαν σφαίρα. Κατά το διάστημα αυτό, είναι ικανά να διανύσουν χιλιάδες χιλιόμετρα. Πολλά περιστερία έχουν παρασημοφορηθή και άρκετά άγάλματα έχουν στηθή για επιβράβευσι των ύπηρεσιών των. Τι είναι αυτό, πού το κάνει να προσανατολίζεται τόσο εύκολα και να διανύη χω-

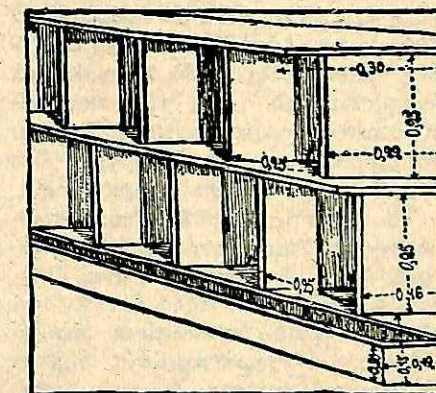
ρίς να κάνη καθόλου λάθος τεράστιες άποστάσεις σαν βολίδα; Οί έπιστήμονες, πού άσχολήθηκαν μ' αυτό, λέν ότι έχει και μια άκόμη αίσθησι, τη μαγνητική.

Ο Άμερικανός Καθηγητής Ζίγκλη, του Κρατικού Κολλεγίου της Πενσυλβανίας, πού άσχολήθηκε με την αίσθησι αυτή, μάς πληροφορεί, ότι ή αίτια βρίσκεται στο άκρο των όπτικών νεύρων. Αυτό το είδος της έσωτερικής πυξίδας βρίσκεται σε διαρκή έπαφή, με τις μαγνητικές γήινες δυνάμεις, οι όποιες έκπέμπονται δλως έξαιρετικά από ένα σύμπλεγμα γραμμών, πού περιβάλλουν την ύδρόγειο σφαίρα, όπως οι παράλληλοι του γεωγραφικού πλάτους.

Το περιστέρι όμως δεν έχει μόνον αυτό το προτέρημα. Έχει και πολλά άλλα. Η αγάπη προς τα μικρά παιδιά του είναι πολύ άνεπτυγμένη. Η στοργή του δεν έχει όρια.

Η μάνα γεννά δύο αυγά μακρουλά άσπρα ή γαλαζωπά, τα όποια κλωσά 17 μέρες. Στη μικρή τους ηλικία τρέφονται από γάλα. Σας φαίνεται παράδοξο αυτό; Ίδου πως. Οί γονείς τρώγουν σπόρους, τους όποιους γαλακτοποιούν στον ίσοφαγό. Όταν πρόκειται να τους δώσουν να φάν τον γαλακτοποιημένο πλέον σπόρο, τον άνεβάζουν στο ράμφος και τον χώνουν στο άνοιχτό στόμα του πιτσουινού. Αυτό γίνεται ως ότου συνθίσουν τα πιτσούνια να τρών άκέραια σποράκια. Όσο μεγαλώνει το πιτσούνι, τόσο και οι σπόροι γαλακτοποιούνται

λιγότερο ως ότου πλέον είναι κατάλληλοι να φαγωθούν από τα μικρά σκληροί και άκέραιοι, όπως είναι

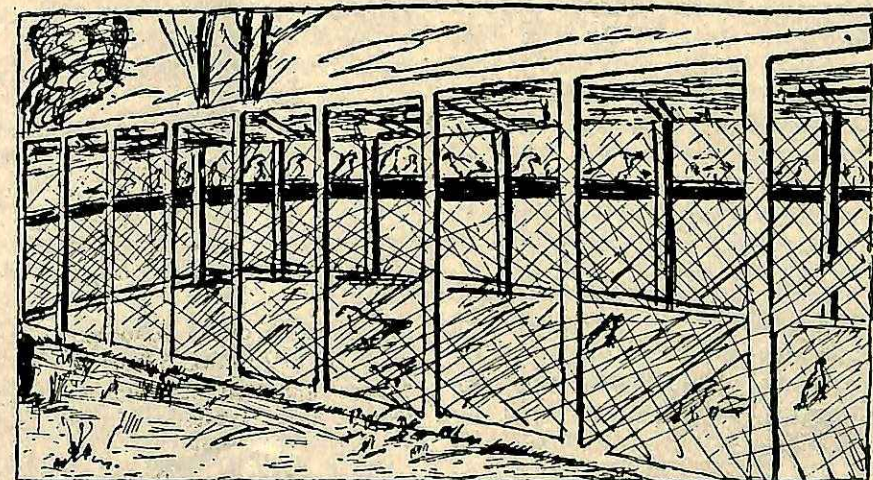

Φωλιές και διαστάσεις

στη φυσική τους κατάσταση. Τότε όμως τα πιτσούνια είναι πλέον μεγάλα, περίπου τριών μηνών και φεύγουν από τη φωλιά τους, ζευγαρώνονται και άποτελούν ίδιατερη οικογένεια.

Το περιστέρι είναι πολύ εύκνητο. Άλλα από αυτά μαθαίνουν να πετούν ύψηλά, άλλα να κάνουν άκροβασίες και άλλα τούμπες στον άέρα.

Δίνει, όπως άναφέραμε, κρέας πολύ τρυφερό και νόστιμο, όταν είναι τριών μηνών, γιατί, όταν είναι πιο μεγάλο, το κρέας του σκληρύνεται. Για τον σκοπό αυτόν στην Ίταλία έχουν δημιουργηθή περιστέρια με διασταύρωσι σαν κότες. Ζή σχεδόν μέσα σε κοτέτσι και δεν πετά. Μικρό μέχρι τριών μηνών, δίνει 250-

Περιστερώνας περιορισμένος με σύρμα δικτυωτό

300 δράμια κρέας. Σήμερα έχουν δημιουργηθεί τόσες πολλές ράτσες για κρέας, ώστε να είναι αδύνατον να τις κατονομάσουμε: Μεγαλόσωμες, μικρόσωμες και μέσες.

Στην Αμερική, κατόπιν διασταυρώσεως, κατώρθωσαν να παρουσιάζουν περιστέρια, που αναγνωρίζονται άμέσως, αν είναι θηλυκά ή αρσενικά. Αυτό έχει μεγάλη σημασία, γιατί είναι πολύ δύσκολο να γνωρίσουμε το γένος των περιστερών από τα φτερά και γενικώς από το σώμα τους, ώστε να κρατούμε όσα αρσενικά και όσα θηλυκά θέλουμε.

Το περιστέρι δεν έχει πολλές απαιτήσεις. Πρό παντός τρώει σπόρους. Άγαπά βέβαια να είναι ελεύθερο και να πετά, αλλά δέχεται και τον περιορισμό. Όταν είναι περιωρισμένο, ο περιστερώνας πρέπει να είναι ευρύχωρος, υγιεινός, καθαρός, χωρίς ζωύφια, που ροφούν το αίμα των περιστερών. Τότε αναπτύσσονται εύκολωτερα και γρηγορώτερα.

Θέλει όμως και κάτι άλλο. Τό μπάνιο του. Άγαπά να λούζεται τακτικά. Είναι πολύ καθαρό. Γι' αυτό χρειάζεται να υπάρχει στον περιστερώνα ένα μπάνιο με καθαρό νερό. Όπως βλέπετε, είναι πολύ εύκολο να τρέφω μερικά περιστέρια. Μπορούμε από μερικά ζευγάρια να έχουμε πάντοτε το κρέας της εβδομάδας. Τα έξοδά μας θα είναι πολύ ελάχιστα και ο κόπος μας ασήμαντος.

Οι έρυθροσταυρίτες σε κάθε σχολείο, είναι δυνατόν να φτιάξουν ένα μικρό περιστερώνα, για να τον εκμεταλλευθούν. Μερικά σποράκια από σιτάρι, ρύζι, φακές, όπου υπάρχουν, λίγα χορταράκια ψιλοκομμένα, καθαρό νεράκι, πάντοτε βρίσκονται στα χωριά. Ακόμη είναι δυνατόν τα περιστέρια να ναι και ελεύθερα. Τότε δεν έχουν ανάγκη από πολλή τροφή. Φυσικά θα προτιμήσουμε τα Έλληνικά περιστέρια, τα οποία είναι εγκλιματισμένα και πολύ ανθεκτικά και σιγά-σιγά με την επιλογή, που θα γίνεται, θα αποκτήσουμε περιστέρια μεγαλόσωμα, τα οποία θα δίνουν και περισσότερο κρέας.

Τα περιστέρια προσβάλλονται από μια άρρώστεια, τη διφθερίτιδα, ή οποία προλαμβάνεται εύκολα με έμβολο, που θα ζητήσετε από τον Έπαρχιακό κτηνίατρο.

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗΣ

Αναπνέετε πάντοτε με τη μύτη

Υγιεινές Συμβουλές

Η καθαριότητα του δέρματος

Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ

Πάρα πολλοί είναι οι έχθροι, που μάς περικυκλώνουν. Αναρίθμητα μικρόβια διαφόρων ειδών εύρισκονται γύρω μας και ζητούν την ευκαιρίαν να τρυπώσουν μέσα στον οργανισμό μας για να αναπτυχθούν εις βάρος του και συχνά επικινδύνως για την ζωή μας.

Εκτός όμως από αυτούς τους μικροοργανισμούς υπάρχουν και άλλοι πάρα πολλοί επικίνδυνοι έχθροι, όπως οι σκόνες, οι κάθε είδους ακαθαρσίες, το πολύ κρύο, ή μεγάλη ζέση κ.ά.

Εναντίον όλων αυτών των επικινδύνων έχθρων έχουμε για άμυνα πρώτα τα ένδymάτα μας και ύστερα το δέρμα μας, που είναι για μας μία σωτηρία ένδυμα.

Το δέρμα σκεπάζει όλον τον οργανισμό μας και είναι έτσι φτιαγμένο, ώστε να μάς προστατεύει από παντού απόλυτα.

Εν πρώτοις περιβάλλεται από μία αδιάβροχον ουσίαν, που εμποδίζει μικρόβια, σκόνες, δηλητηριώδεις ουσίες να προχωρήσουν πιο μέσα. Κατόπιν έχει μεγάλη ελαστικότητα, πράγμα που συντελεί να μη σχίζεται εύκολα. Επί πλέον συνεχώς ανασχηματίζεται, ώστε να μη υπάρχει κίνδυνος να λυώση ή να τρυπήση.

Για να λάβετε μίαν ιδέαν πόσο χρήσιμο είναι το δέρμα, φθάνει να γνωρίζετε ότι, και το εν τέταρτον αυτού αν καταστραφή από ένα εγκαύμα, υπάρχει σοβαρός κίνδυνος για την ζωή μας.

Τό τόσο χρήσιμο, λοιπόν, αυτό όργανο πρέπει έμεις πολύ να το προσέχουμε.

Όπως για όλα τα δέρματα, που θέλουμε να διατηρούνται καλά, έτσι και γιαυτό υπάρχουν διάφορες αλοιφές.

Απ' όλες αυτές καλύτερα είναι αυτή, που έχει κάνει ο ίδιος ο οργανισμός. Πρόκειται περί μιάς λιπαρής ουσίας, που βγαίνει απ' όλη την επιφάνεια του δέρματος.

Αυτή συντελεί πολύ εις την καλή του λειτουργία και κατάσταση. Μαζί όμως πρέπει να φροντίζουμε και έμεις

για την καθαριότητά του. Τό καλύτερο είναι να πλένουμε καθημερινώς, έστω και με ντους, όλο το σώμα μας. Αυτό είναι ακόμα δύσκολο εις πολλούς, όχι διότι δεν υπάρχει ή θέλησις ή έπειδή δεν γνωρίζουν τη μεγάλη σημασία της καθαριότητος, αλλά έπειδή λείπουν οι εγκαταστάσεις.

Αλλά, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν να γίνη καθημερινώς, είναι απαραίτητον τουλάχιστον μία φορά την ημέρα να πλένουμε το πρόσωπό μας το λαιμό μας, τα χέρια μας και τα πόδια μας, μέρη δηλαδή που δεν προφυλάσσει καλά ή ένδυμασία μας από τις σκόνες και τις ακαθαρσίες.

Ιδιαίτερος τα χέρια, έπειδή άκουμπουν σε τόσα πράγματα, που συχνά είναι ακάθαρτα, όπως εις τα χρήματα, πρέπει να πλένονται πολλές φορές την ημέρα πριν από το φαγητό και πάντα όταν πρόκειται να περιποιηθούμε κανένα τράυμα κλπ.

Μεγάλη προσοχή πρέπει να δώσουμε και στα νύχια, γιατί έκει εύκολωτερα μαζεύονται ακαθαρσίες.

Τα νύχια πρέπει να καθαρίζονται κάθε ημέρα και να κόβονται κάθε εβδομάδα προσεκτικά.

Τα μέσα για την καθαριότητα είναι απλά: πολύ νερό και σαπούνι. Τη μεγάλη της σημασία πολύ ώρα έχει εκφράσει μία λαϊκή παροιμία λέγοντας «ή καθαριότης είναι μισή άρχοντιά».

Αν τύχη να τραυματισθούμε ή να γρατσουνισθούμε, πρέπει να μη άμελήσουμε. Τό καλύτερο θα είναι να βάλουμε λίγο βάμμα Ιωδίου, πράγμα που δεν πρέπει να λείπη από κανένα σπίτι.

Ας σημειωθή ότι από πολύ παλαιά χρόνια έδιδετο μεγάλη σημασία εις την καθαριότητα του σώματος και ότι σήμερα ο πολιτισμός μιάς χώρας μπορεί να εκτιμηθή από την κατανάλωσι, που κάνουν οι κάτοικοί της εις νερό και σαπούνι.

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

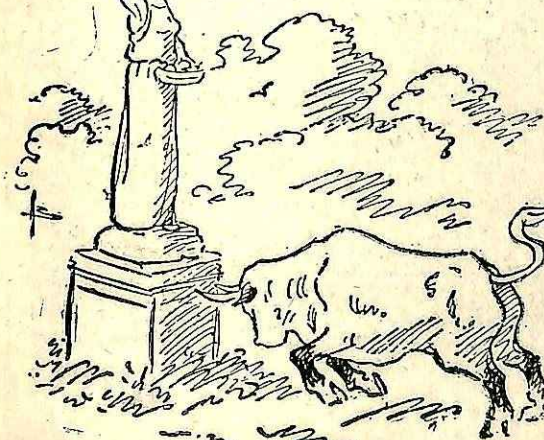
Απέναντι από την βόρεια παραλία της Σαλαμίνος, πάνω σ' ένα στενό λόφο γεμάτο βράχια και στις πλαγιές του, ήταν κτισμένη 2000 χρόνια π.Χ. ή άρχαία Έλευσις, 22 περίπου χιλιάμετρα μακριά από την πόλι των Αθηνών. Τό κράτος της Έλευσινος ήταν από τα πιο φημισμένα και ισχυρά κράτη του άρχαιού κόσμου. Αλλά έκτος από την στρατηγική του θέσι μεγαλύτερη ήταν ή σημασία του ως θρησκευτικού κέντρου της Ελλάδος. Γιατί στην Έλευσινά ελάτρευαν με μεγάλη έπισημότητα οι άρχαιοι την θεά Δήμητρα και την κόρη της Περσεφόνη, κάνοντας μεγάλες γιορτές προς τιμήν τους.

Η Δήμητρα ήταν ή θεά της γεωργίας, αυτή έπροστάτευε τους αγρότας και τα χωράφια τους, εύλογούσε τό σπόρο της γής, τα δέντρα και τα λουλούδια. Πάνω στην άκρόπολι της Έλευσινος είχαν στήσει μεγαλοπρεπή ναό στην θεά και την κόρη της οι άρχαιοι, αλλά και σ' όλη την άλλη πόλι ύπήρχαν μνημεία κι αγάλματα αφιερωμένα σ' αυτήν.

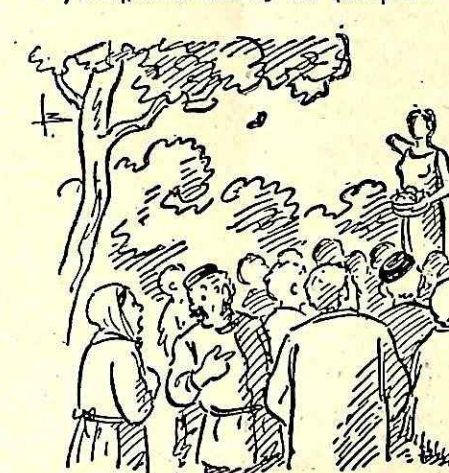
Χίλια δόλοκληρα χρόνια απ' όλα τα μέρη της Ελλάδος έρχονταν εύλαβικοι οι προσκυνηται να προσκυνήσουν στο βωμό της Δήμητρας. Αλλά μετά την επικράτησι των άρχαιών θεών ή Έλευσις έχασε τη δόξα και τη φήμη της. Τόν 4ον αιώνα μ.Χ. ή πόλις κυριεύθηκε από τους Γότθους, κατεστράφη και ύστερα από πολλές περιπέτειες άρχισε και πάλι να κατοικήται πολύ άργότερα, στις άρχές του ΙΗ' αιώνος και μάλιστα με τό όνομα Έλευσις και Λεψίνα.

Εκείνο τόν καιρό άκριβώς, σ' ένα άλωνι στην Έλευσινά βρέθηκε ένα

Τό χτύπησε δυνατά με τα κέρατά του

μαρμαρένιο άγαλμα από την παλιά λατρεία της Δήμητρας, που οι κάτοικοι τό έθεώρησαν σαν τό καλό στοιχείο του τόπου. Τό έστησαν ψηλά, στο πάνω μέρος ενός άλωνιού, και κάθε γιορτή του άναβαν τό καντήλι, όπως έκαναν και στα εικονίσματα της Παναγίας. Έπίστευαν ότι έπροστάτευε τό χωριό και ότι με την βοήθειά του έπήγαιναν πάντα καλά τα γεννήματα. Κανείς δεν μπορούσε

Πίστεψαν πως το άγαλμα τη νύχτα γύρισε πίσω μόνο του

να τό σηκώσει από την θέσι του και να τό πάρη μακριά κι όποιος δοκίμασε να τό μετακινήση από κεί, που ήταν στημένο, του κορόταν τό χέρι. Τό άγαλμα λοιπόν έθεωρείτο ιερό κι όχι μόνον οι κάτοικοι, αλλά και οι έχθροι είχαν μάθει τη θαυματουργή δύναμή του.

Μιά φορά, Φράγκοι, έχθροι της Έλληνικής χώρας, τό σηκώσαν από τη θέσι του, τό τράβηξαν ως τόν γιαλό και θέλησαν να τό φορτώσουν σ' ένα καράβι τους για να τό πάρουν μακριά. Μεγάλος θρήνος έπεσε τότε στο χωριό κι οι κάτοικοι άπελπίστηκαν, πως θα χανόταν ή προστάτιδα τους στη γεωργία. Αλλά την άλλη μέρα βρήκαν πάλι τό άγαλμα στη θέσι του. Και πίστεψαν πως την νύχτα έγύρισε πίσω μόνο του ή πως ή θεά Δήμητρα τό είχε πάλι φέρει στη θέσι του. Από τότε διαδόθηκε ή φήμη στη χώρα πως, αν τό έβραζαν σε καράβι να τό πάν άλλοι, ή θεά θαδιδε την κατάρρα της στο πλήρωμα και τόν καραβοκύρη και τό καράβι θα βούλιαζε.

Αλλά στα 1801 οι Άγγλοι, άφοι έδωσαν πολλά χρήματα στους Τούρκους, που ήταν ακόμα κύριοι της Ελλάδος, κατώρθωσαν ν' αγοράσουν τό άγαλμα. Την παραμονή όμως της ημέρας, που ήταν να σηκώσουν τό άγαλμα από τη θέσι του, ένα βόδι ώρμησε επάνω στο μάρμαρο, τό χτύπησε με δύναμι με τα κέρατά του κι από κεί ξεχύθηκε μουγκρίζοντας κάτω στον κάμπο. Οι χωρικοί κατάλαβαν τότε πως θα τους εύρισκε μεγάλο κακό, αν αφήσουν τό άγαλμα να φύγη από τόν τόπο τους, γιατί δεν θα είχαν πια την εύλογία της θεάς Δήμητρας. Αλλά οι Άγγλοι, που είχαν αγοράσει τό άγαλμα, την άλλη

μέρα τό σηκώσαν από κεί, που ήταν στημένο, τό φόρτωσαν στο καράβι τους, τό μετέφεραν στην Άγγλία και τόστησαν σ' ένα μουσείο του Λονδίνου, όπως είχαν κάνει και για τόσα άλλα ελληνικά αγάλματα. Η θεά Δήμητρα όμως, δεν άργησε να στείλη την τιμωρία της. Τό καράβι, όπου φόρτωσαν τό άγαλμα, σαν ξεκίνησε πάλι από τ' άγγλικά παράλια κι άνοιχτηκε στο πέλαγος, βρήκε μεγάλη φουρτούνα, έπεσε έξω και χάθηκε.

Αλλά και στην Έλευσινά ήλθαν δύστυχοι χρόνια. Ο κάμπος έχασε τη γονιμότητά του, τα δέντρα μαράθηκαν και τό νερό, που πότιζε την πεδιάδα, στέρεψε στις πηγές του.

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

Η Έλλάς είναι ή αιώνια νεότης, ο διδάσκαλος της ανθρωπότητος και τό κέντρον του γήινου πολισμού.

Egels

Οι λαοί και τα άτομα, που άνθίστανται ενεργητικώτερα στις συμφορές, είναι οι κράτιστοι μεταξύ όλων.

Θουκυδίδης

Η θρησκεία μαζί με την ιστορία κάνει τόν άνθρωπο να δημιουργή έργα αιώνια.

Αριστοτέλης

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότη-
τος εύχεται εις τους συνεργάτας του και
τους αναγνώστας του αΐσιον και εύτυχές
τό Νέον Έτος, 1958.

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ

Περιγραφήν τής τελετής, ή όποία έγινε εις «Παρ-
νασσόν», τήν 17ην Δεκεμβρίου 1957, πρὸς τιμήν
τῶν Έκπαιδευτικῶν, συνεργατῶν τοῦ ΕΕΣΝ, καί ἀ-
πονομήν διπλωμάτων καί βραβείων, θά δημοσιεύσω-
μεν εις τό τεύχος Φεβρουαρίου 1958, διότι τό τεύχος
Ίανουαρίου εὐρίσκετο ὑπὸ ἐκτύπωσιν, όταν αὕτη ἐλάμ-
βανε χώραν.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η ἀπονομή βραβεύσεως λευκωμάτων Σχολ. ἀλληλογραφίας
τοῦ σχολ. ἔτους 1956-57 ἀπένειμε βραβεῖα εις τὰ κάτωθι
σχολεῖα ὡς ἀκολουθῶς:

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α΄

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) Κολλέγιον Ἀρρένων Ψυχικοῦ.
- 2) 1ον Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν, (2 βραβεῖα)
τάξ. Στ', Ζα.
- 3) Β' Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν, (4 βραβεῖα)
τάξ. Δ1, Ε2, Ζ1, Ζ2.
- 4) 3ον Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν (2 βραβεῖα)
τάξ. Ε1, Στ. 2
- 5) 6ον Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν (2 βραβεῖα)
τάξ. Δ2, Δ3.
- 6) Γυμν. Θηλέων Καλλιθέας τάξ. Ζ'.
- 7) Δημοσ. Ἐμπορ. Σχολή Θηλέων (3
βραβεῖα).
- 8) 9ον Γυμν. Θηλ.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) Ράλλειον Γυμν. Θηλέων.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- 1) Πυθαγόρειον Γυμν. Σάμου.

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) Ἰδιωτ. Σχολή «Βυζάντιον» Ἀθηνῶν.
 - 2) Γυμν. Ἑλλήν. Ἐκπαίδ. Συνδέσμου
Ἀθηνῶν.
 - 3) Λύκειον «Ἑλληνισμός» Πειραιῶς (4
βραβεῖα) τάξ. Α', Β', Γ', Δ' Δημοτ.
 - 4) Λύκειον «Παντάνασσα» Πειραιῶς Δημοτ.
 - 5) Λύκειον «Παντάνασσα» Πειραιῶς Γυμν.
 - 6) Ἰδιωτ. Σχολή «Τρεῖς Ἱεράρχαι» Πει-
ραιῶς.
- Τό «Ἑλληνικό Σπίτι» Οἰκ. καί Ἐπαγ-
γελματική Σχολή Ἀθηνῶν.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) 11ον Δημοτ. Σχολ. Α'. Περιφ.
- 2) 12ον » » » »
- 3) 13ον » » » »
- 4) 1ον » » Σπάτων Α'. Περιφ.
- 5) 2ον » » Κηφισιάς »
- 6) 46ον » » Β'. Περιφ.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) 16ον Δημοτ. Σχολ. Α'. Περιφ.
- 2) 18ον » » Α'. Περιφ.
- 3) 1ον » » Αιγίνης.
- 4) Δημοτ. Σχολ. Κυψέλης-Αιγίνης.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- Μακεδονία - Θράκη
- 1) 37ον Δημ. Σχολ. Β'. Περιφ. Θεσ/κης
 - 2) Δημ. Σχολ. Μαρμαριάς-Δράμας. Μακ.
 - 3) » » Σιταγρών-Δράμας. »
 - 4) Β'. » » Διδυμοτείχου. Θράκης

Πελοπόννησος.

- 1) Δημ. Σχολ. Ἀνυφί-Ναυπλίου.
- Κρήτη.
- 1) Δημ. Σχολ. Ἀρμένων Ἀποκορώνου.
- 2) » » Ἀρωνίου Χανίων.
- 3) » » Γρά-Λυγιάς Ἱεραπέτρας
- 4) 2ον Δημ. Σχολ. Ἱεραπέτρας.
- 5) Δημ. Σχολ. Παχείας Ἀμμου Ἱερα-
πέτρας.

Νήσοι Αιγαίου.

- 1) 1ον Δημ. Σχολ. Καλύμνου.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β΄

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) Β' Γυμν. Θηλέων (3 βραβεῖα) τάξ. Δ1, Ε1, Ε3.
- 2) 3ον Γυμν. Θηλέων (2 βραβεῖα) τάξ. Γ', Δ2.
- 3) Γυμν. Θηλέων Καλλιθέας (2 βραβεῖα)
τάξ. Δ2, Στ'.
- 4) Γυμν. Φιλαδέλφειας.
- 5) Μικτόν Γυμν. Γλυφάδας.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) 1ον Γυμν. Θηλέων
- 2) 2ον Γυμν. Ἀρρένων
- 3) Γυμν. Θηλ. Νικαίας

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

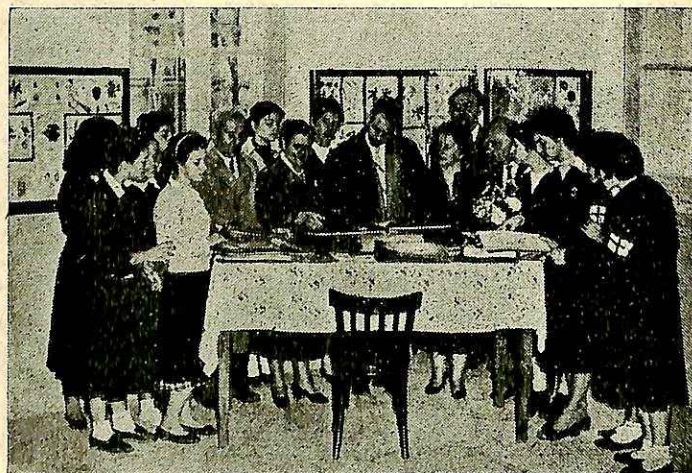
- 1) Γυμν. Θηλέων Ἀργοστολίου
- 2) Γυμν. Παράρτημα Γουμενίσσης.
- 3) Γυμν. Θηλέων Σερρών
- 4) Γυμν. Ξυλοκάστρου.

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) Λύκειον «Ἑλληνισμός» τάξ. Ε' καί Στ'
Δημοτ.
- 2) Ἰδιωτ. Σχολή «Μυρτιδιώτισσα».

Ο Ἀντιπρόσωπος τοῦ Καναδικοῦ ΕΕΣΝ κ. Keeler εις τήν
ἐκθεσιν λευκωμάτων Σχολ. ἀλληλογραφίας τοῦ Β' Γυμν.
Θηλέων Ἀθηνῶν. Εἰς τήν φωτογραφίαν ἐξ ἀριστερῶν πρὸς
τά δεξιά ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ ΕΕΣΝ κ. Χρ. Παπαδόπου-
λος, ἡ Δ/τρια ΕΕΣΝ Κα Παπαδοπούλου, ἡ Κα Γούγουλα
καί ὁ κ. Γρηγόρης, ὑπεύθυνοι διὰ τὸν ΕΕΣΝ, Καθηγηταὶ
τοῦ Β' Γυμνασίου Θηλέων.

The representative of the Canadian R.C., Mr. Keeler,
at the School Correspondence exhibition of the 2nd high
School for girls Athens. In the photo from left to right:
Mr. Papadopoulos Secretary General GJRC., Mrs. Pa-
padopoulos Director GJRC., Mr. Keeler, Mrs. Gougoula
and Mr. Gregoris professors of 2nd high School and
JRC. sponsors.

- 3) Ἐκπαίδ. Χατζηκωνσταντίνου (2 βραβ.)
τάξ. Γ' καί Στ'.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) 6ον Δημ. Σχολ. Α'. Περιφ.
- 2) 36ον » » Α'. Περιφ.
- 3) 41ον » » Β'. Περιφ. (2 λευκ.)
- 4) 46ον » » Β'. Περιφ. (2 βραβ.)
- 5) 3ον » » Ε'. » (Δάφνη).

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) 3ον Δημ. Σχολ. Α'. Περιφ.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- Ἡπειρος
- 1) Δημ. Σχολ. Πέτρας Ζαγορίου
 - 2) » » Ἀνώ Καλεντίνης Ἀρτης
 - 3) » » Δημαρίου »
 - 4) » » Κλειστοῦ »
 - 5) » » Κούλιας »
 - 6) » » Κωστακίων »
 - 7) » » Νεοχωρίου »
 - 8) » » Παλαιοχωρακίου »
 - 9) » » Πέτα »
 - 10) » » Παλαιοκατούνου- »
 - 11) » » Θανασίων Ἀρτης
 - 12) » » Βοτανσαίων-Ζαγορίου Με-
τσόβου
 - 13) » » Μικροῦ Παπίγγου

Θεσσαλία

- 1) Δημ. Σχολ. Μελίας Λαρίσης.
- Θράκη
- 1) Δημ. Σχολ. Γρατίνης Ροδόπης
- Μακεδονία
- 1) Δημ. Σχολ. Βελβενδοῦ Κοζάνης
- 2) 1ον Πρότ. Δημ. Σχολ. Δράμας
- 3) 2ον Δημ. Σχολ. Καλαμπακίου Δρά-
μας.
- 4) Δημ. Σχολ. Κορομηλιάς Κιλκίς
- 6) Νηπιαγωγ. Ν. Πετριτσίου Σιντικής
- 6) Δημ. Σχολ. Περιθωρίου Δράμας
- 7) 6ον Δημ. Σχολ. Σερρών Α'. Περιφ.
- 8) 1ον Δημ. Σχολ. Σωχοῦ Λαγκαδά.
- 9) 48ον Δημ. Σχολ. Θεσ/νίκης Γ'. Περιφ.
- 10) Δημ. Σχολ. Μεταξοχωρίου-Κιλκίς.

Πελοπόννησος.

- 1) 5ον Δημ. Σχολ. Αιγίου
- 2) » » Λυρκείας Ἀργολίδος
- 3) » » Μυγδαλιάς Γορτυνίας.
- Κρήτη
- 1) Δημ. Σχολ. Βαϊνιάς Ἱεραπέτρας
- 2) Δημ. Σχολ. Πετροκεφάλι Γόρτυνος.

Νήσοι.

- 1) 1ον Δημ. Σχολ. Τήνου (2 βραβεῖα)
- 2) 2ον Δημ. Σχολ. Τήνου

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Γ΄

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) 1ον Γυμν. Θηλ. (10 βραβ.) τάξ. Α1, Γ2, Γ3,
Δ, Δ1, Δ2, Ε1, Στ' Ζ1, Ζ2.
- 2) 2ον Γυμν. Θηλέων (3 βραβ.) τάξ. Γ3, ΣΤ1,
Ζ3.
- 3) 3ον » » (2 βραβ.) τάξ. Δ1, ΣΤ'
- 4) 3ον » » Ἀρρένων
- 5) 6ον » » »

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) 1ον Πρότ. Γυμν. Ἀρρένων

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- 1) Γυμνάσιον Ἀριδαίας

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) 15ον Δημ. Σχολ. Α'. Περιφ.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- Ἡπειρος
- 1) Δημ. Σχολ. Ἀηδονοχωρίου Κονίτης
 - 2) » » Ἐλαφοτόπου Ἰωαννίνων
 - 3) » » Ἱστορικοῦ Καλπακίου

Θεσσαλία

- 1) 20ον Δημ. Σχολ. Βόλου
- 2) » » Βραγγιανῶν Καρ-
δίτσης.
- 3) » » Νεράιδας Μαγνη-
σίας.

- Θράκη
- 1) Δημ. Σχολ. Μέσης Κομοτινῆς
 - 2) » » Λυκόφωτος Διδυμοτείχου

Μακεδονία

- 1) 2ον Δημ. Σχολ. Ἀργους Ὁρεστικού
- 2) Δημ. Σχολ. Γεωργιανῆς Καβάλας
- Πελοπόννησος
- 1) Δημ. Σχολ. Ἀλφειούσης Ὀλυμπίας
- 2) » » Θεοκτίστου Γορτυνίας
- 3) 4ον Δημ. Σχολ. Κορίνθου
- 4) Α καί Β Δημ. Σχολ. Λουτρακίου Κορ.

- Κρήτη
- 1) Δημ. Σχολ. Ἀγ. Κων/νου Ρεθύμνης
 - 2) » » Σχοινοκαψάλων Ἱεράπε-
τρας.

ΕΠΑΙΝΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) 91ον Δημ. Σχολ. Ε' Περιφ.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- Θεσσαλία
- 1) Δημ. Σχολ. Νταουτίου Καρδίτσης
- Μακεδονία
- 1) Δημ. Σχολ. Ἀναρράχης Ἑορδαίας
 - 2) » » Δενδρακίων Δράμας
 - 3) » » Πετροπηγῆς Καβάλας
 - 4) 1ον » » Σιατίστης.
- Πελοπόννησος
- 1) Δημ. Σχολ. Γλύφας Ἀμαλιάδος
 - Κρήτη
 - 1) Δημ. Σχολ. Πινῶν Μεραμβέλλου

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Ἡ εὐγένεια καί ἡ τάξις ὑπαγορεύουν τήν ἀ-
ποστολήν εὐχαριστηρίων ἐπιστολῶν καί φωτογρα-
φιῶν διανομῆς δώρων πρὸς τοὺς δωρητάς. Τοῦτο
καθιστᾷ εἰς αὐτοὺς ζωηρῶς γνωστὴν τὴν παραλα-
βὴν καί τὴν διανομὴν τῶν δώρων τῶν καὶ τοὺς
ἐνθαρρύνει πρὸς ἀποστολὴν νέων δωρεῶν. Ἀτυχῶς
πολλὰ σχολεῖα ἀμελοῦν νὰ πράξουν τοῦτο καὶ ἡ
παράλειψις αὕτη εἶναι ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων
ἐπιζημία.

2) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ γραφεῖα μας σύντομον
περίληψιν τῆς Ἑρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν
γιά νὰ δημοσιεύωμε εἰς τὸ περιοδικὸ καὶ νὰ ἐνημερώ-
νωμε σχετικῶς τὴν Γενεάν.

3) Ὑπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖα μας ὥραια μεταλλικὰ
σήματα Ε.Σ.Ν. ἀντὶ 0,50 δρχ. ἕκαστον, τὰ ὁποῖα ἀπο-
στέλλονται κατόπιν παραγγελίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ
ἀντιτίμου.

4) Τὰ ἐμβάσματα διὰ τὸ περιοδικὸν νὰ μὴ στέλλων-
ται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀπὸ σὸ σὶ πὼς Ἑλληνικὸν
Ἑρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος, ὁδὸς Μάκεδζυ Κίγκ 1, διότι
ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ εἰσπράξις.

5) Ἐπιστροφὰι φυλλαδίων περιοδικοῦ, γίνονται δε-
κταὶ μόνον μέχρι τοῦ ἐπομένου μηνός, δηλ. φυλ-
λάδια Ἰανουαρίου ἔ.ἔ. θὰ γίνωνται δεκτὰ μόνον μέχρι
τέλους Φεβρουαρίου.

6) Πρέπει νὰ συμπληρωθοῦν καὶ νὰ μᾶς σταλοῦν τὸ
ταχύτερον αἱ καταστάσεις ἐγγραφῆς Ἑρυθροσταυριτῶν
καὶ τὰ Γεν. Δελτία.

7) Πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖα μας βιβλίον Πρώ-
των βοηθειῶν, βιβλιοδετημένον ἀντὶ 7,50 δρχ.
Διὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ πλέον 2,50 δρχ. διὰ ταχυδρομικά.

8) Μέχρι τέλους τοῦ σχολ. ἔτους νὰ μᾶς στα-
λοῦν α) τὰ λευκώματα ἀλληλογραφίας, β) οἱ
πῖνακες ζωγραφικῆς διὰ τὴν συμμετοχὴν μας εἰς διε-
θνεῖς ἐκθέσεις, γ) ἐκθέσεις δράσεως διὰ τὸν διαγωνισμόν
«Ἀχ. Κύρου» διὰ τῶν οἰκείων Ἐπιθεωρήσεων.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΘΡΑΚΗ

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Κατραμίου Ξάνθης, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωριού και την ιδιότητά των. Έχουν σχολ. φαρμακείο. Άσκεινται εις τὰς πρώτας βοηθείας. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Έφύτευσαν διάφορα δένδρα και 100 καλλωπιστικά. Βοηθούν τὸς γέροντας καὶ τὸς πτωχοὺς.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Πυθίου Διδυμοτείχου φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, την ιδιότητά των και του χωριού. Καλλιεργούν σχολ. κήπο, τὸν ὅποιον περιέφραξαν. Έφύτευσαν περὶ τὰ 2.000 πεύκα εἰς κοινοτικὴν ἔκτασιν καὶ 300 λεῦκας καὶ ἀμυγδαλὰς εἰς τὸν περίβολον τοῦ σχολείου. Τὸ Πάσχα ἐπισκέφθησαν τὸ συνοριακὸν φυλάκιον Πυθίου καὶ προσέφεραν εἰς τοὺς Στρατιώτας διάφορα δῶρα.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Καρυδιᾶς Κομοτηνῆς, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωριού καὶ τὴν ιδιότητά των. Έχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολικὸν φαρμακείο. Παρακολουθοῦν διαλέξεις ὑγιεινῆς καὶ παρέχουν τὴν πρώτην βοήθειαν εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα καὶ τὸς πτωχοὺς μαθητὰς μετὰ γραφικὴν ὕλην, χρήματα καὶ λιπασιμὸν. Ὁργάνωσαν 5 ἑορτάς, τὸ προϊόν τῶν ὁποίων διέθεσαν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, εἰς τὸν ὅποιον ἐφύτευσαν 130 δένδρα. Έχουν ὀρυζοτροφείον καὶ κοινωλοτροφείον, τὰ προϊόντα τῶν ὁποίων διαθέτουν διὰ τὴν ἀγορὰν διαφόρων εἰδῶν τοῦ Σχολείου των. Περιποιοῦνται τὰ δεινύλλια τοῦ Ἡρώου. Έλαβον μέρος εἰς τὴν ἀναβάσιν, τὴν διάνοξιν αὐλακίων καὶ ἀποξήρανσιν στασίμων ὑδάτων.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Βλάχων Γορτυνίας, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωριού καὶ τὴν ιδιότητά των. Έχουν σχολ. φαρμακείο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Περιποιοῦνται τὰ κυπριακά τῆς ἐκκλησίας.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Σελήνης Ζαχάρως, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ιδιότητά των καὶ τοῦ χωριού. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα καὶ τὸς πτωχοὺς μαθητὰς. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, εἰς τὸν ὅποιον ἐφύτευσαν καλλωπιστικά καὶ ὀρυζοφύρα δένδρα καὶ ἔδωκαν ὀρυζοφύρον κυπριασίου καὶ φυτῶν ἐλαίας. Περιποιοῦνται τὰς 100 ροδόδαντας, ποὺ ἐφύτευσαν. Έχουν σχολ. φαρμακείο. Άσκεινται εἰς τὰς πρώτας βοηθείας.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Τεμένης, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ιδιότητά των. Έχουν σχολ. φαρμακείο καὶ μαθητικὸν κουρεῖο. Παρακολουθοῦν μαθήματα Α'. Βοηθεῖαν, Ἀγύρασαν μετὰ χρήματα τοῦ ταμείου των βιβλία καὶ γραφικὴν ὕλην διὰ τοὺς ἀπόρους συμμαθητὰς των. Προσέφεραν χρήματα καὶ τρόφιμα εἰς ἀπόρους οἰκονομίας τοῦ χωριού των. Έπισκέφθησαν κατ' ἐπανάληψιν τὸ Γηροκομεῖον καὶ Νοσοκομεῖον Ἀγίου καὶ προσέφεραν γλυκίσματα καὶ φρούτα εἰς τοὺς τροφίμους καὶ ἀσθενεῖς. Προσέφεραν 100 δοχ. εἰς διανεμηθῆναι ἔσαν ὑπὲρ πτωχῆς κορασίδος κινδυνεύουσας νὰ τυφλωθῇ καὶ ἑτέρας 100 εἰς ἄπορον συμμαθητὴν των δι' ἑξοδα ἔκτινογραφίας.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Τσθμίας Κορινθίας φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου των. Έχουν μαθητικὸν κουρεῖο. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα καὶ τὸς πτωχοὺς μαθητὰς. Προσέφεραν βοήθειαν εἰς τοὺς φυματικούς τοῦ Σανατορίου Τριπόλεως. Ὁργάνωσαν σχολ. ἑορτάς καὶ ἐκδρομὰς. Ἰσοπέδωσαν τὸ προαύλιον τοῦ Σχολείου. Τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζεψαν ἀπὸ τὰ κάλαντα, 751 δοχ. διέθεσαν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Σχολείου των. Τὸ προϊόν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἑορταλισμοῦ δοχ. 1450 παρέδωκαν εἰς τὴν Σχολικὴν Ἐφορὰν. Ἐπίσης διέθεσαν δοχ. 210 διὰ τὴν κατασκευὴν βρύσης τοῦ Σχολείου.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Ἀργολικοῦ, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ιδιότητά των καὶ τοῦ χωριού των. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμμαθητὰς καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του ἰ. ημ. Σχολείου Καλαμών, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ιδιότητά των. Έχουν σχολ. φαρμακείο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ὁργάνωσαν διαλέξεις ὑγιεινῆς. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἀνοίξαν 70 λάκκους καὶ ἐφύτευσαν ἱσάριθμα δεινύλλια. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα καὶ τὸς πτωχοὺς συμμαθητὰς των μετὰ γραφικὴν ὕλην καὶ βιβλία. Έβοήθησαν τὰς πτωχὰς οἰκονομίας μετὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζεψαν ἀπὸ τὰ κάλαντα.

Ἰδρυσαν μαθητικὴν βιβλιοθήκην. Ὁργάνωσαν ἑορτάς. Ἐπισκέπτονται τὸ Βρεφοκομεῖον, τὸν Παιδικὸν Σταθμὸν, τὸ Σανατόριον Ἀποφύτης Ἠλίας καὶ ἄλλα φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα τῆς πόλεως.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Κ. Φυγαλείας Ὀλύμπιας, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ιδιότητά των καὶ τοῦ χωριού των. Βοηθοῦν τοὺς γονεῖς των εἰς διαφόρους ἐργασίας. Έφύτευσαν δένδρα. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμμαθητὰς των. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα καὶ τὸς πτωχοὺς μαθητὰς.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Ρέθυμ. Κορινθίας, ὀργάνωσαν δύο θεατρικὰς παραστάσεις, τὸ προϊόν τῶν ὁποίων δοχ. 2100 διέθεσαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προαυλίου τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν κατασκευὴν σιδηρᾶς θύρας αὐτοῦ, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας. Περιποιοῦνται τὰ πεύκα, ποὺ ἐφύτευσαν.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Σολωμοῦ Κορινθίας, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ιδιότητά των καὶ τοῦ χωριού των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Έφύτευσαν 30 δένδρα. Περιποιοῦνται τὰ δένδρα καὶ τὰ λοιπὰ φυτὰ. Ἐδωκαν ὀρυζοφύρον ἀκακίαν πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς χωρικοὺς. Τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζεψαν ἀπὸ τὰ κάλαντα 177 δοχ., καθὼς καὶ 12 δοχ. λάδι καὶ 1 κόττα, προσέφεραν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου τοῦ χωριού των, διὰ τὴν ὅποιαν μετέφεραν ἐπίσης πέτρες καὶ χῶμα, διὰ τὴν ἱσοπέδωσιν τοῦ δαπέδου τῆς. Έχουν σχολ. φαρμακείο. Ἀπέστειλαν 1 δέμα καὶ 1 μὴ κοῦκλα εἰς τὸ Ἀμαλίου Ὁρσαντροφείον Ἀθηνῶν δι' ἄρρωστον συμμαθητὴν των.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Ἰσσοῦ Μεγαλοπόλεως, ἐφύτευσαν 2.000 δεινύλλια πύκνης καὶ κυπριασίου εἰς τὸν σχολικὸν χώρον.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Ἐλίκας Μολάων, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ιδιότητά των καὶ τοῦ χωριού των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐχρημάτισαν τὴν θύραν τῆς αὐλῆς τοῦ Σχολείου των καὶ τὰ θρανία. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα καὶ τὸς πτωχοὺς μαθητὰς. Παρέχουν γραφικὴν ὕλην εἰς τοὺς πτωχοὺς συμμαθητὰς των.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Μυγδαλιᾶς Γορτυνίας, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωριού καὶ τὴν ιδιότητά των. Μετέφεραν οἰκοδομησίμων ὀνικὸν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐκκλησίας εἰς τὸ Νεκροταφεῖον. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς ἡλικιωμένους. Έχουν σχολ. φαρμακείο καὶ κουρεῖο. Ἀσχοῦνται εἰς τὰς πρώτας βοηθείας. Διοργάνωσαν ἑορτάς καὶ θεατρικὰς παραστάσεις.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Κερπίνης Μεγαλοπόλεως, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ιδιότητά των καὶ τοῦ χωριού των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον τοῦ χωριού των. Έφύτευσαν 50 πεύκα. Έχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολ. φαρμακείο. Έβοήθησαν εἰς τὴν ἀνέγερσιν ἀποδευτηρίου τοῦ Σχολείου, μεταφέροντες πέτρες, νερὸ καὶ ἄλλα ὀνικὰ. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητὰς των. Παρακολουθοῦν μαθήματα ὑγιεινῆς.

Αἱ Ε.Ε.Ν. μαθηταὶ τοῦ ἰ. ημ. Γυμνασίου Θηλέων Πατρῶν, ἐπισκέφθησαν τὸ Γηροκομεῖον Πατρῶν, Ἀγ. Ἀνδρέας, ὅπου διένειμαν 85 δέματα μετὰ διάφορα εἶδη εἰς τοὺς τροφίμους αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους καὶ ἐψυχαγωγῶσαν.

ΕΥΒΟΙΑ

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Γυμνασιακοῦ Παραρτήματος Ψαχνῶν, διένειμαν διαφημιστικὸν ὀνικὸν καὶ ὀργάνωσαν ἑορτὴν κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς αἰμοδοσίας. Ἀπέστειλαν δέμα μετὰ γλυκὰ καὶ παγωμένα εἰς τὰ ἄρρωστα παιδιὰ τοῦ Νοσοκομείου Βούλας. Ἐστειλαν 150 δοχ. ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων μαθητῶν Θεσσαλίας.

Οι Ἐρρυθροσταυρίται τῶν Σχολείων τῆς Χαλκίδος ἔδωσαν θεατρικὴν παράστασιν ὑπὲρ τοῦ Αἰμοδοτικοῦ Σταθμοῦ τῆς πόλεως.

ΚΡΗΤΗ

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Ἀγίου Κυρίλλου Γόρτυνος, ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ Σχολείου των.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Ἀρωνίου Ἀκρωτηρίου Χανίων φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωριού καὶ τὴν ιδιότητά των. Παρακολουθοῦν μαθήματα Α', βοηθεῖαν. Βοηθοῦν τοὺς πύκοντας καὶ δυστυχουμένας κατοίκους τοῦ χωριού των. Ὁργάνωσαν Πρωτοχρονιάτικη ἑορτὴ, κατὰ τὴν ὅποιαν ἐψυχαγωγῶσαν τοὺς κατοίκους καὶ διένειμαν διάφορα δῶρα εἰς τοὺς πτωχοὺς συμμαθητὰς των.

Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς μετὰ χρήματα τοῦ ταμείου των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, τὰς εἰσπράξεις τοῦ ὁποίου διαθέτουν ὑπὲρ τοῦ ταμείου των. Έχουν μαθητικὸν κουρεῖο. Έφύτευσαν δένδρα εἰς τοὺς δρόμους τοῦ χωριού.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Καλύβου Μυλοποτάμου, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ιδιότητά των καὶ τοῦ χωριού των. Ἐσκέψθησαν εἰς τὰς πρώτας βοηθείας καὶ παρέχουν αὐτὰς εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του 2ου Δ. ημ. Σχολείου Ἀνωγείων Μυλοποτάμου, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Προσέφεραν εἰς πτωχὴν μαθήτριαν ἕνα φόρεμα καὶ εἰς ἄλλην τετράδια καὶ ὀνικὰ χειροτεχνίας.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του ἰ. ημ. Σχολείου Ἡρακλείου, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητὰς των. Ἐπισκέπτονται διάφορα ἱδρύματα.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του 7ου Δ. ημ. Σχολείου Ἡρακλείου, ἀπέστειλαν 1 κιβώτιον μετὰ εἶδη λιμασιμῶν καὶ γραφικῆς ὕλης εἰς τὸ Δ. ημ. Σχολεῖον Βελεστίνου. Ἐπισκέφθησαν τὸ Ὁρσαντροφείον Ἡρακλείου, τὸν Φάρων Τυφλῶν καὶ τὸ Βρεφοκομεῖον τῆς πόλεως των καὶ προσέφεραν πασχάλια εἶδη εἰς τοὺς τροφίμους των.

ΝΗΣΟΙ

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του ἰ. ημ. Σχολείου Τήνου, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ιδιότητά των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Διέθεσαν εἰς διαφόρους καλλωπιστικά καὶ ὀρυζοφύρα δεινύλλια εἰς τὸν φυτόριον τοῦ Σχολείου των. Έφύτευσαν περὶ τὰ 250 δεινύλλια. Προσέφερον καθημερινῶς φαγητὸν εἰς ἐγκαταλειμμένον ἀπὸ τοὺς γονεῖς των παιδί. Έχουν κοινωλοτροφείον καὶ ὀρυζοτροφείον καὶ διέθεσαν περὶ τὰ 400 αὐγὰ εἰς ἰδιώτας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκιακῆς ὀρυζοτροφίας. Ὁργάνωσαν ἑορτάς. Έλαβον μέρος εἰς τὸν ἔρανον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Έχουν μαθητικὴν βιβλιοθήκην. Ὁργάνωσαν ἑορτὴν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑγείας. Κατὰ τὰς ἑορτάς τοῦ Πάσχα συνεκέντρωσαν μαζί με τοὺς Ἐρρυθροσταυρίταις μαθητὰς τῶν Δ. ημ. Σχολείων Ἀρνάδου, Τριαντάρου, Ἀγάπης, Σκαλάδου, Κτικάδου, Ὑστερινῶν, Φαλακιάδων, Πύργου, Καλλωνῆς Κώπης, Κάμπου, Καραῶς, Σμαρδακίτου 963 αὐγὰ, καὶ λοιπὰ τρόφιμα τὰ ὅποια ἐμοίρασαν εἰς τὸ Κέντρον Προσφύγων Τήνου, τὸν Οἶκον Εὐηγίας, εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Τήνου καὶ εἰς πτωχὰς οἰκονομίας τῆς πόλεως.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του ἰ. ημ. Σχολείου Καλύβου, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου των. Ὁργάνωσαν λαχειοφύρον ὑπὲρ τοῦ Ἡρώου τῶν Κυπρίων Ἀγωνιστῶν εἰς Ἀθήνας.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του ἰ. ημ. Σχολείου Σαλαμίνος ἀπέστειλαν 400 δοχ. ὑπὲρ τῶν οἰκονομειῶν τῶν ἀπαγχονισθέντων Κυπρίων ἡρώων Μ. Καραολῆ καὶ Α. Δημητρίου, 300 δοχ. ὑπὲρ τοῦ ἑράνου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ 3 δέματα συνολικοῦ βάρους 7 ὀκιάων μετὰ κειρογῆ ἱματισμῶν καὶ παγινίδια εἰς τὰ ἄρρωστα παιδιὰ τοῦ Ἀσκληπείου Βούλας.

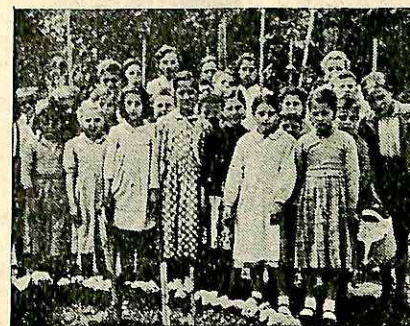
Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολείου Γαλανῆς Σερίφου, φροντίζουν την καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωριού καὶ τὴν ιδιότητά των. Έχουν σχολ. ταμεῖο.

Ε.Ε.Ν. Ζ' Δ. ημ. Σχολ. Μυτιλήνης ἀσχοῦνται εἰς τὰς ἀ' βοηθείας. Juniors of 7th Elem. School Mytilene exercising in first aid.

Ε.Ε.Ν. μαθητ. τοῦ Δ. ημ. Σχολ. Νικολέικων Αἰγιαλείας καλλιεργοῦν τὸν σχολ. κήπον.

Juniors of Elem. School Nicoleika, Peloponnessus cultivating their school garden

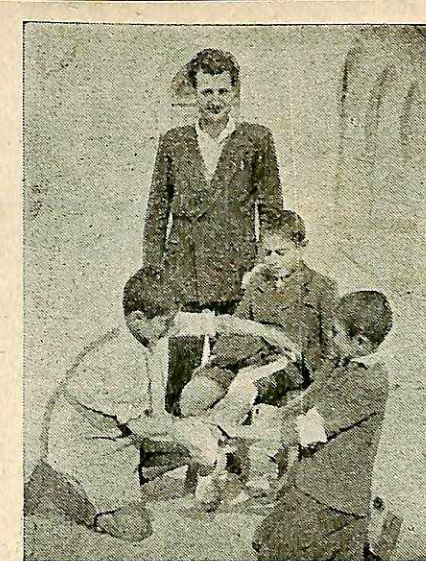
Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολ. Κληματιᾶς Κερκύρας ποτίζουν τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν.

Juniors of Elem. school Klimatia, Corfu watering the trees they had planted.

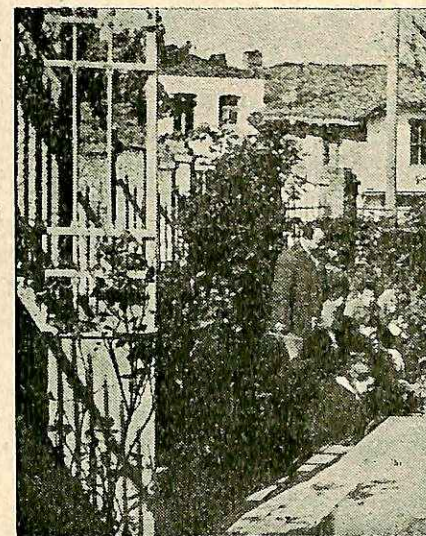

↑ Ε.Ε.Ν. μαθήτριαι τοῦ Δ. ημ. Σχολ. Πύργου Κορινθίας καθαρίζουν τὴν αὐλὴν τοῦ Σχολείου Juniors of Elem. School Pyrgos Corinth cleaning their play ground.

Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δ. ημ. Σχολ. Λυρκείας Ἀργολίδος φυτεύουν δένδρα Juniors of Elem. School Lyrkeia, Peloponnessus planting trees.

Ε.Ε.Ν. Δ. ημ. Σχολείου Λαερμα, Ρόδου ἀσχοῦνται εἰς τὰς ἀ' βοηθείας. Juniors of Elem. School Laerma, Rhodes exercising in first aid.

Ε.Ε.Ν. Β' Δ. ημ. Σχολ. Σουφλίου εἰς τὸν σχολικὸν των κήπον Juniors of 2nd Elementary School Soufli in their School garden.

Ῥολόχαροι οἱ μικροὶ Ἐρρυθροσταυρίται τοῦ Δ. ημ. Σχολ. Ἀγ. Σπυρίδωνος, Λεβαδείας καθαρίζουν τὴν βρύσσαν τοῦ χωριού κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῆς ὑγείας Full of joy the Juniors of Elem. School St. Spyridon, Levadia cleaning the village spring on Health Day.

Ε.Ε.Ν. Δ. ημ. Σχολ. Μαυραχάδων Καρδίτης ἀποξηραίνουν ἔλ. Juniors of Elementary School Mavrahathes draining stagnant waters

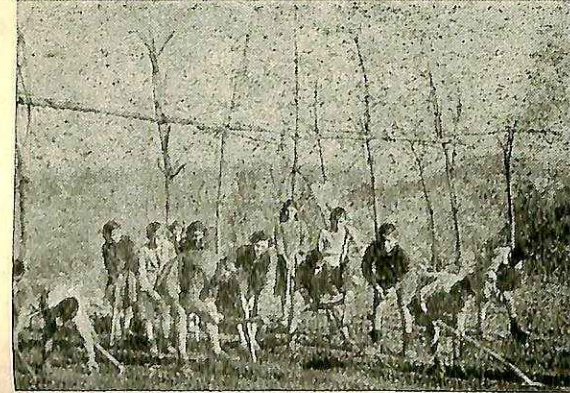
Ε.Ε.Ν. Δ. ημ. Σχολ. Ἀμορίου Διδυμοτείχου περιποιοῦνται τὰ 1250 δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν.

Juniors of Elementary School Amorian Thrac attending to the 1250 trees they had planted

↑ Ε.Ε.Ν. μαθ. Δ. ημ. Σχολ. Ἀργυροχωρίου Φωκίδος διορθώνουν κοινοτικὴν ὁδόν. Juniors of Elem. School Argyrochori repairing a village road.

Ε.Ε.Ν. Δ. ημ. Σχολ. Δερβιζιάνων Ἰωαννίνων φυτεύουν δένδρα. Juniors of Elementary School Der-visiana Epirus planting trees

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Η ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ ΚΑΙ Ο Ε.Σ.Ν.

(Αφιερωμένο εις τὸν σεβαστὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον).

Ἀμυγδαλιὰ περήφανη,
πὺν μοιάζεις μὲ νυφούλα,
εἶσαι στολίδι ὅλης τῆς γῆς
σὰν ἀσπρη πεταλούδα.

Ἀμυγδαλιὰ μου ζηλευτὴ,
μυρώνεις τὸν Γενάρη.
μὲ τ' ἄνθη σου τὰ ζηλευτὰ
τῆς χειμωνιάς καμάρι.

Ὅταν θωρῶ σε, ἀπὸ χαρὰ
ἀνασκυρτᾷ ἡ καρδιά μου
γιατὶ ἀπαλαίνεις τὴ χιονιά,
πὺν πνίγει τὴ λαλιά μου.

Εἶσαι σημάδι προκοπῆς,
τίποτα δὲν σὲ σκιάζει
οὔτε τῆς μπόρας ἢ πληγῇ,
ἢ τοῦ Βοριὰ τό.....χάδι

Τ' ἀλύπητο τὸ χτύπημα τῆς μαύ-
(ρης καταγίδας)
δὲν σὲ τρομάζει! Ὑψώνεσαι περή-
(φανη κι ἐλπίδα)
στοῦ ὁδοιπόρου τὴν ψυχὴ
γεννᾷς, πρωτογεννήτρα!

Σοὺ μοιάζω λίγο. Τὶ θαρρεῖς;
τ' ἀσπρὸ μου τὸ βραχιόλι
(μὲ τὸν παρήγορο σταυρό),
στὴ σκοτεινιά φεγγίζει
κι ἡ φωτεινὴ του δύναμι
τὸν κάθε βόγγο σβύνει!

ὦ! τὶ χαρά! ὄγεια! δροσιά.
πᾶν οἱ πληγὲς κι οἱ πόνοι,
λουλούδι τώρα εὐωδιαστὸ
ὀλόγυρα φουντώνει.

Ὁ Ε.Σ.Ν. προστάζει!
ἐμπρὸς παιδιά!
στὴν καταγίδα ἐμπρός!
σὰν τὴν νυφούλα ἀμυγδαλιὰ

μαζὶ μὲ τὸ Σταυρὸ
σκορπίστε φῶς στὴ σκοτεινιά,
νικῆστε τὸ χιονιά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Ὁ Χρῆστος Χρηστοβασίλης ἐγεννήθη εἰς τὸ ὀνομαζόμενον ἐκ τοῦ ὀνόματός του Σοῦλι-Χρηστοβασίλη τῆς Ἡπείρου τὸ 1863. Κατήγετο ἀπὸ εὐγενεῖς γονεῖς Σουλιώτας.

Τὸ Σοῦλι εὐρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 34 χιλ. νοτιοδυτικῶς τῶν Ἰωαννίνων. Εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας, ἢ ὁποῖα εἶναι γεμάτη αἰωνόβια δένδρα, τὰ ὁποῖα κά-
νουν ἓνα παχὺ ἴσκιον, εὐρίσκεται ἡ ἐκ-
κλησία τοῦ χωριοῦ, ὁ Προφήτης Ἡλίας,
ἣτις εἶναι κτίσμα τοῦ πατρός τοῦ Χρη-
στοβασίλη.

Οἱ γονεῖς του ἦσαν πλούσιοι. Τὸ χωριὸν τὸ ἀγόρασαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ὅταν πέθαναν οἱ γονεῖς, τὸ χωριὸν ἔμεινε εἰς αὐτόν. Τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἔδωκε νὰ τοὺς δουλεύουν οἱ χωριανοὶ τοῦ μὲ ὄμορον. Ἐάν π.χ. ἓνα χωράφι ἔκανε 200 ὀκ. σιτάρι, τὰς 50 θὰ τὰς ἔπαιρνε αὐτός. Μετὰ τὸν θάνατόν του, τὸ χωριὸν ἔμεινε εἰς ἡμᾶς, τοὺς χωριανούς, καὶ τὸ σπῆτι τοῦ τὸ κάναμε Δημοτικὸ Σχολεῖον.

Ὁ Χρηστοβασίλης τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖον τὸ ἐτελείωσε στὸ χωριὸν. Τὸν μὲν χειμῶνα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὸ δὲ καλοκαίρι κάτωθεν ἑνὸς πρίνου, ὁ ὁποῖος σώζεται μέχρι σήμερον. Ἐπίσης σώζεται καὶ μέγας λίθος, ὅστις τοῦ ἐχρησίμευεν ὡς θρανίου. Διὰ τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ, ὁ πατέρας του, ὡς ἀρχὸν τοῦ χωριοῦ, ὥρισε διδά-
σκαλον ἓνα ἱερεῖα ὀνόματι Παπᾶ-Ἀνδριᾶν. Ἐπειδὴ οὗτος ἐπέβαλλεν ὑπερβολικὰ αὐστηρὰς τιμωρίας εἰς τοὺς μαθητάς, ὅταν ἦσαν ἀμελέτητοι, ἐξεδιώχθη ἐκ τοῦ χωριοῦ.

Ὁ Χρηστοβασίλης, ὅταν ἔγινε 20 ἐτῶν, ἔγινε ἀρχηγὸς στὰ Κομιτᾶτα τῆς Ἡπείρου καὶ ἐφώδιασε τοὺς Ἕλληνας Ἀντάρ-
τας μὲ πυρομαχικά ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Ἡγουμενίσσης. Ἡ Μητέρα του κάποτε ἠ-
θέλησε νὰ τὸν παντρεύῃ. Ὅταν δὲμος ἦλθε εἰς τὸ χωριὸν γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, ἐπροδότη εἰς τοὺς Τούρκους καὶ καθ' ἣν ὥραν ἐγένετο ἡ στέψις τὸν περιεκύκλωσαν καὶ τὸν συνέλαβαν. Τὸν ἐπήγαγαν εἰς τὰ Γιάννενα διὰ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν ἀγ-
χόνην. Στὸ δρόμον ἐσταμάτησαν εἰς τὸ χωριὸν Κληματῖα (Βελτιστὰ) διὰ νὰ φάγουν. Οἱ κάτοικοι δὲμος τοῦ χωριοῦ ἐγνώριζαν τὸν Χρηστοβασίλην. Τότε ἔδωσαν ἀρκετὸ κρασί εἰς τοὺς Τούρκους, τοὺς ἐμέθυσαν καὶ κατάρθωσαν νὰ τὸν ἀπελευθερώσουν, ἀφοῦ τοὺς ἔδωσαν καὶ ὀλίγα χρήματα. Μετὰ ταῦτα δὲν ἐπέ-
στρεψεν εἰς τὸ χωριὸν, ἀλλὰ ἐφυγε πείζῃ

διὰ τὰς Ἀθήνας. Ὅταν ἀπελευθερώθηκαν τὰ Γιάννενα, γύρισε εἰς τὰ Γιάννενα. Κά-
θισε λίγα χρόνια καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἀπέθανε τὸ 1937.

Εἰς τὰ ἔργα του περιέγραψε τὴν ζωὴν τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου. Ἐξέδωκε τὰ «Διηγήματα τῆς Στάνης καὶ τοῦ Βουνουῦ», «Διηγήματα τῆς Ξενητιάς», κλπ.

Κ. ΚΑΣΙΟΥΡΗΣ
Μαθ. Νυκτ. Γυμ. Ν. Ἰωνίας

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποῖα πόλεις τῆς Ἀνατολῆς εἶναι ὁμώνυμοι μετ' ἀντικειμένου χρησιμοποιοῦ-
μένου εἰς τὴν θάλασσαν;
- 2) Πότε ἔγινεν, ἢ Ἰωνικὴ ἐπανάστασις, καὶ ποῖος ἀρχαῖος Ἕλληνας βασιλεὺς ἐδο-
λοφονήθη τὸ 336 π.Χ.;
- 3) Ποῖον ἀρχαῖον ρητὸν συμβολίζει τὴν δύναμιν τῶν μοχλῶν;
- 4) Ἐχουν γίνεαι σεισμοὶ εἰς τὰς Ἑλ-
ληνικὰς πόλεις Κόρινθον καὶ Χαλκιδικὴν καὶ πότε;
- 5) Ποῖαι αἱ μεγαλύτεραι λίμναι Β.
Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης;

ΒΕΡΛΟΣ-ΦΛΩΡΟΣ
Γυμνάσιον Ἀρρέων Καλλιθέας

ΤΙ ΣΟΥ ΘΥΜΙΖΟΥΝ ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ :
1440, 1456, 1476, 1492, 1897, 1939
(Σεβρ. 1) 1941 (Ἀπρ. 27).

ἸΩΑΝ. ΤΣΙΟΥΝΗΣ
Γυμνάσιον Σπερχειάδος

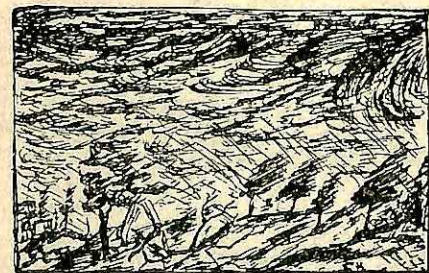
ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

αι.ο. α.α.ι. α.α.α.α.α.α.
Τοποθετήστε τὰ σύμφωνα, πὺν λεί-
πουν ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἀρχαῖον ρη-
τόν.

ΦΩΤΙΟΣ ΜΟΥΧΤΟΥΡΗΣ
Μαθ. Γυμν. Σιατίστης

ΕΛΛΙΠΟΦΩΝΗΝΤΑ

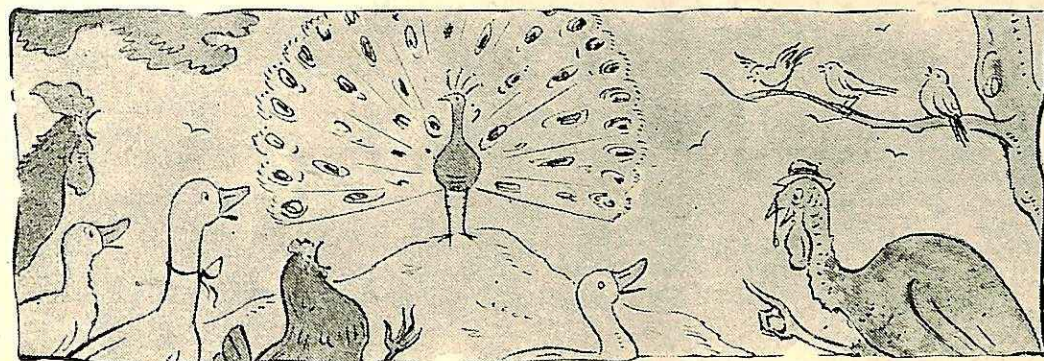
Στ-τ- - -λ- - -ς κ-τ-
Γ-β- - νθ κ- - -σ-λ-ν-
κ-τ- φ-ρ-γγ- - -λ-ν-
Ἄν τοποθετήσετε καλῶς τὰ ἐλλείποντα
φώνηεντα, σχηματίζεται μία φράσις
γνωστὴ ἀπὸ τὴν Παλ. Διαθήκην.
ΝΕΣΤΩΡ ΠΙΟΥΦΛΗΣ
Ε' Γυμν. Ἀρρέων Θεσ/νίκης

Καταγίδα Σ. Κ.

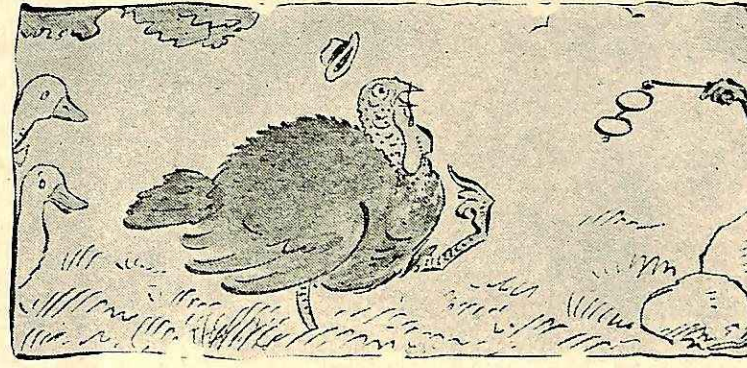
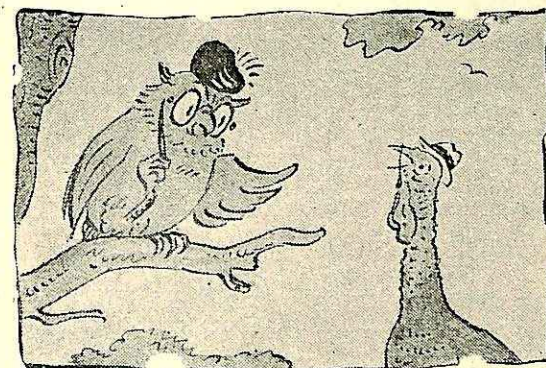
Ο ΓΑΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΓΩΝΙ

Υπὸ ΑΝ. ΒΩ

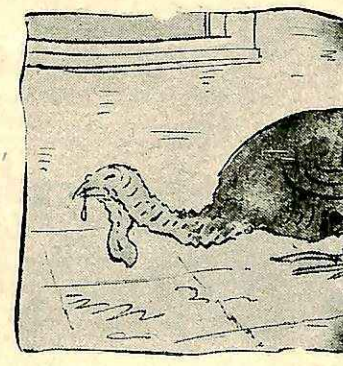
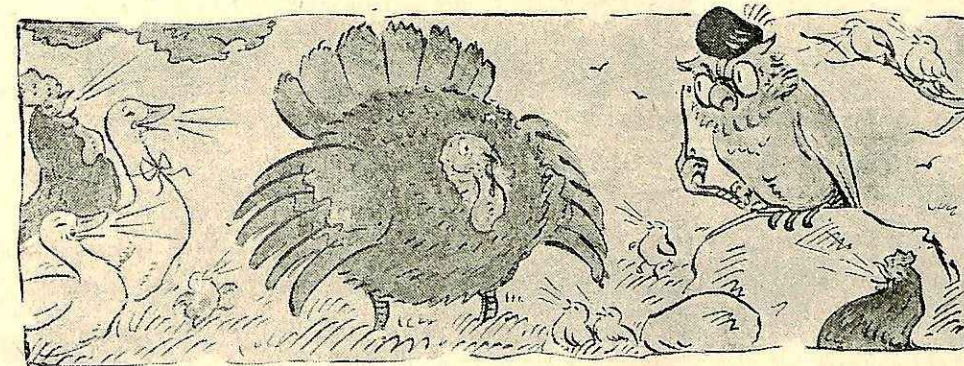
Τὴν ἀνοιγμένη τὴν οὐρὰ τοῦ παγωνιοῦ κοιτοῦνε
τ' ἄλλα πουλιὰ, κι ὅλο γι' αὐτὴν μὲ θαυμασμὸ μιλοῦνε.
Ὁ γάλος, μόνο, ἓνα καλὸ δὲ λείει γιὰ τὴν οὐρὰ του
κι ἀράδα τοῦ κατηγορεῖ τὰ ἐλαττώματά του.

«Τὰ πρόσεξες τὰ πόδια του; Φωνάζει σὲ μιὰ πάπια.
Τί ἀσκημα... Τούλάχιστο δὲ βάζει δυὸ τσουράπια;..
Καὶ ἡ φωνὴ του... γρατσουνᾷ». Μὰ ἡ συντροφία θυμώνει
κ' ἡ θεὰ Σοφούλα ξεφωνᾷ: —Τᾶχεις μὲ τὸ παγῶνι...

«Ὁμως, κύρ γάλε μου, ὅλ' αὐτὰ τὰ λόγια τὰ τρελλά σου
»τὰ λές, γιατί δὲν πρόσεξες τ' ἀσχημοπόδαρά σου,
»κι οὔτε καὶ τὴ φωνούλα σου, πὺν κλοῦ-κλοῦ-κλοῦ ὅλο κάνεις
»κι ὅταν μιλεῖς θαρρεῖ κανεῖς, πῶς λόξυγκας σὲ πιάνει..

»Ναί, τὸ παγῶνι ἔχει κι αὐτὸ τὰ ἐλαττώματά του,
»ἀλλ' ὅμως ἔχει μιὰν οὐρὰ, πὺν δὲν τὴν ἔχει ἄλλος!
—Ἐχω ἐγώ!!! Κι ἀνώτερη πολὺ ἀπ' τὴ δικιά του,
στὴ θεὰ Σοφούλα φώναξε φουσκώνοντας ὁ γάλος.

Καὶ φάπ... ἀνοίγει τὴν οὐρὰ. —Νὰ ἡ οὐρὰ πὺν σοῦπα!
Ἐ, θεῖτσα, πῶς σοῦ φαίνεται; —...Σὰ χαλασμένη σκούπα.
Κ' εὐθύς ἀπ' ὅλες τὶς μεριές γέλια ἀκουστήκαν τόσα
καὶ τέτλια, πὺν εἶν' ἀδύνατο νὰ περιγράψῃ γλῶσσα!..

Κι ὁ γάλος φεύγει τρέχοντας, σὲ μιὰ γωνιά ζαρώνει,
κατάλαβε τὸ χάλι του,
καὶ πιά δὲν κατηγόρησε ποτέ του τὸ παγῶνι
κι οὔτε ξανακαμάρωσε γιὰ τὰ περίσσια κάλλη του...

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

- α) Στὸ μῦθο «ὁ Παχούλης, κι ὁ Μπιμπής» τοῦ τεύχους Δ)βρίου, στὸ πέμπτο τετράστιχο ἡ σωστὴ φράσις εἶναι: ἐστράγγιξε κι ἀπό-
μεινε... σωστὸς κοντυλοφόρος. Καὶ στὸ τελευταῖο τετράστιχο ἡ σωστὴ εἶναι: Ἦρθε τὸν τρίτο μῆνα.
β) Ὁ πινθόφυλλον Ἰανουαρίου: Σὺν πεντάγραμμον (στῖχος τοῦ τραγουδιοῦ) τὸ ὁρθὸν εἶναι... μὲ χρυσάφι νὰ λούσῃ τὴ γῆ..

ΕΓΕΡΤΗΡΙΟ

Στίχοι
ΛΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΑ

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Ρυθμός
Εμβατηρίου.

Τα ρα τα τά Τα ρα τα τά Τα ρα τα τα τα

τά τα ρα τα τα Τα ρα τα τα τα ρα τα τα τα ρα τα

τα τα ρα τα τα τα Ση - κω. θῆ - τε παι. διὰ, πῆ - ρεῖ ἡ μέ -
Ἄ - πό πα - νω σας ἦρ. δε ἡ ὦ -

ρα, νὰ κί' ὃ ἥ - λιος σέ λί. γο δὰ δχῆ, στήν κορ. φῆ τοῦ δου. νοῦ ἐ - κεῖ
ρα, νὰ τι. νὰ. ξε. τε τὴν τεμ. πε. λιά Ἐμ. πρὸς ὅ - λοι παι. διὰ νὰ πλυ.

πέ - ρα μέ χρυ. σά - φι καὶ λού. ση τῇ γῆ. Ἀρ. κε.
δῆ - τε, προ. σευ. χῆ καὶ γραμ. μὴ στή δου. λειά.

τὰ κοι. μη. δῆ. κα. τεῶς τώ - ρα ὁ πο. λὺς ὕ. πνος δὲν ὦ. φε.

λεῖ "Κο. κο. ρί - κο, καὶ τὸ πε. τει. νὰ - ρι, Κο. κο

ρί. κο ξυ. πνᾶ - τε παι. διὰ. Τα ρα τα διὰ.

ΡΙΧ.
ΦΡΕΤΣΑΣ